

گومانه یاخیکانی کهلات (ئەلوهن و ئەمبەر و ئەوبەر ۲)

PDF4Kurd

سهلام عبیدوللا ئیبراهیم

۱۹۹۹/۳/۸

بلاو کردنه وهی سهەر ئینتەرنیت: کۆمهلهی کۆچەر

Kocer Publishing Association. P.O. Box 150, 15141 Lahti Finland, kocer@mail.com
July 2000

پیشکشه به نه وانهی له کاتی نویسی نهی روماندها له بهر چارم بوون: دایک و باو کم، کلارا و لیسسی، Irmgard. M. (ب)
وخوشکی به ریزم ته نیا غه فور ره شید
به یاران و خهونه هار به شه که مان !

۱۹۹۹/۳/۸

گویتنگن/نملمانیا

(۱)

هم به یانییه ژیان ونه مان یهک واتایان هدییه بو من! که بیدار بووموه پیماو بو هیشتا خوتوم و ناگام له دنیا نییه، له ناو خویکی قولدام، له مردن دهچی، له نیوان همدوو کیاندا مابووموه، ههلبهت ده کریت یه کیک ناوی لی بنیت و رینه، وهک بلنیت، ژیان تاماده نییه باوشیم بو بکاتهوه و به گرمی پیشوازیم لی بکات؛ لهوه دهچیت په له کیش ده کریم؛ دهزام نمو هیچ پیوستیه کی وای به من نه بووه و نییه! روژنیک له روژان هینایانم بو تیره؛ به بی تهوی زه مینه یه کی له باردا هه بیته بو له دایک بووم؛ گهشکه بگریته و توخوی بکه؛ زه مینه یه که له پاشه روژدا په شیمان نه بوه بو به سه برردنی روژگار وشوه ته لخ و پر مینه ته کان؛ به بی تهوی پرسیاریکیشم لی بکه "خهره مه لی خهره گهت وه چهن!" داخو ده مویته بهم حاله بژیم یا نه؛ نیستایش له وهیش تیگه یشتوم که وه خوشیان کوتایان پی دیت و به بی مالتا وایی، مالتا وایی ده کن؛ منیش له ریزدام و چرکه یهک دیت، له ههر چرکه یه کدا بیت، منیش کوتاییم پی دیت؛ باشه، که زانیان کوتاییم پی دیت، بوچی هینایانم؟ نه ده بو پرسیاریک له خویان بکه؟ نه مه ته سه ره نه جامه کی، نه پیشوازیم لی ده کریت بو ژیانیک لایهق به مروژ، لهو ژیانیه که خویم ده مویته، نه منیش دل پی خوشه، ونهیش قبول ده کهم بهم جوهره بژیم، له بری تهوی بین به تهواو کهری یه کتری، خزمهتکاری یه کتری بکه، دلمان به یه کتری خوش بیت، کراوین به دژ، که سمان چاره ی تهوی تری ناویته، نه لهو ده یهویته و نه من، به لام و چارمان ناچاره، لهو هدییه و من هم و ههست به بوونی لهو خویم و دهوو بهر ده کهم، له دوا بیهشدا ده بی ههر خوی له باوه شه پان و بهرینه که یدا بستیک جیگام بو بکاتهوه، نه ییشیکا ههر به قیر!

ده لاین: روژی حساب هدییه، لهو دنیا هه موو له دایک بووه کانی سه ره نه مینه به ریز راده وستین، ههر یه کیگمان ژماره ی خو مانمان به ده ستوه یه، با بلین وهک ریزگرتنی بی کاره کان له ناو بهر یه رایه تی کار، چاره وروانی چاره نو سه که مان ده کهین، یا ده چین بو به ههشت یا بو جهه نه م، لهو ناوه راسته شدا هیچ شتیکی تر نییه، هیچ بواریک نییه بو بیکردنوه، هه مو شتیک پیشتر پیوراوه، مه لایه که تیک ناوه کان ده خوی نیتهوه: فلان کورپی فلان، بو دوزه خ!

فلان کورپی فلان: بو به ههشت!

هیچ به دروخته موه یهک یا پاریزه رگرتنیک، قسه ی شایه تهک ناخوات: هه موو کار و کرداریکی مروژ له ناوچه وانی نو سراوه، بهرتیل داینیش نییه!

ده لاین: په تیک هدییه، ژیره کی دوزه خه، لهوه ی سالحان بیت به سه ریدا تیده په ریت و ده گاته به ههشت، لهوه ی خراپه کار بیت، له نیوه رنگا ده که مویته ناو دوزه خ و بو ههتا ههتایه به ناگره کی ده بریت!

ده لاین: تو مه تریته، ته نها حاله ته کهت ده گوزیت، دوور نییه بیته به گول و ناشقان بو نت بکه، یا به خاکیکی به بیت یا بی بیت یا به په پوله یهک!

ده لاین: مردن نییه، روحت دهچیته ناو گیانیک تر وه لسه لام!

ده لاین: مردووه کان، هه موو سالتیک له روژی کوچکرده که یاندا ده گریتهوه! مو میان بو داده گریستین، ژووره که یان بو ده راز نیسه وه، لهو چیشته یانه بو لی ده نیین که کاتی خوی هم زیان لی بووه، لهو باسانه ده کهین که تیدا به شداریان کردووه!

ده لاین: روژی حساب هدییه، به لام له سه ره نه مینه نه فسانا و یه دا، خه لکه که، یا ده لاین "لهولا وهه بچیت، حموت بهردی به دوا، هدی یا به چه که گولتی سوور و ره یجانه ناوی ده هینن!

پاشا و مه لیک و فه رمانه واکان زانیویانه کوتایان پی دیت و به بی سی و دوو کردن پروتیناته کانی گیانیا به هه مان شیوه، وهک پروتیناته کانی له شی دوژمن و دیله کانیان، گه دا یا ههر گیان له بهرکی تر، ده بن به کرم و ههر لهو جیگایه ی تیدا ده نیژرین، پاشا و هه کانیان بو ماوه یهک لهوی ده مینته وه و هیچ شتیکی تر رو نادات، ههر هیچ!

هم راستیه یانه پی قبول نه بووه، بو یه به دروژی میژوو سه دان نه فسانه یان له مه ره مردن دروست کردووه، وله ههر جیگایه ک به شیوه یه کی تر! به لام هیچ کام لهو نه فسانه یانه ته سکینیا به هوشمه ندی مروژ نه هیناوه

بىجگە لە ھەندى ئەو باسە بى سەمەرانە، دەسەلاتدارەكان ھىچ ھۆيەكى تىريان بۆ ئەماوتەتەو، ئەوئەندە كەللە پوتانە دەست بە مولكايەتى وفەرمانرەوايى بگرن ھەموو شتىك بھنە خزمەتى، لە پىناويدا لە ھىچ تاوانىك نەسەلمىنەو وژيانى كابرەيەكى وەك من" وە پەرى سەرى برىيەى" بەم بەيانىيە ئەوئەندە ناھەموار بگەن!

- ئەى تۆ بۆچى باوھى بۆ ناكەيتەو؟ بۆ بە گەشپىيىيەو ناچىت بە پىرەو؟ بۆ ئەوئەندە رەشىپانە بىردەكەيتەو!

من بىر لە شتى وا ناكەمەو، من بارەشم ھەمىشە كراوئە! ھەر وا من ھەمىشە گەشپىيەم بەرەى كە رۆژىك دادىت ھەموو كەسىك دان بەم راستىيە دەنيت: مالى دنيا ھىچە، كى مرد و شتەكانى لە گەل خۆيدا برد، جا بىشپيا چى لى دەكات. كەس چىت بىر لە فەرمانرەوايەتى ناكاتەو! بەلام ئەو رۆژە ھىشتا نەھاتو، و مرۆف واى لى كراو مرۆف بھوات! ئەم بەيانىيەش، پاش ئەو ورىنەيە يا ئەو بەسەرھاتەدا، با بلىم پاش ئەو خەو ناتارام و خەونە ھەراسانەدا، دىسان چاوم بە دنيا كەوت، دلم وەكو رۆژەكانى تر كارى خۆى دەكات. ئەو نىزىكەى چل و دوو سالە ھەر ترپەترپى دىت، ھەندى جار بەرز لىدەدات و ھەندى جار نزم و ھەندى جار ھىيە لە ھەببەتاندا خەرىكە راوئەستىت، خۆيشم خۆزگە بە راوئەستانى دەخوام! كە ھاتمە سەرخۆ، چاوم بە دەوروبەرەكەم كەوت و لەبەر خۆمەو و تم" دىوارەكان، وىنەكان، كىتەب و گۆفارەكان بەيانىتان باش" و ھەر بە خۆم وەكو كابرەى جوتىيار كە دە قوتابى زانكۆ ميانى بون، ھەموو رۆژىك بە پىچامەكەى بەريانەو لە خەو ھەلدەستان و خاويلىكانىيان دەخستە پشت ملىان و يەك لە دواى يەك بە رىزەو بەيانى باشيان لى دەكرد، تا بەيانىيەك ھات پىيانى وت " كورە دەباشە باش باش، بەيانى باشى چى؟ باشى لە كوى ھىيە؟ كى باشە؟ ھەموو دنيا قورى چوگە سەر". منىش ئىستا گەر باشى ھەبوايە، لە سەر ئەم جىگا وشوئەدا چىم دەكرد؟ نە قەلەبالەغىيەك، نە گەرمى رۆژ ونە ھەراوھورىيە منداكەى گەرەك، و ئەم بەيانىيە نامۆيە! ئاخ گەر ئەوئەندە خۆشەويستى بۆ ژيان وجوان وجوانى چاوپىكەوتنى ئەلۈن وئەلۈنياندا لە دلم نەبوايە، ھەر بەخۆم رامدەگرت و دەھسامەو، ئىتەر نە ئاخ ونە ئۆفم دەكرد، نە چاوم ھەر جارىك بە پىيىنى كارەساتەكان كورير دەبى، ونە گويم لە ھاوار و سەرھەلگەردنى ياران دەبى! ئەوئە وىنەكەيان لەبەر چاومدايە

- ئەرى خۆشيتان بىنى لە ژيان؟

- نەخىر! جا داىك و باوكىك كورى وەك تۆيان ھەبىت خۆشى لە ژيان دەبىن؟

- ئەى ئاسودەيى؟

- نەخىر! تۆ جارى زوانت بىرپىت باشترە؟

و ھەر وا ولامەكان تەنھا، نەخىر .. نەخىر .. ئەو رۆژەيش كە بە مامۆستا سوعادم وت "رۆژ زۆر كورته!" مامۆستا، چەقۆى گەص برىنەكەى دەستى ھىنايە خوارەو و بە نىگايەكى كزومات وتى: چۆن وا دەلىيى، شەو ھەرنايەت، رۆژ زۆر درىژە!" ھەردوو كىشمان يەك بۆچون و يەك مەبەستمان ھەبوو: ئەمە چ زوخ و دەردىكە، نە رۆژمان رۆژە و نە شەومان شو!

لە ژىر بارى ئەم نەھامەتەدا، لە ناو ئەم ئەزمونە خەتەرناكەدا، ئەلۈنەيش بەم بەيانىيە لەو لاو ھاتو و يەخەى گرتووم: بۆچى تۆ لە كوئى؟

ئاخر بلى ھەى مال خراپ، من جوزانم لە كوئىم، پاشان ئەگەر پىي دەلەيم" لە لاي تۆم، گويم لە سىمفونىيا نەمرەكەتە، لە ناو ماتەمى خۆشەويستەكاندام، ھەر وەى، ئەگەر دەلەيم لەويدام، لە پشت يالە ھەزار بە ھەزارەكاندا، ئەو دوو وەى، برىنى دەكولىنمەو، سەرھەلگەردنەكەى دەريا و ئۆقيانۆسى بە بىر دەھىنمەو" دارىكە و ھەردوو سەرەكەى بە گوو". ئاخر ئەگەر چارە رەشى من نەبىت، بۆچى ئەلۈنى باوان، ئەلۈنى لانكەى مندالى، ئەلۈنى دەنگ و رەنگى سەرتاپاي جىھان لەم كات وسات و جىگەيەدا ئەم پىرسىيارە لە من دەكات؟ ئەى خۆ من تاقە كەس نىم لە ناو دەرونى خۆيدا بۆ خۆى دەگەرىم، ھەندى جار بە خۆى دەستەم دەگرىت و رىگاكام پىشان دەدات، كەچى ھىشتا پىنەگەبىشتووم، لەم دوورەو وەك ساوايەك پىسارى لى دەكەم: ئەم شەو دەتگەمى؟

- ئەى سەبەى، يا دوو سەبەى؟

.. -

- بۆ چهند روژیکی تریش بیت، ده تانم خۆم راگرم؟! ..

- تیمه کهی گفتی وامان به یه کتر داوه؟ باو کم گه مەم کرد!
شهوان دین وده روژن، ته لوهنم لی دهرناکهویت.

پرسیار له ته لوهنیا ن ده کهم "منیش ویرانی ته لوهنم"
پرسیار له بای شه مال ده کهم "منیش عه ودالی ته لوهنم"
پرسیار له با و باران ده کهم "منیش شه یدا ی ته لوهنم"
پرسیار له بته کانی هیندۆ ده کهم؛ له مانگا کانی هیند؛ له خوا کانی یونان؛ له موسا و له عیسا و له بودا و له خوای ئیسلامه کان، ههر ههمویان ته قهی سه ریان دیت، باسی چروک و به تالم بۆ ده گیر نه وه. پییان ده لیم، کوره ههی مسال خراپه کان من تینوومه تینوو، ئهی هاوار، من جامی شه رابی سه رمه ستیم ده ویت .. ته لوهن، ته لوهن، ته لوهن، مه ته لوهنه شیتته توام.

پیام ده لین: تبت یدا ابا لهب ..

پیام ده لین: ده ریا بوو به دوو شوق ..

پیام ده لین: عیسا کوری خودایه

پیام ده لین: ده بی بخور داگیر سینیت

پیام ده لین: چوار مشقی دا بنیشه، کۆنستراتسیون بکه ..

پیام ده لین: باره باری مانگا دهنگی خودایه .

ههر ده لیبی گو یزم بۆ ده ژمیرن، له مرۆڤ بوون و کهسایه تیییم کم ده که نه وه و له بهر خۆمه وه گۆرانی "ههی له من یاخی، ههی له من یاخی، تۆ گولی ناو باخی" ده لیم

چاوم به قهد پانتایی ئاسمان ده که مه وه، که چی له کناره دووره کاندای دهس له ملی ده ریاکان ده نی و په یتا په یتا باران ده بارینی، تاریکایی زه نیم کو یرده کات، بهر ژیش به هسه رت کیشانی ته لوهنیا ن زه نیم کو یر ده بیت، ده گهریم بۆ جیهانیك، بوونیک له ده ره وه ی شو و روژه زاله ئاسابه کان، ته میش هیشتا له دایک نه بووه، نامۆیی ته نی پی چنیوم، له پارچه په روژه کی سه ر سیر که وانه که ی کۆرده ره ده چم!
(به م به یانی به شدا منداله کان له کاتژمیری ههوت له خهو بیدار ده بن... به لام من چاوم پییان نا که ویت.

- چی تیا به، با نه یانی بنیت، ملیونان مندالی بی باوک هه به، یا باوکیان له به ری جهنگه، یا به جییانیان هیشتوه!

- وایه، به لام من هه م!

- وای دابنی بوونت نییه (!)

- ئاخ هه م، ته مه خۆم، بوتم هه به، و وا وهک شایه تیک پی له سه ده ی بیست و یه کی پاش تری بیلیون بلیون سال ده نیم؛ ده ترسم کابرایهک له به رده م ده رگا که ی را وه ستاییت و پی م بلیت: ههی به خیر نه به یته! ته مه هاتنه؟! وهک خاوه ن ریستۆرانه که ی ناو سه نته ره که ی برۆکسل پی م بلیت: تۆ بۆت نییه بییت بۆ ژووره وه ...

- بۆچی؟

- ببوره بۆت نییه !!

هه مید: چۆن شتی وا ده بیت؟ ته وانه خاوه ن شارستانی به تن، چۆن به و شیوه نا ئینسانیا نه هه لسو کهوت ده که ن؟

- با! خۆیشم گیژ بووم! سه ر میزکان به گول و مۆم رازا بو نه وه و کابرایهک پیا نۆی لی ددها، ئاو وهه وایه کی رۆمانسی بوو، منیش له و کاتدها پیویستیم به وه هه بوو، زۆر ماندوو بووم، که چی به و شیوه یه له گه لمدا جولانه وه!

- دیاره پارهت پی نهبووه؟

- نه یانپشکنیم تا بزائن پارەم بییه یا نا، نه خیر ئەو جاره پارەم پی بوو!

- دیاره جل و بهرگه کەت نارێک بوو!

- نه خیر، جل و بهرگیکی ئاساییم له بهر بوو، به لام کەرەواتم له مل نه بوو، من چی بکەم به کەرەوات؟ ئەگەر بییهستم هەست به خنکاندن دەکەم! تۆ بلیت له بهر نه بهستنی کەرەواتی گهواد دهریان کردیتم؟ برۆ ناکەم، خۆ به کەرەوات نان ناخۆم!

کاکه شارستانییهت له لای مەنسور کهواچی و شەمه جگەرییه، ئەوێ بچوایه بۆ لایان، بەدل و به گیان به خیر هاتنیان ده کرد، ئەحوالیان ده پرسی و نانه کەیشیان ده دا بیی، هەندی جارێش هەر له سەر حیسابی خۆیان! ده ستیشیان تهنها خۆینی کار و مانگای پیوهوه بوو، وهک ئەمان نیین، خۆینی مرۆقی رهش و سپی له نیوان په نجه کانیان چکه ده کات!

هەمید: ئەوه جارێان بوو، پێشی سه د سال، ئیستا وا نیین، تۆ به یان کردووه!

- تۆ به ی گورگ مەرگه!

(۲)

به لئی؟ نهوه کی بوو؟ چی؟ به راست؟ بروا ناکهم! دهی با جارنک و ابیت! روژیان دیت!

- تو گویی نادهیتی!

- من گویی نادهمی؟ نای که سهیره! و اووم به که باب! خوژگم به ته قلت مام همید!

ده لئین روژیانکیان دوو شهریک له یاری رایسس ده دۆرتین، یه کینکیان جوین و هاوار و کوفری دنیا ده کات، که لا له شهریکه کهی ده کاتهوه، ده بیینی به هیمنی دانیشتوه و همدوو دهستی له گیرفانیدایه، بویه لینی توره ده بییت و به هاوارنیک پی ده لئی: سهگ باوک، دۆرانمان، کهچی تو همر و دانیشتوری و هیچ هاوار و ناسزاییهک ناکهیت، تو هیچ گویی نادهیتی!

شهریک: من گویی نادهمی؟ همدوو دهستی له گیرفاندا دهرده کات و ده یانکاتهوه! کابرا له داخاندا همدوو گونی هه لکه ندبوو و همر دووباره ده کردهوه: من گویی نادهمی؟

جا همید نه فندی، من گویی نادهمی؟

- گهر وه فاتان ده ویت، فهرمون نهوه جوانی!

- جوانی چی؟ جوانی ماوه، تو چی ته زانیت، کامه جوانی؟ تو لییره نیت، هیشا لهو دووره وه همر خو ده بیینیت، ههسته ههسته له خو، بییره هوشی خو!

- گهر هه نار و هه غیرتان ده ویت، نهوه کویچه باخ و ریگای کۆبری شه لال، نهوه که لیینی دیواره روخواه کهی باخی مام همه ده مار

((ئیستا منداله کان دهرۆن بو قوتابخانه و باغچهی مندالان، چند همز ده کم نهنوره ههتا نهوی به قهلا دۆشکانی بیانبه م، چند همز ده کم چارم به پیکه نینه کانیا بکه ویت!

- نابییت!

- بو نابییت؟

- وتم نابییت، بهستا! تو به جیت هیشتین!

- من تو م به جی هیشت، نهک ئیوه!

به هه موو هیز و سه بریکمه وه هه ولم دا مینمه وه، هاتو هاواره کانیم قبول ده کرد، همر جارنیک پییم دهوت: "تو راست ده کهی!" بو نهوی کۆتایی به ههراکانی بهینم، چند جار فرسه تم پیدا، نهختیک له شه فرۆشته کانی کهم بکاتهوه، به لام نهو وهک دهسه لاتداریک ههلسو کهوتی ده کرد، و دریزه ی پیده دا تا وای لی هات منیش کۆلم دا!!))

- سالاری؟

نهوه برایم باجلان، دایکی ئیباو، مهلا عارف، دادو، زه کی، دایکی وه لی، مه حمود حاجی، کهنعان، باوک عه دنان عه زیز، رزگار، نهوه خالق رهزا، مورتنا و سهی تالب .

((منداله کان بو مالمه ده گهرینه وه، من بو م نیبه ده ستیان بگرم و به دوی یه کتر را بکهین، یا خواردنه که یان بو گهرم بکه مه وه و پیکه وه نان بخۆین، بهی زۆر کردن، و فهرمان کردن: ده بی هه مووی بخۆیت .. ها دیسا نهو ناوهت پیس کرد!!)).

- پهندی پیشینان؟

- نهوه گهردانهی نه لوه ن.

((میوانداری کراوم بو قین، همز نه کهم منداله کانیش له گهل خو م به م.

- نابی!

- بو چی تیدایه؟

- خەيالت خاوه !

- ئەگەر ھەز دەكەيت تۆش وەرە!؟

- نايەم !!)

- نمونەي ستمە و زۆردارى؟

- ئەو سەد گۆرنىكا! ھەموو رۆژىك تاوان، ھەموو رۆژىك دەرکردن، ھەلواسىن، سەرنگوم كردن، زىندانكردن، سەرھەلگەردن، مال

وئرانكردن، وياغ سوتايىك!

((مىندالەكان دەلئىن: كەي بۆمان ھەيە لە لاي باركمان بىئىنەو! با لە دوو يا سى ھەفتە جارىك لە لاي من بىئىنەو.

- نايى !

- ئەزانى چى؟ شىرىن لەسەر دىوارى مالىكە، وئەي من وئوى كىشا، ھەردووكمان قساوئەلتى دەكەين، ھەردوكمانى بەقەد يەك وئە

كىشا، و تى " باوہ رەنگى پرچت رەشە" ئەزانى ئەمە چى دەگەيئەيت؟

- نازام، بەلام جارىكى تر بۆت نىيە بھىئەي لەسەر دىوارى مال رەسم بكات!!)

- بىئالۆتان دەوئەت ؟

ئەو كاكەيە كىلاش دۆزەكەي بەرامبەر دوكانەكەي خالو ئەھمەد، لە تايەي ئۆتۆمبىل كىلاشى دروست دەكرد، كە بارى ژيانى لىئە دەبوو

دەيگۆ "شەرىكەي باتە و كىلاش ھەرسىنى ئىران وە كۆي زوخال بوگ، يانە مالىمان رمانن، عالەمەگە لە رى دەركردن "، چوپى

تايەكەشى بە مىندالەكان دەفروشت، دار لاسىقيان پى دروستدەكرد بۆ راوہ رىشۆلە و كۆتر و مەلوچك .

((مىندالەكان دەچونە ناو جۆلانەكە و دەيانوت: با بىكەوہ بۆ ئەفرىقا سەفەر بكەين.

- گەراينەوہ، بۆ ئوستوراليا سەفەر دەكەين!!)

- چىتان دەوئەت؟ دلدارى؟

- ئەو ئەلۋەن و ئەم بەر و ئەو بەر، ئەو نمونەيەكى لە بەرچا و بۆ ھەموو سەردەمەكان: ئىنۆس

((شېرىن: من لىرەوہ تا ئەمرىكا خۆشتم دەوئەت!

- من لىرەوہ تا ئەوبەرى ئەمرىكا خۆش دەوئەت!

- ژيان: من لىرەوہ تا كوردستان خۆش دەوئەت

- من لىرەوہ تا لاي خۆر خۆش دەوئەت))

- سۆزى داىكايەتى؟

ئەو نوقلە گىيان، ئافرەتتىكى ئاسايى وەك ھەر داىكىكى تر، وەك شوپىن پى ھەلگەر، شار بە شار و دى بە دى بە داى كورەكەي كەوت،

نە لە لافاوى سىروان سلى كورەوہ، نە لە زىپوشى شەوہ و نەيش لە ساواك و پاراستن! ئاي سەرشىتى وئران بوو! لە بىرتە سەردانى

زىندانن كورە؟ بەچكە شەوہكان كورەكەتيان وەك ئاوەلەكانى عەبەرت كورەبوو، لە زىندانىكانى ناو(كۆنستراتسىيون لاگەر)ى ھىتلەر

دەچوو، لە تەنشىتەوہ رۆشىتى نەتناسىيەوہ .

كى ژنەفتىسى داىكىك كورى خۆي نەناسىبىتەوہ؟ ئەو چىيان بەسەر ھىنابوو؟ چىيان بەسەر من ھىنابوو؟

((باوكه، دايكم وتى، باوكتان ئىوهى خۆش ناوى! تهنها وای پيشان دهدات!

- دايكى خۆم، من ئىوهم لىرهه تا لای خۆر و له ويوهه تا ئيره خۆش دهويت، ئىوه گولهكەى باوهن!!))

- دا؟ يەكسەر باوهشت له مل كردم، نهمهيشت قسهيهك بكەى، خيرا پيم وتى : دهقهيهك پيش ئوهى شتيك بلييت، دووسال زيندانى

كراوم و ناوى كەسم نههيناوه، باشه؟"

دايك: باشه كورم، بەراست؟

- بەلى

ئەم جار بووى بە پىكەنين و وتت: باشه، "بەس نىيه ناوى كەس نههاوردىده، هەر ئەوهنده بيت باشه وچووين بۆ ناو بەشى" قوتابخانه"،
تۆيش شوكر سالانىكە بە بۆنەى باوكى نەجم ناشناى بە زيندانەكانى موسەيهب و حەبائىيه و ديوانىيه، له بىرت ساوه ئەو چاره لەبەر
دەرگاى زيندانەكەى ديوانىيه سەريازى بەر دەرگاكه هەموو خواردنەكەى رشت، بە دەستى بەتالەوه وچووين بۆ سەردانى باوكم؟ ئى
جزدانەكەم كوا؟ ئەوهى باوكم بەزەنگيانە كۆتريكى ناشتى دەنوگ سوورى له سەر چىنبسو، دەوروبەرى بە زەنگيانەى شىن، لە سوچى
سەرۆه بەيووى چەپ، لە تەنیشتى زەنجىرى داخستنهكەى، رۆژى چىنبو و ديوهكەى تريشى رەنگى ئاسمانى! لەو كاتەوه نە رۆژمان هەلپات
و نە كۆترەكە دای له شەقەى بال، هەرچەند بە دواى را دەكەم، چەپلەى بۆ لىدەدەم بەلكو بفرىت، بەلام هىچ، ئەلىى لە ناو قەفسدايه،
ئەلىى باليان شكاندووه! ئەوه ئىستاييش كۆترەكەى سەر جزدانە بە تالەكەى باوكم نەهاتووته فرىن، خۆى كۆترەكە بوو، دەيوست بۆ
ئاسمانى بى سنور بفرىت، بەلام...

دەى تۆش ئەمە يەكەم جارت نىيه سەر له زيندان دەدەى. بە بۆنەى حەمەى برايشتەوه، پيشتر هاتووى بۆ ئيره، بە هيمنى باسى رۆژه
رەشەكانمان دەكرد ((ئەو دايكەى وا پيش ئەم ديره قسەم بۆ دەكرد و ئهويش وەلامى دەدامەوه و پرسىارى لى دەكردم، كۆچى يەكجارەكى
كرد! كۆچىكى زۆر سەختى كرد، وەك ژيانى! من مەرگىم له بىر چووتهوه، پيم وا بوو زيندووه، ئەى مروڤ!!!)) لەو كاتەدا مەحمود وارانى
كە وا پيشتر وتبووى: "ئەگەر كەس و كارەكانمان هاتن، نابى بگرين، دەبى زۆر ئازايانە هەلس و كەوت بكەين، كە چى كاتىك خوشك وبرا و
خالد سەوزه بە گريانەوه خۆيان كرده ژوورەوه، باوەشيان پى كرد، مەحمود وتى: دە نەگىرن كورە ئويشم نەگىرن بەسە نەگىرن ئى
دە بەسە گيان باوه مەگىرن، ئەگەر بگىرن منيش گىرم ها " و دەستى كرد بە گريان و باوكە رۆ .! كەنعان خەياتيش كە زۆر بى
"تاوان" بوو، نەيدەزانى چى بە باوكە كرىكارەكەى بلييت، وتى: بەس وە باوكم بويشم حەفت سال حوكوم بيمە يەكسەر دللى وسد، خۆى
نەخۆشى دللى هەس، خودا درووى چە ئەراى بكەم، بويشم لە سەر چە گريامە ..". باش بوو كە باوكى هات بۆ سەردانى، پىوت: رولە
مايدە؟ هەزار شوكر، كورم كەنعان هىچ ئەرام مەويش، چەند جار وەتمە پىد نەچوو ئەرا سلیمانى، هەر وە قسەم نەكردىد. گيانەكەى باوه
بويشم پيم، چەند سال حوكوم بىدە؟

كەنعان: وە گيانەكەى باوه، وە سى جزمەى قورعان باوه دوو سال حوكوم بيمە!

باوك: بويشم پيم، بەياناتەگان له كورە ئەشاردىدەو؟

كەنعان: بەعزە جار ئەخستەيانە ناو دىشپولەگە و بەعزە جار ئەخستەيانە ناو تايەر سپىرەگە.

لەبەر ئەوهى كەنعان بەرگدووى دەكرد، وچاوى بە ئەفسەر و سەريازەكانى موخابەرات و ئەمن دەكەوت، بىوو بە باشترین پەيامنير و
پەخشكەرى هەوالەكانى ئەمنستى و بەربوون. تازه ترين هەوالى لەلا دەست دەكەوت، هەر رۆژىك دوو سى هەوالى پى بوو، و هەر
جارىكيان هەر هەوالىكى بە شيوەيكە تام و خويى دەكرد، لەلاى هەر كەسيكيش بە جۆريك دەگىرايهوه. هەندى جاريش هەر بە خۆى
دەپوت: دروو كەم، عالەمەگە گوناحە، با تۆزى دليان خۆش بكەم! كاتىك حوسين گووى لى دەبوو پىكەنينى پى دەهات. حوسين
چاوهروانى شتيكى تىرى دەكرد: دەيوست بەشە نەوتەكەى پى بدريت و هەر لەبەر ئەوه زيندانىان كرىبوو. رۆژىكيان لە بەردەم
بەنزىنخانەكەى (شىخ عومەر) رادەهەستيت وهاوار دەكات: ئەو هەموو نەوتە هەيه، كوا بەشەكەى من بۆچى من هىچم نىيه؟ ئىتر
دەيگرن و پازدە سال مەحكومى دەكەن.

زيندانىيهكى تر هەبوو نەيدەزانى بۆ گىراوه. كە پرسىاريان لى دەكرد: لەسەر چى گىراوى؟

کابرا: قهله به لایه غیکه لای کیسه؟

به کییک وتی: له لای کۆمه له یه!

کابرا: ئی! منیش له سه ر کۆمه له گیراوم!

- بۆچی بووی به کۆمه له؟

کابرا: وتیان ئیمه به کۆمه له کار نه کهین، منیش وتم وای باشه منیش له گه لتان ده یکه م! قسه ی عه نتیکه عه نتیکه یان ده کرد، باوک مر دگیان ده هینایه پیکه نین. نهو جاره کادریکیان کۆبونه وه ی پی کردین، وتی "داروین سه لماندویه تی که ره چه له کی مرۆف مه یه نه، له م کاته مامه عمول وتی "مامۆستا که واته من له مه یه نه سووره که م!"

ئه ی قه هار؟ بالا به رزه به خۆکه. دلی له شوشه دروستکرا بو؛ که سیک باسیکی دل ته زینی بکر دایه، نه م یه کسه ر چاری خوره ی ده کرد؛ هه فته یه که نه شکه نه یه یان کرد بو، پییان وتبو "گهواد دانی پی بنی، تۆ جاسوسی بۆ سوریا ده که ی" نه میس هه ر وتبو "نازانم". من هه ر به راستی نه مه ده زانی مانای جاسوس چییه؛ هه تا وتم با پرساریان لی بکه م جاسوس چییه؛ حالیان کردم، منیش چیت به رگه ی لیدانم نه ما. له بهر ئازار وتم چی نه بی با بییت، هه لواسین له م حاله باشته. پیم وتن: له بهر نه مه لیم ده ده ن؟ به سه لیم مه ده ن، به لی من جاسوسم وبۆ ده سال مه حکومیان کردم، قورم به سه، نه م ده ساله به چی ده چیته سه ر، ژن و منداله کانیشم سه رگه ردان بوون!"

قه هار هه موو رق و قینه که ی ئاراسته ی ژبانی شار ده کرد، ده یوت: ده رپچم، یه که م جار نه رۆم ده واریک بۆ خۆم ده کرم و چه نه د سه ر هه یوانیک وله گه ل ژن و منداله کانم له ده شته کان ده ژیم "وه نه عل نه بوله دینه و یابو للی خه له فه" له ولایشه وه هه مید به رقو ق که گوایه جاسوسی سوۆقیته، ده یکرد به گالته وگه پ له گه ل خالد وه هاب و ریاز؛ پیکه وه ده یانوت "یا قه هار، عه ره ب وین، ته نبوره وین" هه له به ته هه ر نه م وای نه ده وت.

حوسین کلاسیکیش، که ئیستا له "مه نفا"ی که لاردا کراوه به مودیری شاره وانی داها تووی شاره که، مشکیه کی له سه ر پپچا بو، له سه ر عه رزه که به ریه کی راخستبوو و بالشتیکی زلی له سه ر دانا بو؛ له سه ری پالی ده دا و پپی ده نایه سه ر یه ک؛ سبیلیکی دریتیشی به ده ستموه ده گرت و سه ما وه ره که ی بۆ داده گیرساند؛ هه ناسه یه کی بۆ هه لده کیشا و ده یوت: کورگه ل ئی جاره ده رچم، چه نه د سه ر هه یوانیک و مامر و که له شه ر سینم و له ده شته گه ی توله فروش ده واریگ هه لده م و نه را خۆم مه عیشه ت که م!" نه حمه د سالح پیوت: "واز بار له ی خه یال پلاویه، عالم ره سیسه کوره و تو باس چه که ی". کاتی که خالد وه هاب سمیلی تاشی، حوسین چاری لی زه ق کرد و پپی وت: هه ی بی شه ره ف شواریه گه د ها کو؟

خالد به پیکه نینه وه: حوسین عاجز نه و، گیانه گه ی باوه، وه کلاش هه ر سینی لایه گی تاشیم و لاگه ی تر ریاز تاشیه ی ئه رام و خسه میانه ناو ته نه که زبله گه! حوسین به م قسه یه زه رد و بۆر بووه وه، تیر جوینی کرد، دوو مانگی ره بق له گه ل خالد و ریاز قسه ی نه کرد

به شی "قوتابخانه" پر بو، قه رو یله ی دوو قاتییان هینا؛ ده بوا یه له به یه نه کانیشدا جیگا بۆ خۆمان بکه یه نه وه؛ رۆژیکیان فوئاد بانگی کردم، که گه ی شتمه ته نشتی، ده بینم که سیک له و دیو په نه جره بزیاغ کراوه که وه ده لیت: براگه م مه کرماشانیم، نه سپر کریامه، مه ترسی بویش، تو کوره یید؟

فوئاد: مه خه لقه

تومز نه وه ده نگه ی برایه که م؛ بر دویانه بۆ به ره ی جه نگ؛ نه رق و نه قینه له نیوانماندا هه بوو، دوو برا بووین؛ نه و گیرۆده ی ده سته شه وه ی نه و دیو ببو؛ نه نه جه نگه ی ده ویست، نه من، به من بوا یه له بری تۆپ باران، نه و دیوی سنوره به سه ر داسه پاوه که م گول باران ده کرد؛ نه ویش له بری کوشتن، نه م دیو سنوره به سه ر داسه پاوه که ی خه نه د باران ده کرد ..

له م کاته دا بوو فایه قیش زیندانی کرا؛ پیش مانگیك سه ری لیداین؛ کالتهی پی ده کردین: تیوه و سیاسه تیان نه وتوه، خیرا ده سگیر کران، ده بویه وهک من سیاست بکن! سه باح صلیوه کریکار بوو له سه شو عیتهی ده سگیر کرا بوو، له کاتی ده سگیر کرده که پیدا هاوسه ره کهی دوو گیان بوو، تازه له ژووری هه لواسین رزگاری ببوو، حوکه که بیان کردبوو به حوکه موته بهد، به بی باکییه وه ده یوت: "مننه تیان به پیلاوه کهم، با نهو فاشیسته خویریانه هه لمواسن!... من نازام حزب بز له گهل نه م جهلادانه به ره ی به ست؛ حزب نه یده زانی نه مانه خوینریژن؟ نهی له شه ست وسی چییان پی نه کردین!"

خوژی سهردانی هاوسه ره کهی ببوو به دوو خوژی: خوژی تیعدم نه کردنی هاوسه ره کهی وله دایک بوونی سه لامی کوربان.. نهو جاره ماله وه یان گوشتی به رازیان بز هینابوو و ته میس هه ر وا لهو ناوه داینابوو؛ پییوابوو کهس بیزی نایهت گوشتی به راز بخوات؛ به لام خالد و ریاز وهو شیبار به قوتدان قوتیان دا؛ سه باح هاواری لی هه ستا: هه ر من مه سیحیم له م قاوشه، کی له تیوه گوشتی به راز ده خوات؟ هه لبهت "دار هه لبرگه، سه گی دز دیاره" تهویش وتی: "هه ی هه ی، خوژ موسلم... نوژی گیانتان بیت، به ماله وه مان ده لیم نه م جاره گوشتیکی زیاتر بهینن!"

باوکی خالد هه ندی جار به هیواشی حهیرانی بز ده وتم؛ شه رمی ده کرد گوییان له دهنگی بیت، ته مه نی حه فتا و دوو سال بوو؛ تاوانه کهی: باوکی پیشمه رگه یه که!

سزا: بیست سال زیندانی!

حوسین، کریکاری شه رکه تی ته ماتهی دهوک: بی تاوان!

سزا: پازده سال زیندانی!

حسه ن، شوفیری پاسی گشتی دهوک: بی تاوان!

سزا: پازده سال زیندانی!

دوو کهس له پرؤسیسی ته مانه سزای تیعدم دران؛ پیکه وه له مه حکه مه کهی هه یته خاسه حوکه دراین؛ نزیکه ی سی و شه ش کهس بووین؛ هه موو پرؤسیسه که دوو سه عاتی خایاند.

حاکم: ته مه قسه کانی تزیه، هه مووی راستن؟

زیندانی: به لی!!

کی خوژی گیل ده کات، بلیت: نه خیر نهو قسانه هه مووی درؤن، راست نیین، هه مووی له ژیر زهبری نه شکه نهج و توومه بز نه وهی له لیدان رزگارم بیت؛ عاقیبه تی قسه ی وا به خراپتر به سه ر خاونه کهی ده گهریته وه؛ زیندانی که سه ر له نوی بز هه یته خاسه ده گهریته وه؛ لیدانه که سه ر له نوی ده ستی پی ده کات؛ که سیش نازانیت لهویدا چهندی تر ده خایه نیت تا سه ر له نوی مه حکه مه ده کریت؛ پاشان کی تاماده یه سه ر له نوی بز هه یته به ریت؟ کهس! بزیه چاکتریکه مرؤف نهو ولامه بدات که نهوان چاوه روانی بیستنن: به لی وایه!

حاکم: هیچ لاریهک هه یه له مامه له کردنت؟

زیندانی: نه خیر!

حاکم: سوپاس!

یه کیك له سزا دراوه کان به هه لواسین عاره بی نه ده زانی؛ حاکمه که پیوت: مه حکه مه بریاری سزای تیعدمی دای؛ نه م وتی: تا به لی!! که زانیان تینه گه یشت؛ به وهرگیره گه نه که بیان وت "سزاکه ی بز وهرگیره"، تهویش هاته ته نیشتییه وه پیی وت: کورم تو عیدام ده کریت، باشه؟

زیندانی که: به لی باشه!

پاش ئه م تاوانه بردیانین بۆ زیندان؛ له ناو ئۆتومبیلی پۆلیسه کان ئه و نه ده تاریک بوو، کەس کەسی نه ده بیننی یه کیکیان وتی: من تازه ئیعدام ده کریم، ئیوهش ناتوانن هیچم بۆ بکهن، من ناگام له هیچ نییه؛ برا رۆ کی نانی مندا له کامم ده دات، به کی بلیم ناگای لییان بیت، فرمیسه بارانی کرد؛ کەس دهنگی لیوه نه هات؛ ئه وهی گریا، گریا؛ یه کیکی وتی "خودا حه قتان بسیند" ئه وهی تریش هیچی پی نه ده وترا؛ ههر یه کیکیان رق و قینه یه کی بی وینهی له دلدا بوو، ئه شکه نجه وهی کەسی نه هیشتبوو...

ئوستاد نیهاد، هه میسه په له په لی بوو "ئیزی مینهی موختار که یگن"، وه کو گولله ده رۆیشت، خیرا خیرا جه می خوار نه کەمی ده خوارد و به په له په لیش قسه ی ده کرد؛ هه ندی جاریش زمانی ته ته له ی ده کرد؛ به و ته مه نه وه رزشی ده کرد، له هه ندی گه نج باشت رایده کرد؛ زۆر له ئه نداز یاره که باشت بوو، ئه م کابرایه وه رزشی ملی ده کرد؛ جلوسه رگی وه رزشی له بهر ده کرد، و له بهر چا و هه موو زیندانییه کان به سه عات ملی ده سوراند و ئه م دیو و ئه و دیوی پی ده کرد؛ ملی به قسه ملی به رازیکی لی هاتبوو؛ نیهاد ئه فه ندی گوایه له که رکوک نارنجۆکیکی له ناو سینمه مایه ک ته قاندۆ ته وه؛ به لام ناگای له هیچ نه بوو؛ به دریزایی یه ک مانگ دار کاریان کردبوو، پییان وتبوو: داوای عه فو بکه، بهرت ده دهین!

نیهاد: ئیوه ده بی داوای عه فو له من بکهن، له هیچ و خۆزایی دار کاری دنیاتان کردم، ئه شکه نجه له داوای ئه شکه نجه م ده دن، هیشتا من داوای عه فو له ئیوه بکهم! که باسی عافو اتیش به اتبایه، نیهاد دهوت: من ده رناچم و لیره ده مینه مه وه هه تا ئه و سه گ بابانه خۆیان داوای عه فو کردم لی ده کهن! له شه وی پیش رۆژی سهردانی که سوکار و براده رو ناسیاو، نیهاد گوایه ریشی ده تاشیت، به لام هه موو روومه تی خه لتانی خوین ده کرد؛ ههر جار یکیش هۆیه کی ده هیناوه!

نیهاد: ده ستم زیاد رۆی تیغه که زۆر تیژ بوو قسه یان له گه ل کردم بیرم ده کرده وه "ئێ خۆ بویش زه ویگه چه فته وتهاو!" کاتیک به و حاله له بهر ده م نه وزاد تیده په ری ئه م پیی دهوت: ئوستاد عافیت ئۆلسو، موباره ک! نیهادیش به بی ئاوردانه وه؛ ته نها به ده ست سوپاسی ده کرد!

رۆژی سهردان هه رچه ند ده گه من بوو، له لایه که وه رۆژیکی خۆش بوو بۆ ئه وانهی سهریان لی ده درا، و رۆژیکی سه گ باوک بوو بۆ ئه وانهی که متر سهریان لی ده درا یا ههر به جاریک سهریان لی نه ده درا؛ سالانیکه له زیندانن، کەس و کاریان چیت خولقی سهردانیان نه مابوو؛ یا له بهر ده ست کورتی، چونکی سهردان پاره ی دهوت؛ ئه مانه پیکه وه پیاسه یان ده کرد و دلی یه کترین ده دا یه وه یا وایان پیشان ده دا و هک بلیی هیچ نه بوو و گویی ناده نی و مه سه له که ئه وه ناهینیت، به لام له ناوه ده سوتان؛ و هک من چۆن هه ندی جار ئیسقانیشم ده سوتا؛ هیوایان ده خواست که سیک سهردانیان بکات؛ رۆژیک بوو؛ و هک ئه م به یانییه نه ده چوه سه ر! زیندانه که ئه وه نده ی تر ره شتر ده بوو!

"ئهی پینوس، تۆ چاکه یه کم بۆ بکه، بیکه به خاتری ئه وهی خۆشت ده وی؛ بیکه به خاتری ئه وهی تۆی خۆش دهویت؛ بیکه به خاتری ئه ی بی گوناهان؛ ده کریت بیکه ی به خاتری شینایی نیوان مۆم و ئاگر؛ یا بۆ خاتری سۆزی به رده بی سۆزکراوه کانی ئه لو، که وا کاتی بۆ ناو ئه لو، هه لده دران، ده فرین و به هه مو هیزیکیان هه خۆیانیان ده خسته باوه شی؛ بیکه به خاتری "موغری موغاریان" تۆ باسی دایکه کراس ره ش له وه ره کان بکه؛ ئه وانهی سه رپۆشی ره شیان له سه ر بوو، و پیلاوی لاسیقیان له پی بوو؛ پینوس هاوار بۆ تۆ ده هینم، کرنوش ده به م، به ته نها به جیم مه هیله؛ باسی کزی ده نگیان بکه؛ بیکه به خاتری حورمه تی ئه م فرمیسه کانه، قه له م ته نها تۆ شایه تی ویران بوغی، باس بکه؛ بنووسه؛ بنووسه؛ بنووسه ئه لو، نه که م؛ هه ی ئه لو، نه ئاوازی ئاوازه کام، بنووسه؛ گه ر ده تهویت هاوار بکه؛ شیوه ن بکه؛ بلی، چۆن نزیک ده بوونه وه؛ چۆن به چاریکی کز؛ به چاریکی کز و خه مگین؛ فرمیسه کانیان شۆر ده بووه وه؛ له که لیدا لیوه کانیان ده له ریمه وه و به ده نگیکی کز، نه با که سیک گویی له پرسیا ره که یان بیت: کوره که مه تان بینیه؟ ناوی خه لکی بالای

ولامی چی بدهمهوه؟ زیان و دهنگ له کوی بهینم؛ بلیم نه خیر دایه گیان.. دایه گیان نه خیر نایناسم؛ دایکه کهم من ئهوم، من کوره کهتم؛ گهر قبول ده کهیت من به کوری خۆت قبول بکه، من ئه لوه نیم دایکه کهی دایکم، ئه لوه نی، به چهی ئه لوه نیش کوری گشت دایکه که؛ ده سه پیژزه کهت بینه ماچی بکهم؛ فرمیسه که کانت به گلینهی چارم ده سهرمهوه؛ دایه؛ دایه، هه ناسه سارده کهت به گلا پونگه کانی جوگه کانی ئه م بهر و ئه و بهر ساریژ ده کهم؛ پرسیاره کهت به قورگه وشک بووه کهم ولام ده ده مهوه؛ به باوه شیک ئه ستیره؛ گهر رازی ده بیت ئه وه، عادل، عه زیز، عومهر مه نسور، خه لیل، عه بدو بریاز، مه حمود تاماز، جه هاد، کامل، حوسین شیخی ئه لوه نزا ده کان ده بن به کورت؛ ئه وه هه موو چیاکان؛ ئه وه که لاتی عه زیم؛ باوکی هه موو چیا وه وهر وگومانه کان؛ ههر هه موویان بۆ تۆ!

دایکه کان هه چیان نه ده ویت؛ ویلی کوره کانیان بوون؛ کۆلیان نه ده دا له پرسیار کردن!

- برا کهم، .. ده ناسیت؟

- کوره کهم، بیینیوه؟

به سه پیژشه که یاندا رومه تیان ده سیرییه وه زه مین له بهر نائۆمید بوونه که یان ده له رزی؛ وشه ییش زه لیله له ده برینی چرکه ی چار دانوقانندن و سه ردا گردنیان له کاتی به جی هیشتن و گهران به دوا ی که سیکی تر و دوباره کردنی هه مان پرسیاره دووباره کراوه کان!

.. ی ۱۱۱۱۱۱ غه وزه که ی به غدا، هاوار، هاوار، هاوار په نا بۆ تۆ ده بم، خیری باوانت، له م چرکه یه دا ژیر با لم بگره یا غه وز؛ یا غه وزه که ی سۆفی فاته، بیکه به خاتری ئه و نانه وردیلانه ی ده مدا به کۆتره کانی ناو حه وشه کهت؛ کوره ده سستم به دامینی تۆ غه وزه که ی به غدا؛ ده خیلت بم فریاد، فریاد رزگارم بکه له بیینی نیکا شکسته کانی دایکه عه ره به کاتم، له بیرمیان ببه ره وه؛ ئه مه حال نییه تیدام به م به یانییه؛ له ناو ئه م حو جره یه دا :

من ته نها و مه رگ ته نها !

من ته نها وشکست بونی مرۆف!

- تف له و ولاته ی وا زیندانی تیدایه .

- کوره غه وزی چی؟ که حاجی عموللا له دووره وه چاوی به تۆ ده کهوت له ریگا که ی میلان، ده یوت" هۆ .. هۆ هۆ ئه وه زورنا لیده ره که ی جه هه نهم هات، سه گه سووره که هات؟

- که به یه ک ده گه یشتین، " ده ستی یه کترمان مۆچ ده کرد" .. جاریک دوو .. سی .. بییده که نی، دگانه به له زه رد هه لگه را وه که ی له گه ل هیله قوله کانی سه ر رو خساری ژیا نیکی به رینی ئه مان و بانگه شه ی به هار بوو؛ کارکردن و تینی رۆژ له ناو چه وانی به بی پرسیارکردن ده بیینرا؛ گۆچانه که ی ده ستی ده که وته پیشی؛ ده چوینه ماله وه؛ پیکه وه چا که مان ده خواره وه ؛ باسی راز و نیازه کاتمان ده کرد؛ گه مه و گالته مان ده کرد... که قورئان هه لگه ره کان، که ئه ولادی ئه و قوریشییه بازرگانه ی وا کچی نۆ سالی زه وتکردووه، که سه عد و خالد به کر وعه لی وحه سن و حوسین شالاوی ئه نفالیان هینا، حاجی عمولایان له گه ل خۆ برد، له ناو مۆلگا که یان قاچیان کرد؛ له شه ویکدا بییان وت: برۆ بۆ ماله وه!!

حاجی عمولا: ئاخ به م شه وه بۆ کوی برۆم؛ نه پارهم پییه؛ نه مالی ناسیاویک ده ناسم؛ با ئه مشه ویش لیره بمیینه وه!

که رۆژ ببه وه؛ حاجی خۆی کۆکرد بۆ وه؛ به لام بهر نه درا؛ گوله باران کرا..

حاجی هه زاران باقه گول له سه ر گۆزه که ی بیت، مندالیک بوو؛ مندالیکی ردین سپی؛ دل پاک و به حورمهت؛ منیش وا ئیستا به م به یانییه دا، گویم له دهنگی هۆره کردنه که یه ته ی بۆ مائنا واییه که ی قازی؛ سه ری نه وی کرد بوو؛ گۆچانه که ی دا به بهر خۆیدا و به چه ماوییه وه رووی کرده یاله که؛ هۆ، هۆ هۆ، هۆ، هۆ برا ۱۱۱، ۱۱۱۱ هۆ...

تفهنگه که ی شانت، په نجا پیار بوو به دواته وه هۆ هۆ هۆ برا

یاله که و کوچکه کانی خره که و جۆگه تاوه دریزه که کهوا حاجی به تاقی تهنه بۆ نهو بهری رونی هینابوو، دهنگیان لیهوه دهرنه چو؛ هیچ مهلیک نهده فری؛ روخساره کان تهنه سکوت بوو و مهرگ و گیانی ههناسه و جوله لی براوی تا ته بهدی حاجی. من لهویدا بۆ یه کهم جار چارم به مهرگ کهوت ..

هۆره تاوازیکی ئیجگار غه مناکی نه لوهنه؛ تاوازی وهرزی پایزی قیقالدی له ناستیدا له ههندی گرفتگی ماسی بچکۆله کهی سه مهده دهچی؛ هۆره ته جه لاتهرین ههست دهر برینی تهنه یایی مروڤه ..
تهزانن چی؟ " تیسۆره کان رهنگیان بۆره، به لام داری ژیان هه میسه به سهوژی ده مینیته وه!!"

من ئیستاش هوم، ههروا غهوزیش شوعی زه مانگی خۆی بوو! نهوساکه سنگم ده رگای غهوز بوو؛ بۆ کویر وشهل و په ککهوتوو نه دار ویرسییه کان کراوه بوو؛ به خۆرای شۆرییان ده خوارد. له یادمه، له تهنیشتی ده رگاکهی ژووریک هه بوو، پیایکی به تهنه من؛ کراس چهرمی، ردین سپی لی داده نیشته؛ نوری لی دهباری، پیای ههزی ده کرد ته ماشای بکات؛ هه ر جاریک لهوی تیهه ربیام، راده وستام و تیر تیر ته ماشایم ده کرد؛ له نهینی ده چوو، چهند جاریک له پیشی ده رگاکهی ده هاتم و ده چوم، ده مویست بزائم چی ده کات؛ تهنه به یه که شیوه ده مبینی؛ به کۆمی دانیشتهبو و خه ریکی خویندنه وه بوو، به حال ماوه مابوو له نیوان چار و کتیپ و لاپه ره کانی به رده می !.
- نه مه کییه ؟
- کورم نه مه فره زانیکی گه وره یه، موریدیکی به ناویانگی غهوزه ..

ههندی جار بهو دایکانه دهوترا؛ دایه گیان دوور نییه، کوره کهت له پشت نهو ده رگایه دا بیت که وا به رهنگی سوور له سه ری نووسراوه: لاگهر!
نهوه لاگهری کالا و کوتال نه بوو؛ لاگهریکی به شه ری بوو! ههندی کیش هه بوون درۆی سپییان بۆ ده کردن؛ یا دلیان ده دانه وه؛ دایکیکی زۆر ده هاتن بۆ پرسیری جگه رگۆشه کانیان؛ ده یانویست تهنه چاویان پی بکهویت، له باوه شیان بگرن، به سه ریانه وه بگرین، دلیان بده نه وه و هیچی تر.
ولاته کهم، ولاته کهم !
هه ی ویران بوو و زیندانه کهم
کووا ژیان، کووا به فا ؟!
ئا .. ئا، ولاته کهم پیلاوه لاستیقه کانی پیی دایکه کانه ...

له م وۆژدها ههندی له وانهی هاوسه ریان هه بوو؛ په نایان ده برد بۆ دۆست و براده ره کانیان؛ له کاتی پیویست پاره یان ده دا، بۆ نهوی وه ک چاودیریکی له به رده م تاوه دهسته که راوه ستن و خۆشیان له گهل هاوسه ره کانیان بۆ ناوی برۆن؛ به په له په ل تیکه لاوی به کتر بین.
- خۆت داکنه، ده ی خیرا خیرا که هه مووی دامه که نه نه وه نده به سه؛ هه ناسه یان سوار ده بوو، به حال دهنگیان لی ده رده چوو
تکات لی ده کهم خۆت راگره، ده نگ ده رمه که .. تۆ جاریک خیرا .. تۆزیکم ماوه .. " کهس نه هات ؟"

- تۆقت دەرچىت، خەرىك بە بۆ خۆت، نەخىر كەس؛ لىدە بۆ خۆت!
بە قوربانىت بىم .. ئۆخەيش ...!
- ئاۋدەستەكەي قاۋشى ژمارە سى ببو بە باشتىن ژوورى نووستن!
ئا... ئا، ۋەتەن ئاۋدەستخانە ببو؛ بۆنى گوۋاۋى لى دەھات؛ ئالاكەبىشى ئەۋ دەستەسرانە بوون، كە زىندانى ۋاۋسەرە شكست
ۋخەمبارە كانىيان خۆيانىيان پى پاك دەكردەۋە!
- ئەي ياسا؟
- شەرمەزىرى و تۆقىن و تەل بەند!
- رەۋشت؟
- رەشاشى پۆرسەعەيد و پەتنى خنكاندن!
- زانست؟
- بە كۆمەل كوشتن و رەش بگىر!
- بىرۋاۋەر؟
- يەكگرتن، ئازادى، سۆسىالىزم دەۋلەتتىكى بە ھىز؛ شارستانىيەتنى نەتەۋەدى عەرەب؛ سەرۆكى گەرە و مەزن!
- خۆشەۋىستى؟
- سەدام.
- تابلۆى ھونەرى؟
- سەدام.
- خەون؟
- بەرۋبەرەيەتنى ئاسايشى گشتى.
- پىكەنن؟
- پىلاننىكى دوژمن
- سرود؟
- يەكىتى پارچەكانى ولاتى عەرەبى
- فەلسەفە؟
- گەلى عەرەب نامریت ...!

نەۋزاد ئازەرى، كارمەندى ئۆرزىدى باك لە كەركوك وفايەق تازە ببوون بە زاۋا، سەربان دادەنا لەلای يەك، ۋەسر خوتە
خوتيان دەھات ۋەندى جارىش لە داخاندە بۆ خۆيان بە ئەم ئەۋ رايان دەۋارد ۋە پالىيەۋە ھەناسە ساردىيان دەكيشا بۆ بارى لارى ژيان
ۋ چارەنۋوسەكەيان!

نەۋزاد: ئەم خويىرىژانە نەيانھىشت؛ شاييەكەيان لى تال كردم؛ كورە ھەي باۋكەكەيان بگىم بۆ ئەم ھالەي بەسەربان ھىنام؛ ئاخىر ئەمە
ھالە! پاش ھەوت سال تىدەچەم! كى دەزانىت چىم بەسەر دىت، كى دەلىت ئەۋ ھەتا ئەۋ كاتە چاۋەرۋانىم دەكات!

فايەق: براكەم ھالى چى، بۆ حال ماۋە، بەلام ئەلىي چى، ئەمانە ۋەخشن ۋەخشن و توشمان بوون، دەي كورە ئەمەش تەۋار دەبىست! تۆش
پىۋىست ناكات ئەۋەندە رەش بىن بىت؛ پىۋىست ناكات لە ئىستۋاۋە ختورە و ترسى بە جى ھىشتن لە دل بگرىت؛ ئەزانى تۆقسەي قۆر

ده کئی، مروّف ده میکه به تنهها به جی هیلراوه، پاشان نهو مافی خو به تی چاوه روانی ده عبا به کی وهک تو بکات یا نه کات؛ تو جاری برّو سمیل قه له می که ت بگوره، یا همر وهک خالد بیتاشه!

نهوزاد: مافی چی؛ من خواستومه.. به جیم بهی لیت سه کته ده کم!

فایهق: وا نه زانی تا پوت کردووه؟ راسته ناخوشه، به لام نه لیبی چی، ژیان وایه!

ههندی جاریش فزه یان لیوه نه ده هات؛ که سیان ناگای له وی تر نه ده ما، ده تاسان؛ روخساریان جاریک مۆن ده بوو و جاریک بزوی خه نه دیان ده هات!

نهوزاد: به کوی گه یشتیت؟

فایهق: نازانم، نهی تو؟

نهوزاد: له لای نهو بووم، باسی شاییه که مان بو یه کتر ده کرد! دنیا به کمان پیک ده هینا له هه موو ره نگه کان (بی دهنگی) نه ده بوو روژیک.. سه عاتیک درهنگ تر بمرگن؟ سه رومه تی تر ده بوو برا، نه گهر نه گریم چی بکه م؟ نه و جا گریان چ سو دیکی هه به؟ سه د سالی تریش بگریم هیچ ناییت! لیره تاوانبار و بی تاوان جیا وازیان نییه: هه ردوویان ده بی سزا که یان به سه ر بیهن! من تاوانم نییه، به لام بو نهوان تاوانبارم؛ وا ده زانن گیشاره یان ده ست که وتووه؛ تاچه تاوانی من نهو به، مروّقم، وهک همر مروّقیکی تر، تنهها نه مدو بیست بیم به دهنگیان، نه مهش زور بوو بو نهوان با، من همر به راستی گیشاره یه کم بو خوّم، ده نا بو ده مگرن؟ له من ده ترسان بو به زیندانیان کردم؛ به گرتنی من چی گورا؟ هیچ همر هیچ! چونه نیستا بو لای به ریوه به ری زیندان برّوم، بی بلیم: که به گرتنی من هیچ نه گوریت بوچی تازادم ناکن؟ هه روا منیش تاچه تی زیندانم نه ماوه، به سه ئیت "نه گهر هه وه سه به سه"، ده مهویت بو لای هاوسه ره کم برّوم، نهو چاوه ریم ده کات! نهی فایهق چونه بلی: باشه، فهرموو، به خیر بجیت، داوای لی بوردن ده کم؛ هیوادارم دلتنان له نیمه نه ره نجیت، سه لاوم هه به بو هاوسه ره که ت!

فایهق: خو ت نه وه نه ده کمر مه که، نه مانه وشه و نازانن به کار بهینن، نه مانه کوری گه وادن؛ بو نازانیت؟ هه زار ناوی گه وادیان خوارده توه؛ باکیان به من و تووه نییه؛ به شق تیرت ده کات؛ دوریش نییه بلیت شیت بووی و به دارکاری بتبات بو ناو زیندانه تاچه که سیکان! نهو جار چی ده کئی؟

نهوزاد: نه گهر وام له گهل بکات، به هاواریک پی ده لیم "قورت به سه ره نه گهت، تویش زیندانیت، دلت به چی خوشه؟ نهو نییه تویش شهو و روژ لیره به سه ره ده بهیت؛ تو گالته به خو ت ده کئی!؛ فایهق جا وا نییه؟ جیا وازی که همر نه وه نه دیه، نهو جلو به رگی سه وزی له به ره و من جلو به رگی بو ریان له به ر کردووم؛ نهو رازی به به ره نگه، به لام من به زور له به ریان کردووم؛ من به زور بو نه م جیگا بی تام و له زه ته هینا وایام؛ نهو خو ی بو ئیره هاتووه؛ های های؛ باشه نهو کابرایه بو نه وه نه ده کهره؟ کهر له چاوی نهو پاشایه: هه موو شتیکی تر سناکیان لی چاوه روان ده کریت!

فایهق: گرنگ نهو به مروّف نه کوژیتسه، همر وا به گپرساندنه وه بپنیتسه؛ نهوان مه رگ بلا وده که نه وه، نیمه ژیان! نه مه هه موو مه سه له که به!

نهوزاد: گپرساندنه وه چی؟ تک تک.. تک تک تک.. دهبی به در یژی بی حموت سال له سه ر نه م جیگایه به تنه های به سه ر به م؛ کات ده روا ت و نا گه ریته وه؛ منیش دهبی دوو باره ی هه مان شته دوو باره کراوه کان بکه مه وه؛ له ده ره ویش شتیکی وا نو میید به خش به ده ی نا کریت..!

فایهق: نهوه که له زل؛ پیموایت، نه مانه پیشت زانیویانه نیمه حز له چاره ی زیندان ناکهین، بزیه له بن ملیان گرتین و بو تیره هاوردیاین!

نهوزاد: بی تاوان!

سزا: جهوت سال زیندانی

فایهق (هونه رهنده) کوری کریکاری نهوت سازی: "تاوانبار!!"

سزا: جهوت سال زیندانی!

چاره نوس: په نابهر له نه مسا

نهوزاد مه حه مه د: بی تاوان!

سزا: جهوت سال زیندانی!

که نعان شیرزاد، کوری کریکاری نهوت سازی: بی تاوان

سزا: جهوت سال زیندانی!

تاوانه که ی نهوه بووه، رژیکی برا که ی میوانی هاتبوو نه م چایی پیشکش کردبوون!

که نعان: خوژگا له جیاتی چای، قوزه لقورت بیامه پییان، نهوه که ی چای بی؛ ناگری بی و چویه عومرم؛ من جوزانم!

(وه رگی) اش له ولاره دهیوت: گووی وه خودای خالو جومعه، نهی نهی، خو دروو دروو هاورده مه نه بو غریب، ناخر نهیه کار بی کردیده ی!

مه حمود سهوزنه لی (کریکاری بارهه لگر): بی تاوان.

سزا: دوو سال زیندانی

چاره نوس: ...

جههاد (کریکاری هوتیل): بی تاوان

سزا: دوو سال زیندانی

چاره نوس: ...

عادل باوه موراد (سه ریاز): بی تاوان!

سزا: دوو سال زیندانی!

چاره نوس: ...!

عومهر مه نسور (سه ریاز): ...

سزا: دوو سال زیندانی!

چاره نوس: بی کار

عهزیز مه لا حه سن (کوری دوکاندار)، قوتابی ناماده بی: تاوانبار!

سزا: جهوت سال زیندانی!

چاره نوس: په نابهر له نه لمانیا.

خالد وه هاب (کوری کریکار)، فه رمانبهر: تاوانبار!!

سزا: پازده سال زیندانی!

چاره نوس: له سلیمانی تیور کر!

تالیب مه حه مه د (کوری کریکار)، یاریده ری پزیشک: ...!

سزا: ده سال زیندانی!

چاره نوس: ...!

نه حمده سالح (کوری کریکاری نهوت سازی)، فه رمان به ر: ...

سزا: ده سال زیندانی!

چاره نوس: ...!

ریاز سه لاج (کوری تاسنگه ر)، قوتابی زانکو: ...

سزا: جهوت سال زیندانی!

چاره نوس: ...!

مه حمود واران (کریکاری دارتاشی): ...

سزا: جهوت سال زیندانی!

چاره نوس: شه هید.

سه لام عه بدوللا، کوری کریکار، (ماموستا): ...

سزا: دوو سال زیندانی!

چاره نوس: په نابهر له ته لمانیا.

عه بدوخالق غه ربیب (کوری پوئیس)، کارمه ند: ...

سزا: جهوت سال زیندانی!

چاره نوس: بازرگانی دؤروا!

حوسین قاسم (کریکار): تاوانبار!

سزا: یازده سال زیندانی!

چاره نوس: بی کار.

فوتاد عه لی (کارمه ند): تاوانبار!!

سزا: جهوت سال زیندانی!

چاره نوس: ...!

تالب ره ئوف قه یتهران: ...

سزا: یازده سال زیندانی!

چاره نوس: بازرگانی دؤروا!

کامل خورشید (کریکار): ...

سزا: جهوت سال زیندانی!

چاره نوس: شه هید.

جومعه عه زیز (کوری هه ژاریک)، کریکار: تاوانبار!!

سزا: یازده سال زیندانی!

چاره نوس: له ئیران کوژرا!

نه کره م (کریکار): ...

سزا: یازده سال زیندانی!

چاره نوس: له کاتی خزمه تی سه ربازی گوله بارانکرا

مه حمده جاسم (بنه مالیه کی هه ژار): بی تاوان!

سزا: جهوت سال زیندانی!

چاره نوس: له کاتی سه فهر بۆ مؤلگهی سه ربازی، له ناو ئۆتومبیل سوتا.

خه لیل جه لال: (کریکار)...

سزا: دوو سال زیندانی!

چاره نوس:...

عه دنان شیرزاد (کوری کریکار): تاوانبار!!

سزا: ده سال زیندانی!

چاره نوس: په نابهر له سوید.

حوسین سه ید (کوری مه لا) کریکاری دارتاش:...

سزا: جهوت سال زیندانی!

چاره نوس:...

یه کیك وهك عادل و مه حمود به یناو به ین بهر لوتی (...ده کرت و زمانیان کول ده کرد!

عادل پیی دهوت: وه للا گشتی تاوان مشکیکه ده؛ ئی داکنه ی ئیتر، ئیژی مه یونی!

مه حمود سه ورتنه لی: وه حمالیگه رازی بیم، تو به ده ختم کردید، به لام گه رده نته نازاد بود؛ ته عزیبه گه یان خهر ته تراند!

ههر که سیکیش تاوانی گرتنه که ی ده خسته ئۆبالی که سیکی تر؛ تا راده یه که له گهل چاره نو سه که یان راهاتیون؛ ههره شه ی دنیا ش ده کرا بۆ پاشه روژ؛ ئه و به ربوونه ی که وا هیچ له زه تیکم لی نه یینی؛ نه بای نازادی و نه پیکه نین، زۆریه ی براده ره کان له ناو زیندان ده مینته وه؛ به تنه ا ده رچون تامی نییه وهک ئه و به کۆمه ل به ربوون؛ ده ره ویش زیندانه، زیندانیکی گه ره بده نگی بۆمباکردن هیشتا ههر کپ نه بیوه؛ ئه وه نییه ئیستایش له یره و له و ی ده نگیان دیت؛ ئه لی برا ئه گهر جه نگ نه بیته؛ گه م سه وز نابیت؛ نان ته نه ا به جه نگا وهران ده درا؛ شه وه دروشمی "هه موو شتیکی له پیناوی جه نگ" دا هه لگرتبوو؛ شارستانییه سپی ره نگه کان، ئه وه نده توپ و فیشه کیان به ره هم هینابوو (هیناوه)؛ به شی چوار جه نگه جیهانی تر ده کات، ئه لی دیموکراتییته له سه ر نوکی فیشه که کان به ربووه ده چیت!

- ئه ی خو ئه مان نه هاتوون به زۆر چه که کانیا ن به وان به رو شن

خۆیا ن بوون به سه گی هار به گیان خه لکه که؛ شه ر به ریا ده کن

- ئه مانه دروستی ده کن؛ وله ههر جیگایه که ده سه کرده یه کی خۆیا ن قیت کردۆته وه؛ ده گپوگرفتیشیا ن سازدا وه؛ بازار هه ی بازار؛ هه زار

پیا نو ده کن به قوربانی بالی فرۆکه یه کی جه نگه ی!

... له ولایشه وه، گوگوختیه که فیر ببوو هه موو روژیک له سه ر دیواری گۆره پانی زیندانه که داده نیشته وه، دووریش نه بوو ههر

جاریک گوگوختیه کی تر بوو بیت؛ که ده فری هه موومان ئاواتمان ده خواست ببین به و گوگوختیه به لام پۆلیسی سه ر بورجی

چاودیری کردنه که خنده ی سه ر لیوه کانی سارد ده کرده وه؛ نه یانده هیشت له گه لیاندا به فرین؛ باله کانیا ن ده شکاندا ن به لام هیچ هیزیک

نه بوو ریگا له خونه کان بگریته، شه وان خه ون حوکم رانی ده کرد؛ به نه یینی دیواره کانیا ن ده روخاند؛ ده فرین و له لیواری ئه لوه ن

داده نیشته وه، یا له باره شی گه رمی خو شه و یسه ته کان داده به زین هه موو روژیک خه وم به ئه وینه که م ده بیینی، باره شی گه رمی بۆ

ده کرده مه وه "کی ده لی من زیندانییم؟" زۆریه ی شه وان له لیواری ئه لوه ن شایه و لۆغان بوو، که بیدار ده بو مه وه له قه ره ویله که وه سه رم

داده گرت، پیش ئه وه ی به یانی باش له فایه ق و نه وزاد بکه م، خشه یان ده کرد له پیکه نین!

فایه ق: ها؟ دیسان؟

... -

نهوزاد: نه لاهو سیکم توغلان!

- فایهق: ها... ها... ها... فرۆید وتی...!

کوره فرۆیدی چی، فرۆید که له شه کری شکاندوه! مرۆڤ له واقعیدا له نازادی بی بهش بکریت، به خهون پیده گات؛ خهون مانیفیستی زیندانیکانه؛ خهون، په پولهیه که؛ سولتانیکی جهر به زیه کهس نییه بتوانیت زه فیری پی بیات؛ همر روژیکی به جوړیک بکوژه کان هه لاهه لاهه کات؛ له چرکه یه کدا هیواو وئاواته کان هه چهنیدیکیش دوور بن، دهینیت بهر چاو و دهلیت: فرموو له ناویدا هه لپهری؛ نهوه نه لوهن، نهوه پردی روځ؛ نهوه نهوینه کهی ته من؛ همر به کتری له باودهش بگرن تا خهوتان لی ده کهویت؛ نهوه نان و ناوی هاویه ش، نهوه ناوازه بالا بهرزه کان؛ نهوه کهلات، نهوه بلویره کهی ره حیم، نهوه نای چهنده به خته مهر ده بووم؛ گهر پاسه وانه کان بیانزانیبایه، ههم خوم و ههم خهونه کامیان له گوژ دهنه "سوپاس بۆ نهینی پاراستنی ههردوو لامان" با جه لاده کان ههر بۆ خویان بلین: تو زیندانیست: تو له ژیر دهسلاتی ئیمه؛ زیانت به دهستی ئیمه یه؛ نق بکهیت، نقینت ده برین! نه م قسانه هیچ ترخیکی نه بوو؛ ههندی جار وام ده زانی خهوه ده بینم، که زیندانیبیه سیخوره که شه ری پیفرۆشتم، خویشم نه مزانی چون له بهردهم ههموو زیندانیکان سهرو گویلاکیم داگرت، به لام پاشان شه لاقینیکی وایان پیکردم، نه مده زانی له کویره به سهرم داده بارین؛ چی خهون هه بوو له لووتیانوه ده رکردم! به لام پاشان ههر خهونه کان بوون، دههاتن و پیکهوه رامان ده کرد، له تو دیواره کانهوه ده رده چوین و ده رویشتن؛ به په لهی تیشک ههموو دنیا مان ده بینی

ده لین: خهون راستی مرۆڤه!

ده لین: نه خیر خهون مامانی مرۆڤه!

ده لین: خهون خو هه له خه له تاندنه!

ده لین: وا نییه مرۆڤ خهونیکی له بن نه هاتوه!

ده لین: ههردووکیان یه ک شتن، نه خهون ده توانیت بهی مرۆڤ بژیت، نهیش مرۆڤ به بی خهون!

ده لین: گهر خهون له ناو مرۆڤ مرد؛ مرۆڤیش ده مریت!

- "ئاگاداری.. ئاگاداری: یا نهه ال ی مه دینهت نه لکیراااااا، چهنده ده توانن خهونه کانتان بهرین بکن، تا ده توانن خهونه کانتان له پانتایی زه مین گهوه تر بکن؛ له کهلات بهرزه تر؛ سواری سهر شانی نه لوهن بن و چه پکه گولی سووری باغه کانی شاهه که له یه خه یه زمین هه لواسن؛ به سهر نه ستیره دووره کان دابهشی بکن؛ با پرژی نه لوهنیش بهر روخساریان بکهویت، گویی ههموویان به ناوازه کانی شمشاله کهی ره حیم پر بکن.."

جاریک پیلانی زیندان شکاندن هاته پیشهوه، نه سعه د وتی: ههمانه ی غازه کان به کار دههینین یه کیکی تر وتی:

ده توانن به شهو به سهر دیواره کهوه باز به دین به لام هیچ رووی نه دا....

(جه لاده کان،

نه م شهو سلوله کهم

به وشه ی نازادی دوو گیان کرد! (زیندانیبیه کی تشیلی نه ناسراو)

له ولایشهوه شهوه چاک و خراپه ی میژووی گه لی عه ره بی خسته بووه دهستی باوکی ویداد؛ ناوی لی نابوو شمشیری ده وهت؛ کابرایه کی رهنگ زهردی گوشت خاوی بالا کورت، رویشتنه کهی نااسایی بوو، ته ماشای هیچ لایه کی نه ده کرد، هیچ نازیکی پیوه نه بوو، رهنگی کوشتن و تو قاندن پیوه ده دیار بوو؛ نه تگۆ ههر بۆ نهوه دروست بووه بیست به نامیریک بۆ پهت خستن به ملی مرۆڤ؛ هیشتا قوربانیه کانی په له فرتکیان ده کرد، نهو سهعات و پارچه ئالتونه کانی ده دزی؛ پاره کانی ده خسته گهرفان.

چۆن دهیتوانی بژیت؟ مه بهستم، چۆن ژیا نی روژانه ی به سه ر ده برد؟ پییده کهنی؟ خوشه ویست یا مندالی هه بوو؟ ئه ی براده ر و دۆست؟ پاسه وانه کانی ش قسه بیان له گه ل نه ده کرد، ته نانه ت لییشی ده ترسان! ئه و جیگایه ئه ی لی بنوستیا کس له سه ری نه ده نوست! ئه وه کی وای لیکرده وه ببیت به ئامرازی کوشتن؟

مجیدین: گرفته که ئەمانه نین! گرفته که ئەوه یه، بۆچی وشه ی زیندان که وتوو ته سه ر زاران؟ زیندان بۆ هه یه؟ سوودی چیه؟ خۆیان زه مینه بۆ تاوان دروست ده کهن، پاشان دین هۆکانی له ناو نابهن؛ مرۆقه کان سزای زیندان ده ده ن! خۆیان خولقینه ری زیندانن؛ خۆیان روچ و گیانی زیندانن، به بی وی ناتوانن هه بن؛ ناتوانن دریشه به تاوانه کانیان بدن؛ بۆیه ده بی به به رده وام تاوان به به ره هه م به یینن!

((باوکه، بۆچی گورگه به دخۆکه ناکوژن؟

دایکی خۆم، هه ولی کوشتنی ده دریت، به لام گورگه سپیه کانی هاو خوی زۆر دندانیان تیژ کرده وه، بۆیه هه تا ئیستا زه فه ری پی نه براوه، به لام بۆ کوی ده چیت، هه یج جاره ی نییه (!)

(۳)

ئەم بەيانىيەم لى بوۋە بە زىندانىكى گەورە، ھەرچەند بەر تەسك ترە لە زىندانە ئىنفرادىكان؛ لە توۋى خانەيەكى ناۋ مېشكەدايە، بەلام جىگام تىدا نايىتەۋە، بە غەمەلىياتىش دوور ناخىرىتەۋە ھەر بۇيە مېنىش ياران، يارانى زىندان شىكىن، شىكىنەرى ھۆكەنى زىلەت: دل ھەر يەكىگە وسەوزە بردگەسەي!
سەوزەيش دوورە "خېلى دوژمن دەۋرى داۋە"

ئەم بەيانىيە دەمزانى تۈنەم بە سەر گۆرىنى شتەكان ناشكىت، سەردەمى پالەۋانچىتى ھرقەل و غەبدوللا و شەمشون و رىنگۆ و غەنتەر ئەبن شەداد دەمىكە بەسەر چوۋە ۋەھەر ۋا خۆ بە ھەزى من نايىت، دەشراۋم دەستەلاتى كەسەكان لە مېشە زەۋتكرارە، كابرە ھەرچەند بە خۆى بنازىت ۋەشە فش بكات سودىكى ۋاى نايىت! بە تايىتە لىم سەردەمى ئىستادا؛ زەمىن ئەۋەندە بچوك بوۋەتەۋە، دەلەتەكان بوون بە گەرەكى بچوك؛ ھەندىكىيان بە گەرەكى بن بەست؛ دەريا ۋە ئوقيانۆسەكانىش پېس كرارون، ۋەكو سەرچاۋەكەيان بەر تەسك بونەتەۋە؛ مرقۇنىش ھەست بە جى تەسكى دەكات، بەلام نەمدەزانى بۆچى پاش ھەمان بەزمە قۆرەكان: مېزكرن، دەست ۋەدەموچاۋ شۆردن ۋەنابەدلى چا لى نان و خۆزگە بەۋەى كېسە چايەكە بېيت بە كېسە قاۋە؛ بېرىكى چلكن و قېزئاۋەر بە مېشكدا ھات: ئەمرۆ مېشروۋ كۆتايى پى دېت! دەبى كۆتايى پى بېيت؛ خۆت كۆكەرەۋە، ھېچ داد و بېدادىك ناخوات، ھاۋارىش بكەيت، كەس گويى لى نايىت؛ گويشيان لى بېيت، كەس نايەتە دەنگتەۋە، ۋەك كاكە كۆمار؛ لە ناۋەراستى مالىە بەرزەكانى (گۆزە) كە لە لايەنى كەمەۋە لە ھەر خانىيەكى دوو سەد كەس دەژىت كۆژرا؛ ھەرچەند داد و فرىادى كرەبوو، سوۋدى نەبو، تا لە ناۋەراستى ئەۋ ھەموو مالانەدا؛ لە سەر بەفرەكە گىيانى لە دەست دا؛ بۆ رۆژى دۋايى دۆزىبوانەۋە؛ چرايەكى خۆشەۋىستى و دۆستايەتى كۆژايەۋە و جارىكى تر چاۋمان پى ناكەۋىتەۋە... ۋەتېيان؛ جۈينەكانىشى خۆشەۋىستى بوون؛ كەس نەبوو خۆشى نەۋىت؛ خزمەتى ھەزاران كەسى كرە، بەلام كە بە ھاۋارىش داۋاى يارمەتى كرەبوو، كەس بە ھانايەۋە نەھاتىۋە؛ بە تاقى تەنھا خۆى و ھاۋارەكانى لە ناۋ بەفرەكە خەۋيان لى كەۋت؛ سېرلانكاي پىرسە بار ئەۋەندەى دى پىرسەبار كرا... ئاى لەم سەردەمە ۋىران بوۋە.. تازە كى پاش كاركردى شەۋان بېرەكەى بەدەستەۋە دەگرىت ۋە دەنگى بەرز سەلاۋ لە ناسياۋەكانى دەكات؛ ئېيان بە شەقامە مۆنەكان بدات... تازە كى لەسەر شەقام بېيىت و بە گەمە پېم بلىت "ھا كەى زىندانەت دەكەن؟" كەس، تەنھا كۆمار بوو، ئەۋىش رۆى؛ رۇخسارىكى شىرىن؛ مرقۇنىكى گەورە بەبى دەنگى مالىۋايى كرە! ھېچى نەخايەند، ئۆردوگاي پەنابەرەكان ئاگرىان تى بەردا!..

دەلىن: فاشى لە ۋلاتەكەمان نەماۋە، كاتى خۆى ھەبوون و لە ناۋبران!

دەلىن: ئەۋانەى بە كارى ۋا ھەلدەست، مندالكارن، پەيوەندىيان بە سىياسەتەۋە نېيە!

دەلىن: ئەۋانە چەند كەسىكى تېنەگەشتون!

دەلىن: دەبى بۆ چارەسەركردى ئەم گىرقتە، ژمارەى فەرمانبەرى كاروبارى كۆمەلايەتى زىاد بكەين!

ھەيشە دەلىت: سىستېمەكە بە شىۋازى جۆراۋجۆر ئەۋ تانابارانە بۆ كارە ترسناكەكەيان نامادە دەكات!

دەلىن: ئەۋانە رۆشنىر وچەندىن رۆژنامە ۋاۋەن پارەۋپوۋلىان لە گەلدایە!

ئەمە چىيە؟ ھەموو رۆژىك شتە دوۋبارە كراۋەكان، دوۋبارە دەبنەۋە و مېنىش دوۋبارەيان دەكەمەۋە! من بۆ بېيىنى بەيانىانى ۋا لە داىك نەبووم، بەراستى مېشروۋى قۇناغى ئىنتىفرىمدونگ دەبى كۆتايى پى بېيت؛ نى بەسە ئىت، رۆحمان دەرچو، گىاتمان دەرھات بەسە! "مردن لەم حالە باشترە!" بوۋە بە تەۋق بەسەر عالەمەكە و ۋاز ناھىيىت، ھەر ئەلىي سەرۆكى ۋولاتان؛ ھەتا نەمرن يا نەتۆپىنرىن ۋاز ناھىيىن؛

تهوه چهن دین سده یه نه م قوناعه به دوا پلهی گه یشتوه، کهچی وا همر ماوه تهوه؛ همرچهند هه ولده دریت کوتایی پی بهیریت، کوتایی بینا هینریت، ئیرایم نه سوه د گوتنه "ئیژی کیسه خواس": به لافا و خویین ده دریت؛ به لام هه تا ئیستا هه هیج! دلۆپ دلۆپ بهم به یانییه دا بهر چاوم ده گرن، یهک میلیون، دوو میلیون... سی میلیون، سهه میلیون... دوو سهه میلیون... هه زار میلیون دلۆپه خویین خویان ده که نه ژوره کهم و ده رۆن، هه هه موویان یهک شت ده لین: زیندان و پۆلیس ماوه؟

....

ده لین:

قوربانیکان،

زهنگی خنده دریژه کانی

داهاتومانن.

قوربانیکان،

دههۆل و زورنای هه لپه رکیکانی

دوارۆژمانن ...

ئای، یاران گه ر ئیوه نه بان!! ئیستاش زنجیریان له گهردن ده کردین؛ خوشیان ماسکه ناسنینه که یان به ناو شاره کانیاندا ده گیرا: "کی ههوه سی جهنگ و بازرگانی هه یه ده بی من به ناو شاردا هه لگری" پیش تهوه بی راوروتکردن و داگیرگرتن بهری بکهون، به قفلی ناسنن بهر و دواي ژنه کانیان قفل ده کرد؛ تهنها ری میز وئاو به ده ست گه یاندنی بهر تهسک بۆ ده هیشتنه وه؛ نه مجار ریگا دووره کانیان ده گرت بهر؛ بهو حاله بنه مای نه م شارستانییه ته دۆزه خه یانه دامه زراند؛ که لله پوته کان ده لین" وه للاهی باشیان کردوه، ئه ی ری بدنه ژنه کانیان بهریان بهریلاو بیته؟ به راستی کهسانی به شهرف بوون!"

- کابرا تو زۆر قینه له سینهی!

- کوره هه مانه "له سه ر مالم بده له بالم" ن، جارن ده چوون راوه به شهریان ده کرد؛ کوتیان ده کردن و به پاپۆر به رهو باکور ده یانه یان، که بینیان لهوی تهنها هیزی بازو نیه، که رهسته ی خاویش هه یه، ده ستیان کرد به له شکرکیشان، سه ریاز و توپ و فرۆکه کانیان بهری خست، به لام ئیستا زیره کانه تر بیرده که نه وه: بازاره کانیان به سه ر خویان دا به ش کردوه؛ شهرو شوهره کانیان لهوی ده گیرن "ئاگره سووره له منوه دووره"; به لام هه ر خوشیان به توپ و فرۆکه و کۆماندۆی تاییهت وه ک ناویژیکه ر په ییدا ده بن؛ بانگه شهی "ناشتی" ده که ن:

- له شکرکی فه ره نسی ده چیت بۆ رواندا!

- له شکرکی ئیتالیا ده چیت بۆ ئه لبانیا!

- له شکرکی ئه لمانی ده چیت بۆ یوگسلاقی؛ له کاتی پیویست، به فرۆکه کۆماندۆی تاییهت بۆ ناو تیرانا ده نیریت؛ گوله ریژی خه لک

ده که ن؛ وه ک رزگارکه ر ده گه ری نه وه!

- ئه مریکیکان ده چن بۆ نارچه ی نهوت و گاز!

هه مان خوی شه وه یان هه یه!

که پیویستشیان به دهستی کاری هه رزان هه بیته، به ئاشکراییی و ژیر به ژیر خه لکه که ناچار ده که ن به خویان رووه و باکور هه لین؛ نه گه ر ژماره ی هه له هاتوه کان زۆر بن؛ ده یان سووتینن یا سنورداشیان ده که ن؛ زۆر به ئاسانی ژیانیان لی تال ده که ن؛ له دژیاندا ده یان بریاری یاسایی ده ده که ن! رۆژنامه کانشیان هه موو رۆژیک ژه ره کانیان بلاو ده که نه وه: په نا بهریک له دزی گیرا... باندیکی خارجی به دوو کیلو هیرۆئین ده سگه ر کران!... خارجییه که به چه قۆ ره فیه که ی خوی کوشت خارجیکان پیسن... خارجیچکان نازانن ماشینی جل شووردن به کار بهینن، خارجییه که ژنه که ی کوشت... خارجییه که منداله که ی رفاند هتد...

هه له بهت خوشیان هه مان نه م کاره درژانه ده که ن... له ولا یشه وه به منیش ده لین "سه برت هه بیته، به په له نابیت، ده بی سه برت ببیت به ده ریا!"

نم سه بره گواویه چیه؟ چندی تر سه بر؟ "چرا هه لبره بز ان گوی تی ماوه!"

ده شلین له گهل کۆتایی پیهینانی نم میژوه؛ میژوی نه لوهن ده ست پیده کاتهوه! و نم به یانییه له موژدهی نهو به یانییه ده چیت کهوا میژوه که یان راده گیت و بۆ هتا هتا یه کۆتایی پیدیت؛ خه لک هاوار ده کهن: بهسه! بهسه نیترا! تهسه چ ژبانیکه؛ ناخر تهسه کهی ژبانه، تهسه نهنگیه! بۆیه نم به یانییه له بهسه هاتیکدا ده چیت له تهسه نی کورتی مروڤ دووباره نایستهوه؛ چیه خه کانی وهک سیبه له گهلیدا ده روات، ده بیت به بابتهی باسکردن و لیدوان، دووریش نیه له دوا چرکهی په له قازهی مهرگیش به تیژی بروسکه له پیش چاودا له نگه بگریت: پیره ژنه هاوسیکه ی بهرام بهرم به تهنها ده ژیت؛ سالانیکه کهس بۆ سهردان سه ری به ماله کهیدا نه کرده؛ بۆ به گژد چوونی ته نهاییه که ی، بۆ پیاسه کردنه ئاساییه که ی سه ر له به یانیانی ده روات؛ به قاچه باریک بووه کانی ده لیت؛ وه ره با ئیمروڤ به سه ر هه مان جی پیکانی رابردوو پی بنین؛ بی گومان نه وانیش بیرمان ده کهن، وه ره با دلیمان سه خلهت نه بیت، دنیا نهو نهانیت، با روژباشیان لی بکه ین، نه وانیش دلیمان خوڤ ده بیته وه؛ "قاچه کانی به خو یان ریگا که ده ناسن؛ زور باشیش ده زانیت که له سه ره ریگا کهیدا پیره ژن و پیاره ناسیاوه کانی شی ده بینیت؛ دوا هه والی هاوسی و ماله کانی ده ورو بهر بۆ یه کتری ده گیر نه وه" دوینی، به هاوسیکه م وت: په خه ری ژیرخانه کهت کرا و ته وه... کچه کهم چوه بۆ سه فر، سه بی ده بی گوله کانی ناو ماله که ی ئاو بدهم ... هاوسیکه م پۆستیکی گه وه ی بۆ هات، من بۆم وه رگرت... ده لین دوو کهس لهو ماله نازیت، به لکو چوار کهس... "هه له بهت هه ر کهسیکی کهیش بیت هه ر وا ده کات، نه ی چی بۆ ماوه ته وه؟ باسی چی بکات؟ له ناخی ناخه ویدا ده زانیت ژبانی کۆتایی پی هاتوه، به لام به زه بری توانا جهسته ییه که ی، ناچار کراوه هیشتا هه ناسه بکیشیت؛ به یانیان به هه مان ریگا بۆ پیاسه کردنه که ی بروات، هه ندی جاریش به بی نه وهی ئاماغیکی دیاری کراوی هه بیت ملی ریگایه کی تر ده گریته بهر! له نه نکه که ی خانم مایه ر ده چیت که وا پیش دوا روژیسته که ی به سی سال، واته پاش دوا روژیسته میرده که ی، هه موو روژیک ده یوت "مه رگم هاتوه... نامه ویت چیته بژیم؛ دلم دیشیت، فریام بکه ون وا که وتم؛ روژنایی چاوم نه ماوه " به لام نهو کاته روژی که قورساییکه ی بوو به بیست کیلو؛ تهنها ئیسقانه که ی ما بووه وه؛ پیسته کهیشی ده رزی! مرده که ی ئاسایی نه بوو، هیچ به دووری نازانم به هه موو هۆشیکه وه له خو اردن مانی گردتبی بۆ نه وه ی دلی بۆ ماوه یه ک له کوتان بکه ویت؛ پزیشکه کان بانگه شه ی مه رگی بکه ن و بییچنه وه؛ هیچ به دووریشی نازانم له ناو گو ره کهیشی هه ناسه ی تیدا مایی؛ نهو کاته مرده بیت که ئیتر ئوکسجین له ناو تابوته که ی نه ماییت!

به دریزایی سی سال مه رگی خو بی ده خواست؛ به یانییه کانی لی بیوون به بار به سه ریوه؛ مه به ستم نه ویه هه موو روژه که ی لی بیوو به بار به سه ریوه؛ کهس نه بوو له گهلیدا بدویت؛ کچه خزمهتکاره که نه بیت؛ نه میش له هه فته کهدا دوو جار بۆ جلویه رگ شۆردن و پاک کردنه وه ی ناو ماله که ی بۆ لای ده هات؛ خیرا کاره کانی جیه جی ده کرد و ده روژیشت؛ ته نانهت نه یده و یست که سیش بینیت؛ مه رگ بیوو به تاقه بابته ی بیر کردنه وه ی؛ له ناویدا ده ژبا؛ به دریزایی روژ له ژووری نووسته کهیدا له سه ر جیگا که ی راده کشا؛ هه ندی جار ده یگۆ نازانم بۆچی نامرم و رزگارم بیت له م نه رکه دووباره کرا و نه دا؛ ژبان بۆ من هیچ واتایه کی نییه؛ روژ هه ل بیت یا نا، باران بباریت یا نه باریت؛ ئۆتومبیلیک تیپه ریت یا تیپه پهریت به من چی؟ چاره روانی کهس ناکه م، که سیش چاره روانی من ناکات، نازانم چی بکه م، سه ری با ددها ...

سه ربادانه که شان زیاتر پرسیا ره: بۆچی ری ده گپیت له ئاشنا بوونی ده نگه کان؟ مروڤه کان ده توانن به ده ست وفا چیش یه کتری حالی بکه ن، به لام بۆچی نم هه موو له یه ک تیپه گه یشتنه روو ده دات؟

- نه خیر تی نه گه یشتن نییه، پشیرکییه کی خویناویه و زرز به باشی لیی تی ده گهن!

له راستیدا که روژ ده بیته وه، ده بی هارمۆنی و دلداریه کی نوی له نیوان مروڤ و مروڤ؛ له نیوان مروڤ و سروشتی چر و یان و بهریندا و ده نگه ی چۆله که کان به شیوه یه کی تایه ته ی ده ست پی بکات، که چی مروڤه کان له یه کتر نامۆن، یه کیلک به ی دی ده لیت: بروانه ده ره وه چهنده جوانه!

ئەوى تر دەلىت: بىر ئاھەم چەند زوخواه!

"ھەر يەككە سازو سەنتورى خۆي دەژەنى" بە بى ئەوى كۆرالى ھەم ئاھەنگ پىك بەينن؛ ئەوى بۆ يەكتر ناسىن دەستپىشخەرى بىكات، گومانىكى زىاترى لى دەكرىت! دەلىن "ئەم كابرەيە زۆر سەيرە، كەس لىي تى ناگات!" بۆيە چاكتەر وايە مەزھەبى خۆي بىگرىت و بە رىگاي خۆيدا بروات ئەو خۆي گىتۆزىرنى خۆي دەكات، دەبىت بە ھۆي گىتۆزىرنى مەن، ئەگەر مەبەيت يا ھەول بەدەم سەنورەكانى، ئەو سەنورانەي وا بۆ خۆي دايناو بەشكىنەم، رىگام لى دەگرىت و بە گىرەشىوین نام دەبات؛ بە بى ئەوى ھەولەكەش بەدات بۆ ناسىنەم؛ كە چى لەوى ئەوى لە ئاوتۆتومبىل يا چاخانە لە تەنەشتى كەسىكەو دەبەنشىت يا پىكەو كارىك بەكەن؛ دوو قەسەيان لە گەل يەكتر كەردىت؛ تا دەمەرن لە ھەركوى چاويان بە يەك بەكەويت بە لايەنى كەمەو چۆنى چاكي يەكتر دەكەن؛ دور نىيە باسى ھاتنەرىزى كارە نەپىنەكەش بۆ يەكتر بەكەن!

بۆ نەگەتەش چۆلەكەكانى ئىرە ئەوئەندە بىدەنگەن، ئەلىي "مەرى پىغەمبەرن !!!" دەبن بە ھۆي ھەست پىكەردىكى زىاتر بە تەنەھايى و پىكەردەنەو لە چارەنوسى دوارۆزى ھەناسەكەشان!

- بۆ؟ لە مەرگ دەترسى؟ بۆچى ئەوئەندە خۆت بە مەرگ سەرقال كەردوھ؟

مەن لە ژيان دەترسم! ئەم بەيانىيە سامناكە دەمەترىنىت، نابىنىت؟ لە وشەيەكى سەر لىو دەچىت لە كاتى باويشكەدان و كاتەش راوئەستاو! لە كۆترىكى بال شكاو دەچەم، بە چا دەروانم بە ئاسمان، ھەزىكى شىتەنە دەمەگرىت بۆ فرىن بەلام بىم ناكەرت بەستىك لە زەمىن بەرزىمەوھە !!

لەويدا چۆلەكەكان لە سەر دىوارى كەلاوھ شەرەكان و لە سەر دارەكاندا دەخەوتن؛ بەيانىيان زوو پىش بانگەدان بە جىرەو جىرەو دەيانكەرد بە رۆزى خۆيان؛ ئافەرىن چۆلەكە ئەوئەندە بزىو وەجول و كەللە ھەرز و زىقن بن؛ بەو بەيانىيە ئەو ھەموو زوق و نەشەويان لە كوى دەھىنا؟ ئازاد زۆر جار دەبوت "خۆشحال بە خۆيان؛ بىرە منىش چۆلەكەيەك بىام!"

دەلىن: چۆلەكەكان بە پەلەي يەكەم بەرپەرسىيان بەرامبەر شىوئەي گەتوگۆكرنى خەلكى ئەو شارە "كەسىك نەيزانىيە دەيگۆ ئەمانە لە گەل يەكتر شەر دەكەن"، ھەموويان لە يەك كاتدا بە دەنگى بەرز قەسەيان دەكەرد و گوويان لە يەكترى دەگرت؛ لە يەكترى تىدەگەشتن "سەگ سەھىيە خۆي نەدەناسىوھە" وەك چۆلەكەكان ھەندى كەس ھەن دەلىن: ئەي رىشۆلەكان بۆچى ئەوئەندە بى دەنگەن؟ بىر ئاھەم گىلە پىاويك پىيان وتبى: لە باكوردا دەبى مەوانى بە شەرم و شكۆ بن!

- چە ئەمانە خۆيان زۆر بە شەرم و شكۆن؟

دوررىش نىيە لە بەر سەرمە يا نەبۇنى خورما و خۆر دەنگيان لە دەست دايت؛ بۆچونى وايش ھەيە گوايە "ھەلسوكەوتى مەزھەبەكان كارىان كەردوھتە سەم چۆلەكەكان!" دەلىن سەمىن گۆشت نەخۆر وتوئەتى "ئەو چا لە چا بەرگىيە"; بەلام مەيدىن وتوئەتى "لە يەكترى فىربوون، ھەندى جار شتى وا لە سروشت روودەدات، گەشە سەندى مەزھەبە لى ئاستياندا ھەتا ئىستا نەختىك كورتى ھىناوھە، ناتوانىت روونى بىكاتەوھە؛ دەبى فرسەت بۆ مەزھەبە برەخسىت تا بتوانىت تەوانا لەبەن نەھاتوھەكانى دەرىختە!

که چی چۆله که بووه به هۆی بیزاری و نیگه رانی نه م ئافره ته؛ نهک همر نه م داماره، بگره ههموو باکوری گیتی بی به شه له به هره ی سۆز و دلرفینی چۆله که کان له رۆژتاوا بوونه کانی باشوری گیتی!

ده لاین: همر بۆیه وا بی به زه بی و درنده ن!

ده لاین: گهر مه لوچکیان هه بایه ته نه ها له م سه ده یه نه ده بوون به هۆی دوو جهنگی جیهانی!

هه ندی جار که تینم پی ده گات ده لیم "حه یف نییه ئیوه ش ناوتان چۆله که یه؛ ئیوه ناغا ده نگ نه که رن؛ ده شتیك بلین؛ بۆچی باشن نه گهر ده نگیکتان لیوه نه یه ت؟ به لام ده لاین "گوایه له ترسی دهنگی تۆپ و فروکه کانی ئیره ده نگیان له ده ست داوه و ئیستایش نه هاتو ته ته وه سه ر خۆیان "چۆله که کان چاره روانی قه له باله غی منیان ده کرد؛ ده یانه ویست من بۆیان بجریوینم؛ چاره روان بوون من دلیان خۆش بکه م؛ نازان "سقان هات و پووس دری" به مل لاریه که وه ته ماشایان ده کردم؛ منیش همر ده ردی دلی خۆمم ده خواره وه؛ نه و جار ده دانویه لیشم بۆ کرین و به لقیکی داره که ی پشت ماله که م هه لواسی؛ ئازا خۆیانیان گه یانده سه ری؛ ههموو دانه که یان خوارده لام نه ک حرامانه جوینیکیشیان نه دا!

هاوسی که ی سه ره وه، هاوسه ره گه غه که و براده ره که یان له پۆستخانه ی شاره که کارده که ن، به یانیان زوو هیشتا دنیا تاریکه بۆ سه ر کار ده رۆن؛ نه وه نده هیلاک ده بن که س گوپی له ده نگیان نابیت؛ ته نه ها له رۆژانی پشودان گویم له دهنگی بییان ده بیست؛ به خیرایی به سه ر پاچینه که وه سه رده که رن یا داده به زن؛ خیزانه یوگسلاقی که ی قاتی دووه م به خۆیان و سی منداله که یان، به بی نه وه ی پرسیاریان لی بکریت، به زۆر بۆ ولاته که یان ده کران، بۆیه خانووه که تا راده یه کی زۆر کپ ومات بووه "که ده رکردنه که یان له هاوکیشه جیهانیه کان هیچ رۆلیک نه یینیت، بۆچی ده ریان نه که ن؟ پاشان کی به کییه؟" ژنه رووخۆش و پرچ سپی که ی خانوی ژماره دووی سه ر جاده که، نه وه ی وا پیش چهند مانگی که کوره که ی و هاوسه ری کوره که ی له لایهن براده ری مندالیانه وه له ناو دوکانه که ی خۆیاندا گوله باران کران، ده رۆت بۆ دوکانی قه ساوه که ی سه ر شه قامه که، نه وه ی پیش چهند رۆژیک له لایهن دوو که سه وه به ر لیدان که وت وقاسه پاره که یان دزی؛ ههموو رۆژیک نه م کاره ده کات ته نه ها بۆ یارمه تیدان ونه ک بۆ نان ده رکردن "چی بکات له ماله وه؟ ته سییحی قه زوانی سه د ویه کیشی نییه ته سییحاتی پی بکات"

- تۆ باسی چی ده که ی کابرا؟ بۆچی له ویش ده مانچه و کوشتن و دزی و لیدان هه یه؟

- هاوسی خۆمن و ده یانناسم، خۆیان باسیان ده کرد، هه روا کستی نی ناسیام که زۆر به باشی ئینگلیزی و فه ره نسی ده زانی، پاش ته واو کردنی دبلۆمه که ی، کاریکی باشی ده سه که وت، مه به ستم نه وه یه ئافره تیکی زیره ک بوو، که چی رۆژیکیان گوایه دایکی به دوایدا بیت، به لام نه هاتبوو؛ کستی نیش سواری شه مه ندنه فه ریکی تر ببوو وله ویستگا که ی کوپلن چوو بوو بۆ سه ر ئاوده ست وله ی گیانی له ده ستدا؛ دوو نیه هه رۆژینی به کار هینابی!

ئولری که ی ده نگ خۆش و گیتار ژهن؛ ئۆری که ی چالاک ته تگوت گولی به هاره، بۆ سه ر خانوو به رزه که ی (ئیدۆنه) سه ر که وت و خۆیی هه لدا یه خواره وه؛ به هه مان شیوه که چه نازدار و ئازا که ی باره کۆله کتیقه که ی که باله له خانویه کی به رز خۆیی هه لدا یه خواره وه؛ ده یانگۆ "ئه مانه مه به سستیان خۆکوشتن نه بووه؛ حمزیان له فرین بووه، چونکی بالیان هیشتا ده رنه کردبوو، که وتنه خواره وه و گیانیا ن له ده ستدا"

بۆچونی وایش هه بوو گوایه "ئه مانه زه مینیان لی تال کرابوو، ویستبوویان رووه ئه ستیره یه کی تر بفرن، به لام هه وله که یان سه ری نه گرت"؛ ئه مانه نه له دوو نه له نزیکه وه په یوه ندیان به و کچ و کوره شارستانیانه وه نه بووه که جلویه رگیان له به ر کردبوو و پیلازیان له پی کردبوو، له سه ر جیگا که ی خۆیان راکشابوون و به کۆمه ل خۆیان ژهر خوارده کردبوو، گوایه گه شتیبه کی ئاسمانی به دوایان دیست ویۆ ئه ستیره یه کی تر ده یانبات!

کسانی تر وتیان" ئەمانه به مۆچکەیی دایەیان نە کردوو؛ بەلەندە بەو تەمەنە ناتوانیت بفریت، دەبوایه چاوەروانیان بکردایه، بەلام جیقڵدانیان نەبوو، بۆیه فەوتان!"

هەر ئەلیی ئەم بەیانییە گەشتوون بە بریارەکیان؛ ئەلایەنی کەمەو کاتی بریاردانەکیان لەم بەیانییە چوو

ئافەرته نان فرۆشه شوخ و شەنگ و عەیارەکش، کە دەییبنم، ئەو ئافەرته حەفتا سالییەم بە بیر دەخاتەو کە پیش یازدە سال لە ویستگایەکی ناو هانۆقەر بیبنم؛ تازە لە لای ئارایشگاوه هاتبوو، دووریش نەبوو هەر خۆی سوور و سپیایکی دەستایانەیی کردبوو؛ شەفەقیەکی سووری لەسەربوو و کراسیکی سپی لە بەردا بوو و پیلایکی سووری لە پیکردبوو، هەموو نەفەرەکان تەماشایان دەکرد و هەندیکیان پیکەنینیان پیدەهات، هیچ خۆیی تیک نەدەدا؛ لەویشدا ئافەرەتان هیشتا لە ئەوێ لە پەنجاکاندان، کراسیکی رەش یا کەوی تۆخ لە بەر دەکەن؛ سەرپۆشەکی بۆ لەسەر دەنێن، ئەگەر پیشتر نوێژیان نەکردی، دەس بە نوێژکردن دەکەن، و چاوەروانی مەرگ دەبن، هەر ئەلیی ئەم بەیانییە دەمرن!! ئاخر نە وا و نە وایش" نە شیش بسوزید، نە کەواو!" وەک هەر بەیانیک لە گەل کچەکیدە نافرۆشی خۆیان دەکەن؛ رۆژیاب و بەخیر بچنەکیان ئەلیی تۆمارکراوه؛ هیچ پەییوەندی بە گەرمی دلەو نیه؛ هەر نەنەکیان گەرمه! هەر ئاگاشیان لی نییه؛ ئەو نزیکی یازدە ساله لە هەمان کات و شویندا هەمان ئەو کاره دەکەن!

پیاوه بیدەنگ و هیمن و قۆکووتەکی خانوو ژماره حەوتیش کە بە دەگەن لە مالمو دەردەچیت، لە بەلەندەیک دەچیت مالی کراییت؛ ئەلیی دەپۆن ئەگەر بۆ دەروە بروات! دووریش نیه بیزی نەیهت بە ناوه هاتوچۆ بکات؛ دەزانیت شتیکی دلخۆشکەرەوی لی نییه؛ مالهکان لە قەبر دەچن؛ ئاخر بلی ئەو کابرایه بۆچی (هوندرت قەسەر)ی دروستکرد؟ زۆر کەس پێیان وایه بۆ ئەوێ خەلک بۆ تەماشاکردنی بین و بەس؛ راستیکەیشی: بۆ ئەو دروستی کردبوو، هەر کەسیک بە ئارەزوو و بەگۆیری فەنتازیای خۆی مالهکەیی لەم بەرو ئەو بەری ئەلەوئەدا بەو جۆره جوان یا جوانتر و سەرنج راکیشتر دروستبکات؛ ژووهر کانیس مەرح نییه سپی رەنگ بن یا چوار سوچەیی دروست بکەین؛ دەکریت بە قەد رەنگی گۆلهکان بە شیوهی جۆراوجۆر دروست بکەین؛ کابرا کە نازام ناوی چیه، وەک هەموو رۆژیک بە مل لاریهکەو بۆ سەموون کرینهکەیی دەروات؛ بەیانی باشی خۆی دەکات و گرنگیش نییه بەلایهوه ولامی بدیرتەوه یا نە!

پیاوه یوگسلاقیه قەلەبەلەغەکی خانووی ژماره یەک بە زنجیره ئالتونیهکەیی دەست و ملیهوه، لە گەل مندالەکەیی بۆ پیاوه دەروژن، بە زمانیکی سەقەتەوه دەلیت" ژن کار، من وه مال" بە بی ئەوێ هیچ خزمیکی لە شاری مەنەلی هەبیت؛ هاوسەرە کەلەگەتەکی زوو لەخەو هەلەدەستیت و بەپاسی ژماره یەک بۆ سەر کار دەروات؛"حەوت برا"یش بۆ قەین سەفەری کردوو، ئەوێ هەر خەریکی خواردنەوه بوخت و بوختان دەبیت؛ کەلە گایهکە لەو ناوه؛ حەز لە ژبانی کۆلهکتیف دەکات، بەلام دەست بۆ هیچ کاریکی ناو مال نابات، ئەگەر جاریکیش بۆ سویند شتیکی بکات، هەزار دەهۆلی بۆ دەدات، براکەیی بە کەلی بانگی دەکات

بەراستی شتیکی وا سەرنج راکیش یا دەگەن روونادات لەم سوچە لە بێرکراوهیدا؛ بۆیه ئەگەر وتی" هیچ شتیکی نوی لە ژیر رۆژ بەدی ناکریت" راست بیت، ئەوا بۆ ئەم بەیانییە راسته و دەگوێخیت؛ ئاسمانیکی مۆن و دل کوشندە وەک میژوووهکیان؛ میژووی بالا دەستەکانیان؛ ئەلیی دەقەیی ماتەمینە؛ بەس نیه لە میژوووهکەماندا شەرمان بە کەس نەفرۆشتوو؛ بەس نیه داگیرکەرەبوین؛ لەشکرکیشیمان نەکردوو؛ مرۆقمان کۆت و زنجیر نەکردوو؛ هیچ تەلاریکمان نیه وەکو تەلارەکانی بەرلین، لەندەن، بروم و پاریس و ئەسپن هتد... هەر چەپۆک بەسەر بووین؛ بەلام ماسۆخیسست نەبووین؛ هەمیشە بەرگریمان کردوو؛ ئەوێ لە ناو مالهکاماندا لیی داوین؛ لیمان داوه؛" ئەوێ گوومان بەسەر بکات، گۆوی بەسەر دەکەین" خۆشحال بەخۆمان؛ خۆشحال بەم سەرودت و سامانەیی وا بۆمان بە جی ماوهتەوه؛ ئەمەیه سەرودت و سامان؛ دەستی ماندوی یارانمان خۆش!

ئەم بۆچونە ئەو ناگەیهنیت خوینریژ و ناکەس بەچە و چاش و خۆفرۆش و پۆلیسمان نەبووه؛ نازام کام سیمیل زلی تەرەس بەناوی مەنەوه نازەری کوشتوو، لەبەر ئەوێ نازەری بوون؛ کە ناوی ئەرمەن دیت؛ هەست بە سەرشۆری دەکەم؛ ئەلیی هەموو ئەم دنیا یه گالتەم پی دەکەن؛ کام ئالچاخ بە ناوی مەنەوه ئەم شەرمەزاری و تاوانەیی کردوو؟ حاشایان لی دەکەم!

" کوره بانیده با بونی نهیعت "

- نهخیر، من ئه م کاره ناکه م، ئه گهر بان ئه مه بدریت، بان شتی تریش ده دریت، ئه لوهن راسته وراستی دهویت؛ من نازهر وئهرمه نه سه ربراره کام؛ هه ندی کس هه ن بۆ عه بره تکرندی ئه لوهن، به شانازییه وه ده لیسن: پاشا کۆر تفهنگ سازی هه بووه، وتۆپیان دروست کردوه؛ ئه مه یان هه ر درۆیه کی په تییه، کس به م قسه ئابرو به ریه بروا نه کات! ئه لوهن و چهک دروستکردن؟ ئه م کاره پیلانیکی پۆخه له دژ به ئه لوهن! به دوری نازام چه کیان هه بویت، ئه وهش له دهستی سه رباره کانی شه وه رفاندوویانه!

- هۆ برا، هۆ خوشکی خۆم بۆ نازانی ئیمه بکوژن؟ نازانیت ئیمه هیشتا خواکانی ناو ئه فسانه کان خۆیان ده کهن به پیلارو بۆ پیی ئه لوه نیکان؟

من ئه لوه نیم برا ئه لوه نی؛ ئه لوه نییه کی جهرگ سوتاو "جامی پر بوی لی رشی"!

ئه لوه ن وتی: "هه ژار و ژیردهسته کان بیجگه له رۆژی شاییه که یان نابی قه د زۆرداری بکه ن؛ ئه گهر هات وکه سانیک به چهک و تفاق هه ره شه ی گهراند نه وه ی ده سه لاتنی شه وه یان کرد؛ بیانفوتینن؛ داغونیان بکه ن؛ کونه مشکیان لی بکه ن به قه یسه ری"؛ ده رگای ئه لوه نیان وازه بۆ میوان وئه وانهی کاتی ماندوو ده بن، گوژانی ئه چرن؛ بۆ ئه وانهی بانگه شه ی "نان وئاوی هاویبهش" ده کهن، بۆ ئه وه ی ره نگه کان ئه وه نده ی تر ره نگا وره نگت بن! به بی ئه وه ی ته نها به مه رازی بن؛ بۆ ئه وانهی پرسیا ری ئه و په ری شته کان ده کهن!

ئهو جاره محیدین وتی "ئه لوه ن بۆ هه موانه"

گوژانیش وتی: ئه جار مه رجه تا ماوم

به زمانی پاراوم

گوژانی ناشتی بلیم

ناشتی رووناکی چاوم

منالیکم، منالیکم ناشتی خواز!!

به لام په یوه ندی به باوه که ی ئه م به یانییه شهرم پی ده فرۆشیت، به ر لوتیان گرتووم و به بی دهنگی خۆیان

مات داوه، بی دهنگی بلاوه که نه وه به زه بر و تیروژ ژووره که میان پر کردوه له بی دهنگی!

- من ده مهویت پی بکه نم -

...

- من ده مهویت بیگرم به باوهش

...

- من ده مهویت به بلویره که ی ره حیم ئاوازی "ئاخه رین شه ری، شه ری ئیمه یه" لی بدهم -

....

- من ده مهویت خۆر ببینم، کوا چاوه کام؟

...

- مەن دەمەويىت بەدەوم، كوا قاچە كانم؟

...-

- دەمەويىت ھاوار بكمەم، كوا دەنگم؟

... -

- دلم بوو بە دوژمن، بۆ ليدەدات؟

... -

- كورى گەواد باوكە كان رايگرن

- ئيمە مۆدېرنىيىيىن پۆۋۋۆۋۆست پۆسسسىسىسىست مۆدېرن مەدەنىيەتتە ھەي سەگە خويىرى، مانى مرۆڧ، باي، ئاواف
قىدە زېھن!

(۴)

هه ندی کەس دەلین "ته نهایی بۆ خودا و سویدی هاتوو" ته مانه له بیریان چوو ناوی من و ئه م گه ره که بجه نه ناو رسته که بیان؛ چونکه من له ته زه لوه ئه م به شه یه م بۆ براوه ته وه و له وه تی هه یه به ریگای خۆم دەرۆم "ته وه ی بلیسی قیر ره شه "من پی ده لیم، نه خیر سپیه "ته ستیره ناسه کان نام به "له عالم به ده ر" ناو ده بن، ده لین "بورجی به ران" هه ر وا بوون وهه ر وا ده مینه وه، جا کابرایه ک ته وه نده که له شق بیت چۆن بروا به مانه ده کات؛ هه یشه ده لین "ته ستیره کان چاره گه شه کانی ته لوه نن، به مانه ی وا ناوی خۆیان ناوه ته ستیره ناس، نانا سرینه وه "؛ به لام مرۆف ده بی قسه یه کیش بۆ دز بکات "کاتی ته مه م پینج شه ش سالی ک بووه؛ له گه ل دایکم بۆ سه ر قه بران رۆیشتم؛ له و کاته ی ئه وان به سه ر گۆری ناسیاویک واوه یلایان ده کرد و فرمیسیکیان بۆ ده رشت؛ من خه ریکی جولانده وه ی به ردیکی گه وه بووم؛ زۆر گه وه؛ ده مویست بیجولینم؛ به لام به رده که گل بووه خواره وه و په نجیه کم له ژیر مایه وه؛ ئیستایش جیی به رده که ماوه ته وه؛ ئه لیی بۆ ته می کردن ماوه ته وه "به ردیک هه لمه گره نه توانی هه لی به دی!"

له وه ده چیت ئه م هیمایه به دریزایی ریگاکه م شان به شانم بروات؛ نه ده توانیت کارم تی بکات و نه منیش ده توانم کاری لی بکه م یا له بیری بکه مه وه. "ئه و ئه لی نیره، من ئه لیم بیدۆشه "ئیتز ته لیلی چی، منیش مرۆقم و مرۆقه کان زۆر له یه ک جیاوازن!

هه یه ده لین: مرۆقه کان به هۆی پاره و پوول و مولکایه تی وایان به سه ر هاتوو؛ هه ر وایش ده مینه وه تا سنوریک بۆ ئه م به نه عله ت بووه داده نین "...

سه ره رای ئه م به یانییه نااسایی و دووباره کراو وه ره سهینه ره دا، شتی ک رووی دا، هه یچ په یوه ندی به لۆگیگ و ماتماتی ک وزه روره ته وه نه بوو "له خه یالی مردوه کانیش نه بووه " له لیکدانه وه ی هه یچ که سه ی کدا نه بوو:

پاش ته ییه ر بوونی په نجا و سی سال به سه ر کۆتایی پیه اتنی ره سمی جه نگی جیهانی دووهه م، بۆمییک له به رده م کلیسا مۆدیرنه که ی کاسۆلیکه کان، له یه که م ویستگای پاسه کانی سه ر ئه و جاده یه ته قیه وه. ئه م رووداوه له گه ل به فرانباریکی زۆر و تاریک داها تنی پیش وه ختی مانگی دیسه مه به ریکه وت، ریک له به یانییه که ی ۱۹۹۸/۱۲/۲۳ رۆژی پیش قای ناختن و بووه هۆی بریندار کردنی ئافره تیک و کۆژانه وه ی هیه ته ری گه رم کرد نه وه ی هه موو ماله کانی ئه و ده روو به ره؛ ژوو ره سارده که م له ماله کانی دی زیاته ر سارد و سه رتر بووه وه:

مالی چۆلم مالی ساردم

مالی بی خه م خۆری رازم

به ئومیدم رۆژیکی تر

که هه ل بیت خۆری ئاواتم

شه رینم، نازداری جوان، گولی پونگه

ئیه ستا که وا له لام نیت

دلم ته نگه

شه رینم گه ر چی تۆ

دووری له من

چاوانت دایم هه ر وا

له به ر چارم

وه ره با پیکه وه هه ر دوو

رییه ک بگرین

دهستم له ده ست نی

با ریگای دووری بربین
به لین بدهین،
که یه کتری جی نه هیلین
له تاریکی شومه زهنگ
روژ داگرین!

تهمه ده گهریتمهو بۆ تهو هیتهره که کۆنهیه و خاوهن ماله که ده لیت "ده بی خۆت چاکی بکه یتمهه" کاری وا له دهرهوی توانای هۆشیاری بی کاری، تهو هل شهر و تاخر شهره، جا تمه داماره که هه مو تمه منی له گوپی گادا نوستوه: قهت نه یزانیوه له گهل پاره و پوول مامه له بکات، تازه فیریش ناییت؛ له کوی پینج سهد مارکی ههیه بیدات به کۆمپانیان! تهو تیواره یه یی وا کاک ریگا قیت و "فستگلاس" وه ک زۆریه یی تیوارانی هاوین بۆ چا خوارده وه و ده مه ته قه ده هات بۆ مالمه وه، هه موومان له هه مان شویندا، له بن دیواره لار بووه که دا داده نشتن "بۆ نه روخا، خۆ پییزا نه بوو"؛ هویش له سه ر هه مان منده ر داده نیشست، ته گهر به ریکه وت که سیک یا مندالیک له شوینه دانشتبا، ده بویه خیرا شوینه که ی بۆ تهو چول بکرده یه. منداله کان گوپیان ده گرت له وته و بۆ چونه کانی باوک و دایک و میوانه کان "تمه دانیشتنانه به شیک گرنگیان پیک ده هینا بۆ تیگه یشتن له نه نیکانی ژبان، له تیواره یه کدا باسی پاره هاته ئاراوه و چۆن رۆلیکی چاره نووسانه له ژبانی مروڤه کان ده بی نیت، کاک ریگا وتی "پیاو پاره ی نه بی ت، قیمه تیشی نییه". هۆشیار وتی "من هیچ نرخیک بۆ پاره دانام، پاره چیه، پاره چلکی دهسته!" دایکی به خه مواری و نیگه رانییه که وه، به ده م چا تیکر دهنه وه وتی "تاخر نه باخ". ته مه وه که ته مییه ک بوو، به دوو قسه برانده یه "قسه هه زاره دووانی به کاره" بهو دوو وشه یه وتی: کورم نامان، من کردم تۆ مه یکه، دهس له م تاگره بی نامانه هه لپگره، با ده ستت نه سو تیت و پاشان بلیی ئای چیم به خۆم کرد، ته ر کاته "پاش تره ن باله ک" هیچ نایخوات وهه موو ته مه نت ناحه سییته وه.

جا هۆشیار گوی له ته می ده گری ت؛ سواری ملی خۆی ببوو به سیزده و چواره سالی پاره و پوولی به چلکی ده ست داناوه "تاریکه شهو له تیواره ده دیاره"، دایکی هه ر پیی ده وت "کورم له شاری کویران ده ست بگره به چاوت"، راسته پاره چلکی دهسته، به لام موحتاجی بیت، رسوا ده بیت، واز بیر له راستیکان بۆ هه ر ئیمه ببین به قۆچی قوریانی، بۆ هه ر ئیمه به چاره ده شی رۆژ بکه ینه وه!" هۆشی ده بوت "چاوی سهوز به رمالی نۆیژی پیغه مبه ری دزیوه، چۆن به قسه ی تۆ دایب خه م"؟ بهو ته مه نه هیشتا نه یزانیبوو دوو پیایو ریشن و که له زلی "ته هلی فیتنه و فه رته نه" هه ن، ده ریایه ک لاپه ریایان پرکردۆ ته وه ده رباره ی سیستیمی پاره و چۆن تمه سیستیمه ژبانی "به هاترین سه رمایه" و ژینکه که ی ویران کرد وه؛ به بی هیچ ترسیک ملیونان مروڤ بۆ قازانجی فلسیکی زیاتر ده که ن به خۆراکی جهنگ. تمه نه زانینه بۆ هه راشیک زۆر ئاساییه؛ بیجه که له وه ش زۆر شت هه یه مروڤ نایزانی ت، به لام رۆژگار وه ک باشتترین مامۆستا فیری ده کات، وه ک جوتیاره فه رنه سیه که؛ تمه کابرایه له کوی بزانی ت، رۆژیک دا دیت ره زه که ی ده بیت به کاروان سه رای کورده ره وه کراوه کان، شهوان که گوپی له ده نگیک ده بیت هاواره کات: کویرد؟

- به لی!

خاله جوتیار: برۆن برۆن قه ی ناکات، تهو توله ریگایه بهر مه ده ن هه تا ده گه ن .

هه ندی کهس هه یه ده لین: "که سه رکرده کان به تیرو ته سه لی ده خۆن و ده خۆنه وه؛ هه ست ده که ن به رزترین ده سه لاتیان به ده سه ته وه یه، به لام ژبانیان وه رس و گرژه؛ نه تام ونه له زه تی هه یه له م کاته دا هه سته ده کهن پیوستیایان به بزوینه ریک هه یه واتایه ک به ژبانیان بیدات: ریگای شهرو شو ر ده گرنه بهر! جهنگ ده که ن به به رزترین ئاستی ره وشت و زانست و بوون، کهس بۆی نییه بهر په رچیای بیداته وه؛ تهو ی بهر په رچیای

بداتمه مافی ژیانی لی دهسه ننهوه؛ ههمو سزایهك دهرهق به كهسانی سه ریچكهر به روا داده نین؛ یاسای قهدهغه كردنی نان و خوشهویستی وبا هلمژینیان ددهن! بهم كرداره دهیانهویت خهلك پرسیار بکات: بۆ شهر دهكهن؟ دهیانهویت بیر له بوون و دهسه لاتی سه رۆك بکریت؛ سه رۆك بلیی من ههم وزیاتر له ههمو کاتیکی تر بکهویته سه ر زاراند؛ دهن ههمو کهسیک ده زانیت شهر مال ویرانی ده گیه نیت و براوهی تیدا نییه!

ههندی کهسیش همن ده لین "سه رۆکه کان به تمه نن، هیچیان پی ناکریت؛ همر هیچ غهیری، باسه کانی سه ر زاریان که هیشتا دهرنه چوه، بۆنی تۆبویان لی دیت "چۆن ده بی سه رۆك هیچی پی نه کریت"، بۆیه شهر بهریا ده کهن! دهن به قسه ی یحیا ده لی وه کو باشکی و کهماله بیان ده کرد: باشکی که ره، به لام کهماله بی گووه کهیه تی! کهماله یه کانیش ده یانوت: نه خیر، کهماله بی که ره، به لام باشکی گووه کهیه تی! "به بی تهوی خوین له لوتی کهسیکیان پیژیت! هه روا شهری ژیر دهسته کانیش له لایه ن لاوانه وه بهریا ده کریت، لاوانیک دلیان بۆ تاوازی خویشی لیده دات: به دم به پیکه نینه ره به ره و روی مهرگ دهرۆن "بۆ نه، چییان هه یه له دهستی بدن؟" نازادانه بریاری ریگای نازادی نان و کاریان ددهن؛ چیش ده بیت با بییت: رهنگی ژانه کانیان به فرمیسیکی منداله کان تیکه ل ده کهن؛ پاپۆریکی کاغزی پی دروست ده کهن؛ پری ده کهن له گۆرانی و هیوا و په یامه کان؛ ده یدهن به بهری جۆگه ئاو و روباره کان؛ پاش ماوه یه ک پرسیار ده کهن: به دهستان گه یشت؟

- چاوه روان بووین بگات؛ چاوه کاتمان له سه ر لیواره کان به جی ده هیشت، به لام نه گه یشت، نه بوو، نه هات!
ده لین پاسه وانه کانی سنور له ت له تیان کرد!

ههندی کهسیش هه بوون، ده یانگۆ: زۆر ناسک بوو، بهرگه ی شه پۆلی دهریا دووره کانی نه گرد؛ لار بووه وه؛ چی گۆرانی و سه روود و هۆره هه بوو به و ناوه دا بلا بووه وه، په یامه کانیش کهوتنه بنی دهریا!

ته مجاره یان، ته نه نا، ته م جار یان،
ده بی خویمان بیین به شه پۆلی نۆه م!
ته مجاره یان ده بی خویمان
بیین به په رژیینی پۆلایینی سه رده م ..

- به چی؟

به نه یینی و چهک

- باوی نه ماوه

- چند سه ده یه، باوی ناماوه، به لام ته وان دروستی ده کهن؛ هه لی ده گرن؛ په ره ی پیده ده ن؛ بازرگانی پیوه ده کهن؛ لوله کانی ده نین به ناو سنگمان؛ وهک باغه دروستی ده کهن؛ ده یدهن به ده ست منداله کان! یاری کاوبۆی و شه ریفی پیده کهن!

- براده ران یهک له دوا ی یهک به جییان هیشت!

- ته وه نییه ئیستا باسی دیوکراتی و مافی مروڤ ده کهن! ئیستا باسی ریفه رنده دم له ژیر بالی نه ته وه یه کگرتوه کان ده کهن؛ باسی ریخه راره نا حکومیکان ده کهن؛ باسی سهیر سهیر ده کهن!

- همر بۆیه همر یه کیکمان به شیوه یهک،

به شیوه یهک له شیوه کان،

بووین به قه چه ی سه رده مه کان!

- بۆ قه چه چیتی؟

- مەنىش قەچپەم! كى قەچپە نىيە؟ با دەنگ ھەلەرى! خاۋىش قەچپەيە؛ دىلى دەستى رۇيمەكانىن؛ ئە گەل بازرگانىيان بە خويىن و چەك ئە ژىر ناۋى ئەتەۋە و تاين و تالا رەنگاۋرەنگەكانىيان؛ بە ناۋى دەستور و ياسا ورەۋىشتى باۋىيان؛ گەۋادىمان پىۋە دەكەن؛ گەر ئە نيوانى خۇيان شەر بەرپا بەكەن؛ زۆر كەس ھەن مەترەس لە يەكتى دەگرن! پاشان بۇ چارەرەشىيان دەگرىن!

بۇ نەگەتتى ئەمرۇ ھۇشيار بە خاۋرخىچى تۇزىك لە مەش ھالى بوۋە، بۇيە ئەۋەندەى تر لە گۆمى نەبۇنى وون بوۋە؛ ئەۋەندە "دوا كەۋتوۋە" ناتوانىت لىي دەرىجىت، دەستەپاچەى دەستى باتق بوۋە "كى مەۋە لە دەستىيان نەئالىنى، ئەمانە تاگر خۇشكەرەۋەكەن" ئەلىي بەقەد بەرازىل قەرزارە.

دەلىن "لە تۇرۇپا مەكىنەيەك ھەيە كارتىكى تىدەخەن، ھەرچەند پارەت بوۋىت دەداتى"

بەش بە ھالى خۇم مەن ئەۋ مەكىنەيە دەترەسم، ئەگەر خۇي بە ھەموو رىزىكەۋە بانگم بەكات، پارەم بەداتى، نارۇم بە لايەۋە، بە مەن بى ئەۋ شەقامەى ئەۋ و خاۋنەكەى لىي بىت، سەروبانى بەكەم بە يەك، يا پىيدا نەرۇم، بەلام چۇن شەۋە دەۋرۋەرى ئەم بەررۇ ئەۋ بەرى ئەلەن مەين رىژ كرەۋە، ئەم مردوۋ مەراۋنەش لەسەر شەقامەكاندا ئەۋ جۇرە مەكىنەيەكانە چاندوۋە. مەزۇف دەبى بە گۈيرەى پىلانكىكى زىرەكانە بۇ ناۋ سەنتەر پروات تا ئەۋ مەكىنەيە بەناۋ گىرفانەكانىدا نەتەقىتمەۋە، نامان پارەى زىاتر لى دەرمەھىنن؛ ئەنا خەۋتان لى ھەرام دەبىت! بە تايىتەى بۇ سەبەبىنى؛ دانىشتوانەكان گوايە چاۋەروانى رۇژى ئاشتى و ئاشت بونەۋە دەكەن "جا بانقەكان چۇن رى بە شتى وا دەدەن" ھەمويان لە دەۋرى دارى قايناختن گرد دەبنەۋە؛ لە ژىرىدا جۇرەھا ديارى دادەنەين و بە خۇشى پىشكەشى يەكتى دەكەن، بەلام لەراستىدا كۇمپانىيەكان دەردىيان بە رۇچىيان داۋە، دوا عانەيان لە گىرفاندا دەركرەۋە "دەپاندزىن بە بى ئەۋەى بە خۇيان بزەنن!

سەبەى درىژترىن رۇژى سالە بۇ ئەۋانەى بى كەسنى يا دۇست و ناسىباۋىيان نىيە، زۆر لە بەسال چوۋەكانى خانەى پەككەۋتوۋەكان لەم رۇژدەا مائىۋاۋىي دەكەن؛ كى پىرسىيارىيان لى دەكات، قەشە دوۋرۋەكان نەبىت كە بە خويندەنەۋەى چەند بابەتتىكى گومانلىكراۋ سەرىيان بۇ دەپپىچنەۋە!

لەم رۇژدەا كەسانىكى زۆر بە ھەپ يا ژەھر خۇيان لە خاچ دەدەن يا لە سەرىيانى مالە بەرەزەكانەۋە خۇيان ھەلدەدەنە خاۋرەۋە و بە كورەكەى خوا پەيۋەست دەبن! يەككە لە دوۋرۋەرتىن رۇژى سال! دىمۇكراتىيەتە؛ كابرە كەيفى خۇيەتتى چى بە ژىيانى دەكات يا ناكات؛ بە يەككىكى تر چى؟.

لەناۋ گىرمەى راکە راکەى خەلكدا، ھۇشيار خەم و پەژارەيەكى دى ھەبوۋ، لەبەر خۇيەۋە وتى؛ "ئاۋ لە كورە رۇژايە، كونە لە كورە دريايە" بەراستى مەن بەم بەيانىيە چاۋەروانى پىرسىيارىكى وا بەزەبىر و بە تەين نەبوۋم پىرسىيارىك بوۋم بختە ژىر پىرسىيارەۋە پىرسىيارىكى ئەۋەندە ھەژاندەر!

دايەم پىي و تم "كورم تۇزىك لە ناۋ خەيالەكانتەۋە بىرە دەۋە، ئەمەى تۇ باسى دەكەى زۇرى دەۋىت!"

ھۇشيار: ھۇ دا، ئاخىر پىم بلى چۇن؟

دايەك: بۇيە، كورم ھەتا پىت دەكرىت بۇيە، با خىر بىتە سەرت!

ھۇشيار: ھەيە دەلىن خويندەنەۋە پىۋا شىت دەكات؛ مەزۇف لە رى دەدەكات! كەسانى وايش ھەيە دەلىن "خۇنستىن چاۋ زەعەيف كەد" ھەيشە بە زمانە دوۋرەكان دەلىن "بۇيەنەۋە، خويندەنەۋە مەزۇف گىل دەكات!"

عەزىزى مەلايش وتى: كى ئىسە كىتاب خۇند، ۋە بەلاشيش بىيدەى عالەمەگە نىخۇنەى، ئەۋ زەمانە چوۋى!

به لام من به قسهی ئه مانم نه کرد و فرمایشته کهی تۆم جیبه جی کرد!
دایک که یفی خۆته، به لام شتیك مه خوینه وه له ریگا دهرت بکات: ههر به سه ره سوال که ری له دوا وه دی عالمه که به جی بمینیتته وه.

هۆشیار: هۆ دا، پیش ته وهی له دایک بم، هه مو "کویره و ری کانی ژیان بۆ من ناماده کرابو، تهو مالهی وا منت تیدا هینا، کۆشک و ته لار نه بو، مالیکهی له قور دروست کرابو، ژوره که ییش تاریک و بچوک به بی په نجه ره، شاهیه نی حه وان وه دی سه ر و مالاتیش نه بو، وه کو زۆری به هره زۆری ماله کانی بناری که لات، نه بچار به ته فسانه کانی خدری زینده به خیوتان کردم: له بیرت چوو؟ ئیواران ده مه و تاریکی، کاتیك سوال که ریکی که واره سه لته له بهر، پشت چه ماو، ردین سپی بهر ده رگای مالی بگرتایه، ده تگۆ: ته وه خدری زینده یه، یا دور نیسه ته وه خدری زینده بیت: خۆیی کردوه به سوال که: نان بۆ برسییه کان کۆده کاته وه!

قوتابخانه که ییش ریك له سه ر ئه لوه ن بوو! یه که م وانم، (دار دار) یا (البلبال الفتان..... ییگیر فی البستان) نه بوو!

یه که م وانم: ته لوه ن بۆ کوی ده روات؟

دو وه م وانم: قه راغه که ی له کوییه؟

سیه م وانم: کۆتایی هه یه؟

چواره م وانم: بۆچی قاته شینه زبیره که به من ده دن؟

پینجه م وانم: بۆچی ده بی به یانیا ن ریز بگرین: ده بوا یه سه رو ده سه سه ریکی خاوی ن به ده سه ته وه بگرتایه: ته وهی نینۆکی نه ختیك خوار یا دریش

بووا یه، له ریزه که ده رده کرا و له پیشی هه موو قوتابیان دارکاری ده کرا!

شه شه م وانم: بۆچی دارکاری ده کریین؟

حه وته م وانم: بۆچی ده بی هه موومان سه رو دی: ولاته که م ولاته که م

ئه ی جوان و پر شکۆ که م بلیین

- ولات پی م ناخۆشه باو کمت زیندان کردوه!

هه شه ته م وانم: بۆچی باو کم زیندان کراوه؟

نۆه م وانم: بۆچی ده بی بلی م "شرینی نا کر م، دایکم پاره ی نییه قه له مم بۆ بکریت، چاکتره بیده م به قه له م"، ته گه ر زۆر حه زم له شیرینی کرد وه که هیام ده که م: هاوینان ته که رم یا وه ره له ته نیشت ماله که ی باجی شه فیه که ته زه ری ده فرۆشت هه موومان له لای کۆ ده بوینه وه، جاریکیان هیامم بینی له ماله وه ده رچوو، ته ماشای هه موومان ی کرد، له سه ر خۆ نزیك بو وه هه ر دوو ده ستی له پشت وه را گرتبوو، له و کاته ی ته که رم ته زه ری بۆ مندالیک تیده کرد، هیامی دایکم چنگی تی کرد و به جاریک قوتی دا و بۆ ناو مال رای کرد!، ته که رم له جیاتی توره یی و جویندان بسا له پیکه نین و وتی ئافه رین هه ی ده ست خۆش نوش گیان د بود، دویتگیگید و ته وه نده ئازا! جاریکی تر ته زه ری بۆ منداله که ی تیکرد! به لام من ئیستایش غیره تی هیامم نییه!

ته بچار له گه ل باوک، نه سه ره دین، شاکر فیل، شوکور، حه ربی، سه لاح، فایقه ده س کوچ، خه لیل شه وقی، بوئی، رفعت، فازل، ئوستاد یحیا، ته حمه د، مامۆستا قادر، عه بده و چه نندین خوا نه ناسی تر گه ورتان کردم؛ که چی ئیستا من تاوانبار ده که ن، تف له ناو چه وام ده که ن، پی م ده لین تۆ سه گه سووریت! ئاخ من چ تاوانیکم هه یه؟ منیش تازه ناتوامم بسم به شتیکی تر "شویشه بشکیگ، جه مه و نیوگ" ته مه چاره نو سه م و ده بی قبوولی بکه م "هه شه ته له سه ر مه شه ته"؛ با ته مه ش بیته سه ر ته م بیانیه قۆره که وا زیاتر چاره وانی شتیکی تر بووم: لاوانه وه یه ک، دل نه واییه ک یا گفتوگۆ یه ک له مه ر بۆ چون و کرداره وه نه وشه یه کان، ته وانم ی وا له ناو سه مای ره شه له که ی یاران ده مه یینه هه لپه رگی...

- ئای ته وه چه نده سه مام نه کردوه!

دەلین: سەما لاسایی کرد ئەو هەوی رەوی باندە کانە؛ هەموویان پیکهەو ئە هەمان ناست و روو هەمان روو دەفرن؛ چەند دانە یەکیان نەبیت، چەند مەتریک ئە دواووە دەفرن؛ رەنگە هیشتا بەچکە بن یا بە تەمەن؛ ئە خەو نە قەدە غە کراوە کانیشت دەچیت؛ ژن و پیاوان توند دەستی یەک دەگرن، توند پی بەسەر عمرزە کە دەدەن، بەک بلیی دەیانەویت بیداری بەکەنەو؛ دە هەستە، بۆ ھاوار ناکە؟ بۆ؟ ئەھا .. بەشان بە شان یەک .. دوو .. سی .. تۆز ئەو ناوەی دەگرت؛ رابە را تۆلەئێ خۆت بەستینە؛ ئەو کەر بووی؟ بۆ ئەو نەندە بی دەنگیت؟ تۆش قەحەپیی دەکە؟ چۆن پیت دەکریت چاوت بەم هەموو خویین رشتن و پیساییه بەکەویت؟ چۆن قیزت نایەت؟ .. ئەھا .. ئەھا .. ئەھا .. شاباش لە کيسەئێ ئەوانەئێ لە ژین بی بەشن؛ شاباش لە کيسەئێ بەتال .. شاباش لە کيسەئێ ئەوانەئێ وا بوون بە ناگری کورەئێ کار دو مېگ دو مېگ دو مېگ لیدە، برا لیدە؛ باو کە کەمی لیدە... لۆرکی .. لۆرکی .. لۆرکی ..

باوانم لۆرکی

ئەم بەر و ئەو بەر،

هەردوویکی یەک بەر

خاتونم لۆرکی

لیدە دەو دەو با ئەو نەندەئێ تر گەر متەر بیت؛ وە قوربانی بالاتان م، دەئێ

- ئەم جارەئێان نۆرەئێ منە سەر چۆپیکە بەگرم!

- "هەئێ سەگە سوور، هیشتا هەر بە تەمائێ، ناخر تۆ گورئێ تئێ دەکەئێ!"

- ناخر تۆ مەحەمیت؟ هەر بۆ فیتنە نانەو لەو سەرە راوەستارئێ، پاشان من بۆ گورئێ تئێ دەکەم، ئیو ئەو چەند سەدەئێ گورئێ تئێ دەکەن، من دەمەوئێت پاکئێ بەکەمەو، پاک، بیكەم بە باغئێ گول!

حەمید: ئەو نە حەز لە هەلپەرکئێ کەئێد، ئەرا نیچید ئەرا دیسکۆ؟ مەگە لەورە رقس نیکەن؟ ئئێ! دوئێ یئێ بجو بەکەرەئێان!

هۆشیار: چویم، چویم برا چویم، بەلام تەنیا تەماشایان ئەکردم، وە قەئێ پەنجەگان دەسم رقس کردمە؛ مە تام لە چۆپئێ دوینم برای باوگم، لەچوئێ! لەورە یە هەست وە غەرئێبی کردم؛ یانە گە روژ رقس کەن، ئەک ئەرا خۆشئێ، بەلکو ئەرا ئەوئێ شەکەئێ و بەدبەختئێ روژگارئێان لە ویر بوون، رقسەگەئێان وەک رقسەگەئێ کەریم کەشخە و مئیم نەجائو نئیە؛ ئەرا روژگاره خۆشەگان لای باوہ مەحمید و خدر زەندەو ژن ھاوردن کورەئێل؛ وە راس تو باس کردن کردید!! بەدبەخت کردن چه، ئەرا هەرکئێ ئەرا خۆئێ، "شار هەر تە" ئەو یەک دنیا نەفەر هەس جاری دەس پەر دەنە ئئێ؛ یانەئێ مئینەئێ عاشق بوئین کەن، یانەئێش باوش گەرم توان، کیرو مئیر نئیتوان وەو شکلەئێ بەغزە کەس بئیر لە ئئێ کەد، کورە وە قەئێ فلم ئئیدیۆ گەوادەگان و مەجەلئێ پلەئێ بۆئێ و فلمەگان ھۆلیوود مەکەن!

حەمید: ئەئێ سەبارەئێ (بی. ئیم. دەبل یو) یا مارسئیدس نەئیرید؟

هۆشیار: مە دەبل قوزەلقورد دیرم ئەرا ناو چەود، دەبل گوئێ دیرم ئەرا بان سەرد!

حەمید: بەعنی گە رووژ سوار یەکیگ نئوئێ؟

هۆشیار: مە گە رووژ خەرگ عالیاوہ گەرمە بان سەرم، ئەرا ئەئێ قسانە!

حەمید: جواب بئێ! ئەرا هەر جمان دەئێ؟ ئەئێ ئەرا ئئین! بچئیدە بان شارەگان، دوو دوو دویت ئەرا مال بەئیدەو!"

هۆشیار: قەسەگان لە قەسەگان قالە کەد، لە وەر ئەوئێ دویت نەکەفتە دەسئێ ئەوئێ "دویتەگان ئەئیرە هەر مئینەئێ کئیر کەن" مئینش وەتە پی "ئا راس کەئید بەئیانئێان وەختئێ چم ئەرا ناو بازار دوئیم دویت شارەگە لە وەردەم قاپئیدە سەر گەردنە!! ئەئێ کا بربا یە کە لئوئا ئەوئێ، هەر چەن ئەرا دویتەگان خونکئێ و زەوزەکئێ دیادە خەرئێ، فایدەئێ نەوئێ؛ وە شووان لە دیسکۆ ئەرا دیسکۆ ئەچوئێ، ئاخەرەگەئێ وە دەس پەر داین شکور خودا ئەکرد هەمئید توش وەکو ئەو ئئیرئێ عەقلت وە مەکئینەئێ خەر کار کەد، ئەرا، تئو، گوش لەو قسانە گرید!!

حەمید: فرە لئوانئێ تئینەو قەئێ عەجایب عەجایب کەن، ئئین! دویتەکانئێان، سەررەش بدوئین داچەقنەئێ" وە هەس ئئیرد "وەک مامر فس بەنەو"

هوشیار: نمو که سانه گوی سگ بخون فره خاسته، نمو که سانه همر خه ریک کار گهوادی، قومار، دزی وقاچا خچیتین، یانه لهوانهس ده سالیگه لهیره، لکن ته نیا ژیر قونده ره گانیان لهیرهس نیچن وه لای زانست: ته گهر بدویننه ی خویان له لی شارنموه: هه له بهت که سانینگ ههسن خویان وه کار خاس خه ریک کردنه یا نازایانه بینهسه خاوهن شهاده: یا چن تهرا مینزا باس تهیه و نمو بکهن "فلان دویته گهی قحپهس؛ فیسار ژنه گهی؛ فلان دویت کس نه ما له ولات نه که دهی... ههر یه کیگیان وه زیریگی فوق ته لعهادی کاروباره گیر و کوس و قن عالهمه گهس!

تهو روزه دانا، سهری لهو براده ری دا که وا نریکهی چوار ساله له هانزقهر دهژی، دانا پرسپاری له هاوریکهی کرد: هاوسه ری یا دۆستت ههیه؟

شوان: دۆستی چی، هاوسه ری چی؟ چۆن دۆست په ییدا ده کریت؟ من ههر له ماله ورم، ته له فزیونه که هاوسه رمه! نمو روزه یش جهبار غیره تی کۆ کرده، له گهل ئافره تیک بدویت، چاوه روان بوو ئافره ته که له گهلیدا بروات پی، وتبو: کاتت ههیه پیکه وه قاره یهک بخۆینه وه؟ ئافره ت: نه خیر، کاتم نییه! جهبار بو: کاتت نییه؟ خۆ کۆفی عه نان نیت!

ههیشه ده بن به دۆستی قحپه خارچیکان که مۆله تیان پی نادریت لیره میهنه وه: به درۆ بییان ده لین: ده تخوازم! ته گهر که سیک بیاخوازیت مۆله تی مانوه وهرده گرن: نه م بیاهو به ریزانهش پارهیان لی وهرده گرن، له سهر حیسابی نرخه ته حقیر کردنیان ده ژین: سه عاتی ئالتونی و کراسی گران بهها له دست و له بهر ده کهن...!! له ئه مستردام، له بهرده م مه حته که وه سی نه فهری داده نیشن، چاوه روان که نیشکیک ده کهن گرفتی هه بی یا له دم و چاری دیار بود وه زعی خراپه، نمو که سانه ده چن تهرا لایان: وه ئیشاره ت وه بییان ئیشن بهو تهرا مال!!

ههیشه به تۆزی دۆلار و پانزه کیلو درۆ ده گهرینه وه "یه کیگ ئیژد": "مه خه ریک دکتۆرام"

تهو گهی تر ئیژد: مه دکتۆرم

ئی یه کی تر ئیژد: من خاوهن...

ئی جار چوین تهرا ته ماته سهندن چن، لیوا دویتیک ته بولشه هاده و جوان ده کرن: ده یانه یینن تهرا تهیره: ته یه کتری خۆشتواستنه ونه یه کتری خاس ناسن: ته گهر وه به عزیزگ لهی که سه یله بیژد: "تهرا لهیره ژن نایه ری، لهیره دویت گشت مله ته گان دنیا ههس!؟" به زمانیکی سوک و رسوا کهر یه کسه ر ئیشن "یانه قحپه ن: په رده نه یرن: کلتوری تر دیرن: هینه گان خۆمان سه رموهرن: قسایه باغله مهن: پاکن: به عزیزگیان ئیشن، باوه یانه نیزانن دۆلمه و گفته له لی بنهن" بۆیه کابرایهک پاش بیست سال ژیان لی له هه نده رانی سوید بو ژن هینان گهرا بووه، ئافره تیکی "دۆزی بووه" بۆ شاییه کهی ئاهه نگیکی گه رهی ریک خستبوو: بۆ شه وه کهی ده بینی هاوسه ره "خۆ شه ویسته کهی" په رده ی نییه و هه نگیونه کهی لی ببوو به ژه هر به که کهی وتبوو: من تا ئیستا لهوی ژم نه هینا بوو شه وه لی ره کچیکی پاک و پرچی خۆمانه بی بهینم، که چی لی ره کچی بی په رده م توش بوو!! ناغا شاییه که بی به چی هیشبوو و ههر وا بو سوید گهرا بووه!

ده لین: جاسم که کابرایه کی شو عیبه، ری له نازادی که کهی خۆی ده گریت، که چه نازدار وزیره که کهی ناچار کردبوو به دزیه وه دۆسته کهی ببینیت!

ده لین: قادر هه ورامی بریاری داوه بگه ریته وه!

- بو؟

- ده لیت که چه کهم گه ره بووه، با ناموسم نه چیت! نه مه کهی کۆمه لگایه!

- پی بلین، کوره به ده بخت نه که له گهل یه ک کور، له گهل چهنه کوریک بینرا! نه مه مافی خۆیه تی، بو زۆر له باوکی به ره وشت تره: باوکی ری به خۆی ده دات، به راست و چه پ بو رابواردن بگه ریت، به چیت بو ولاتی تر بو نمو مه به سته!

ده لاین: مام ته کبهریش کچه که ی بۆ لای خۆمان نارووه ته وه!

ده لاین: خاله سمکۆ وتویه تی "من کچه که م ناده م به مانه، ده یده م به کوریک ی خۆمانه یی!

ده شلین: ته که م سه بریه له سه م شه قام ببینی، باسی هه رچییه کی له گهل بکه ی، ته وه هه م له خۆیه وه باسه که ده یه یه نیته وه سه م کچه که ی: کچه که م ناقله، گالته به کچ و کوری ته مانه ده کات، به خۆی نایه ویت ناسیاویان له گهل په یدا بکات، کچه که م ده لی "ته مانه زۆر بی ره شتن" کچه که م له ماله وه ده چیت بۆ مه کته ب، و له مه کته به وه ده گهریته وه ماله وه هه تا سه یی ده رناچیت: خۆی نایه ویت ده ریچیت!!! که مال: هه ی ره حمه ت له خۆشنا وه تی!!

ته وه جۆره بۆ چونه هیمایه کن بۆ ته وه ی که ته م به یانییه میژوو سه ری له قه بری بابی هه فتا پشتی ده نیت و کۆتایی پی دیت! که سانیک پاش ته وه نده ملیون ساله هیشتا وا درنده یانه بیر بکه نه وه: جوانی گول و به هار و خه ونه کان ده شیوینن: ته لوهن و ناوده ست له یه ک جیا ناکه نه وه!

ته لوهن چاوی گه شاوی ئومیدی خۆشه و یستیه: به لام بۆ چونی ته وه جۆره که سانه له گازه ژه هراویه تا قییکرا وه کانی سه م باکور و باشوره که ی تا قانه که م ده چیت: ته وه نده که سانی به ریزن پیم ده لاین:

- جوین مه ده، جوین داين عه بیه!
- جه لاده کان خوین مه ریژن!
- ئیژن: جوین مه ده، خراپت به سه م دیت!
- گه مال باو که کان درۆ له گهل خه لکدا مه که ن!
- ئیژن: به سیه تی جوین مه ده!
- ته ره سه کان خیا نه ت مه که ن!
- نه چۆ ئاستی جویندان!
- پیلا وه کان ده ست مه نینه ده ستی شه وه!
- کوره ئاگات له ده مت بیت، جوین مه ده!
- ئالچاخه کان له شکر کیشی مه که ن!
- به سیه تی ئیتر، لوتمان پر بو وه له تو!
- هه ی خویری کان، مولکی خه لک ئاود یو مه که ن!
- ده مت زۆر شه، ده مت ده درین!
- کوره ناکه سه کان تا وانه وینه له گهل شه وه بگرن!
- مافی کورد وه ده گرین!
- مافی... وه ده گرن!
- زه ره ده که ی!

- له خواره وه ی زه ره ده ژیم و ده شزام جویندان چه قۆیه کی کوله!

ته گهر ئیوه به راست دلتان به چویندا یین ده شکیت، بۆچی ته وه هه مو ته ره سییه ده که ن؟ دایک و باوک و خوشک و برام ده کوژن: بی نانیا ن ده که ن، بازرگانیا ن پی ده که ن، که چی هیشتا ئیوه قه لس ده ی، له وه ی له داخندا جوینی بی ده سه لاتان پی بده م... خوین رشتن و جوین دا یین بجه نه سه م ته رازو بزنانن کام لایان قورس تره!! ته مجار ده متان بکه نه وه: خۆتان به که سانی ماقول دا بنین: و داوا ی کسپ کرنی ده نگه بی ده سه لاته که ی من بکه ن؛ کاکه من نامه ویت شه پرزه یی مه ئیوسی ببینم: ته مه زۆره؟ من تا له ژیا ن بم و چه وساندنه وه هه بییت، بیده نگ نام!

هەر ئەلی کاتزمیری بیست و یەكە: شەمەندنەفەرەكە گەیشته و یسیگایەكە پاخدیو لییو، کابرایەك لەولاه بە هیمایەك پیسی وتم "تۆ دەبی لە ویستگایەكە دەریجیت" لە دەرەوش دوکان و کەفتاریاكان داخراویون: نە بۆنی عەترە خوشەکانی پاریس دەهات ونە چرا رەنگاورەنگەکان دیار بوون؛ برسیتی و سەرماوسۆلی فرمان رەوایی دەکرد، بەو جلوبەرگە بەرم بەرگرم پی نەکرا؛ ئەو شەمەندنەفەرە یۆ شاری گرینۆیل دەرەوش؛ بۆ لای فرانسواس، سبەلی لە کاتزمیری پینچ و پەنجە دەقە دەکویتە ری، ئەمەش ماوێهەکی زۆرە؛ بۆیە ناچار بووم لە بەردەم ویستگایەكە وەکو رۆژە تەلخەکانی ئەبو غریب درێژە بە ری پیوان بەدەم؛ لەم کاتەدا دوو گەنج هاتن بۆ لام، داوای جگەرەیان لی کردم؛ پاش نەختیک کچیک داوای چەرخ لیکردم؛ لەولایشەو مامە پیرەیکە هات؛ دەماغی داوو؛ قاپوتیکی ئەستوری لە بەربوو؛ بە چەماوێهە دەرویشت، دەستی راستی لە گێرفانە بەتالەکەیی بوو و بە دەستی چەپی جانتایەکی سپی بە داوای خۆیەو رادەکیشار لە پال دوکانەکەیی تەنیشتی ویستگا کە راوەستا؛ هەر بەراوەستاویەو مابوو؛ پیدەچوو بە پیوێهە خەوی لیکەوتی!

پیاد دەتوانیت بە پیوێهە مێز بکات یا رۆمانیک ناوی لی بنریت (ئیمە بە پیوێهە دەمرین) بەلام نەمبیینوێهە مرۆف بە پیوێهە خەوی لی بکەویت؛ بۆچی هەیتە خاسەیه؟

نەخیر ئەوی ویستگای پاخدیو لییو بوو و بەو شەو کۆمەلی کریکاری جەزایەری خەریکی پاککردنەوێهە بوون؛ دوو پۆلیسیش جلوبەرگی شینیان لەبەر بوو و دەمانجەکەیان لە لا قەد هەلگەردبوو و سەر کوته کیکیان بە دەستەو بوو و چاودیریان دەکرد؛ منیش ئارامم لی برابوو و نەمدەزانی تا کەیی دەتوانم خۆم لەو دۆزەخەدا راگرم؛ چاویشم برایی نەدەدا ئەو بارودۆخە ببینم، ئەتگۆ کەسیک هەناوم هەپرون هەپرون دەکات، بە بی دەسلاتیەکەو ئەوی راوەستا بووم و بەزەبری شەق چاوم بەو شەرمەزارییەدا کەوت، بە بی ئەوی هیچ گوناه یا هەلەیکەم کردیبت؛ بەبی ئەوی مەبەستیکی خراپیشم هەبی لەو سەفەرە؛ ئەوێهە راستی بیبت، برایەکی شریتم تەلەفۆنی بۆ کردم، وتی: کوری خوشکەکەم لە رۆمایە، دەتوانی بیهینی؟

منیش ئەو برادەرەمە ئەوێهە چاکەیی بەسەر مەوێهە هەیه، پیم وت باشە، پرسیار دەکەم، بزاتم قاچاخچیکان چۆن خەلک دەهینن، منیش هەول دەدەم بە هەمان شیوێهە بیهینم، بەلام یەك شت هەیه، بەوێهە خۆت دەزانیت من پارەیی سەفەرەکەم نییە تۆ دەبی خەرجه کەیی بگریته ئەستۆو؛ بۆیە منیش بە نەزانی ئەو ریگایەم گرتە بەر سەرباری ئەمەیش، نە دەمتوانی بێم بە مال، نە دەمتوانی دەرگای ویستگایەکە بکەمەو؛ نەیش دەمتوانی چاوم داخەم نەکا خۆیشم خەوم لی بکەویت!!

پیمدەلین: بروانە دەرەوێهە

منیش دەلیم: بروانە ناوێهەم!

ئەمە چ زووخواویکە ئەلوهن، ئەیی عەزیزی باوان، "گولەگەیی باو" ئەلوهن؛ ئەلوهنی یاری بی یاران ئەو ئیستا دەمەویت لەسەر لوتکەیی زەمین بە دەمەوێهە راکشیم و هاوار بکەم: بەسە! بەسیهتی ئیتز و نەمام؛ یاران ت و بە چەماوێهەو لە پال دیوارەکاندا بە پیوێهە خەویان لە چاوەکەویت! ئەویش هیچ ناگای لە دلە پر خوین بوو کەم نەبوو؛ ناگای لی نیه و من ئیستایش دەمەویت بە پال زەمین غل بکەمە خواروێهە؛ تفیکیش لە رووی رۆژ بکەم، پی بلیم: بۆ هەلیدیبت؟ کە یارانێ ئەلوهن شیوێهە و رۆر بەشیان بیست، بۆ هەلیدیبت؛ بۆ... بۆ... بۆ... بۆ... بۆ... بۆ... کە دلخۆشکەرە کەت و لە ناو تاریکاییدا بیبت، با هەموو دنیاش بیبت بە تاریکی؛ با هەموو دنیا وردوخاش بیبت!

(۵)

تاخر بلین نه لوهن بهم به یانیهه پرسیاری چی له من ده کات؟ پاشان نه لوهن به بی نه وهی پیویستی به وه هه بییت بۆ سه ر که لات برۆت؛ به بی نه وهی پیویستی به وه هه بییت له شوین پی هه لگریک یا له جادوو که ریک پرسیار بکات، به و چاوه شینه نه فساناویه ده گمه نه یه وه ده بییت من له کوم؛ ده زانیت من له ژیر هه مان تاسمان و له سه ر هه مان خاکم، ته نانه ت دره خته کان به هه مان شیوه له به هاری ته مه ن گلای سه وز ده گرن، منداله کان به هه مان شیوه له دایک ده بن، چاوه کان به هه مان شیوه ده دره وشینه وه و نه شک ده ریژن، به هه مان شیوه تاي نه وینداری ده یانگریت، نه وه نه بییت له باتی عه ودال بونی ناو چیا و دهشت و دره کان، ده برین بۆ نه خوشخانه ده رو نیکان؛ دله ویران بو وه کانی په تاي خوشه ویستی و جوانی که ناچاری ته نه یایی بوون کراون، به زه بری ده رزی و دره مان نه وه ندی تر ویرانیان ده که ن هه پ له دوا ی هه پ؛ کاتی هه پیک کارتیکر ده که ی ته ورا ده بییت، هه پیک بی به هیزتریان ده دهنی که نه ویش سوودی نه مینیت، ده ستیان ده به ست و ده یان به ن بۆ قاوشی تاکه که سی، به سورگی نه ستور و کیلیلی زل ده رگا کانیان داده خه ن، هه ر وه کو ده رگا کانی زیندانه تاکه که سه کانی ناو نه بو غریب و ئاسایشه که ی باقوبه به به لام نه ختی جیاوازی هه یه له گه ل زیندانه گشته که ی پیلیسی باقوبه؛ لیله نه مندالانه ی وا له گه ل دایکه کانیان زیندانی کرابون خویان به شیشی ده رگا ئاسینه که وه راده گرد بۆ نه وه ی چاویان به باوک و براکانیان بکه ویت وا له به شی پیاواندا، له به ری نه مبه ریا نه وه زیندانی کرابون، له وه به شه ی وا پیاویکی ئیرانی به تۆمه ی جاسوسی زیندانی کرابو، ته مه نی له هه شتاکاندا بو، جیگایه کیان له ته نیشته ی ئاوده سه که وه بۆ ته رخان کردبو، ردینیکی سپی هه بو؛ هه مو روخساری دا پۆ شیبو؛ جلوه رگیکی شری له به ردا بو، هه ر به کۆمی داده نیشته، ته نانه ت پیی نه ده کرا بۆ سه ر ئاوده ستیش بروات، له سه ر جیگایه که ی ده یکرد به خۆ یه وه، رۆژی لی کرابو به شه و ته نها نه کاته نه بییت که منداله شه ش تا ده سالیکان له ده ورو به ری نیوه رۆ بۆ سه ر ئاوده ست ده هاتن به حال سه ری هه لده بری و بزیه کی خه نده ی بۆ ده گردن؛ مه گه ر خه نده که ی نه م له خه نده که ی حوسین نه شه عه جوانتر بییت؛ نه تگۆ چرۆی داره پرته قاله کانه و ده پیشکویت؛ جوانترین خه نده ی سه ده ی بیسته م؛ زۆر به مانتر له خه نده که ی زۆریا! "تۆ بلییت بری منالی خۆ بی کرد بییت؟ یا هزی کرد بییت ژبانی سه ر له نوی وه مندالیک ده ست پی بکاته وه؟ ده تگۆ برا به پیی که ژاوه وه ده ورات! به لام ترسی نه ویشم هه بو، تیزی به ژباند هات بییت وله دلیه وه وت بییتی" هه ی قورتان به سه ر، مندالیان وا بییت، دوارۆژتان چۆن ده بییت "ئه لیبی بزهی لیوی مندالی ساوا بو! منداله کانی ش کوتومت له منداله بارزانیکانی ناو زیندانی پۆلیسی هه لیر ده چوون، هه ر نه تگۆ سیویکن کراون به دوو که رت" روخساریان له روخساری نه لوهن ده چوو "نه وه نه بییت مندالیان لی زه وتکرا بو، پرۆتیسته شیان بکرایه دوا هه ناسه یان لی زه وتده کرا، به لام لیله نه وه ی پرۆتیسته ش بکات، ده رزی خه وتن یا ده رزی "هیمکه ره وه ی" لی ده دن؛ گرفتی زۆریه یان بریتیه له پیویستیان به په یوه ندیله کۆمه لایه تیه کانه وه!

عادل وتی "نه وه خوشخانه یه ی کارم تیدا ده کرد، پر بوو پر، جیگای که سیکی تری تیدا نه ما بو". هه روا ده لیب گوایه د. غازی له نه خوشخانه یه کی وا کار ده کات، ئیستا نه میش وه کو نه خوشه کانی لی هاتوه، دوریش نییه نه مه پرویا گه نده ی ناحه زانی بییت، هه رچه ند نه گه ر وایشی لی هات بییت مه سه له یه کی زۆر ئاساییه، جا مروڤ به وه هه مو نه زاکه ت و خوشه ویستی وه چۆن به رگی شتی وا کاره ساتاوی ده گریت؟ هه ندی که س ده گبر نه وه کوایه "نه م جیگایه به هۆی تینه گه یشتنیکی به ریکه وت و ناله بار هاتوه ته ئاراهه، بۆیه بووه هۆی نه وه ی له په نجه ی خاوه ن ده سه لاتداره کانیانه وه خوینی ملیونان مروڤ چۆره بکات؛ جی په نجه ی ده ستیان له باکوری نه لوه نیش دپاره و باکیشیان پیوه نییه"

هه مید: تۆ نمک هه رامی، بوختانیان بۆ هه لده به ستی نه م قسانه ی تۆ، بۆنی ده عایه ی شو عیکانی لی دیت!
هۆشیار: خه ره گه مه ره وه هاره... خه ره گه مه ره وه هاره!

ئه ی من لیله چی نه که م؟ ئه ی هاوار کی منی بۆ ئیره هیناوه، به خه ویش نیازی جیگای وام نه بووه، ده لیب "به رد له جیگای خۆی قورسه"

بەلام من نە بەردم و نە جیگاشم ھەبوو؛ تەنھا دوو دەستی ماندووم ھەیە؛ ھەست و سۆز و ویستە کام ھیچ بایەخیکی بۆ دانانریت... نەخیر ئەمە من نیم، پیم و بیت من و ن بووم؛ ئەری ئیو خەلکینە لەو ریگاوبانە منتان نەبینیو؟ من یەکیکم لەوانە و لە گەل دا بەشکردنی مولکایەتی؛ لە گەل ئەوی ژیا و بەو شیوھەیی بەریو دەم دەبرد لیان زەوت کردم و ھەتا ئیستا سوخرە کاریم پیدە کەن، لە نامویدا دەژیم؛ بەر بوم نەما بەبەرھەمی نەھینم، خاک نەما بە گاسن داینەروشینم، شەقام و خانو و کارگا نەما بە منی دروست نەکەن، کورە ئەوی بەرچاوتان دەکەویت بە تارەقی ناوچەوانی من بەرھەم ھاتوو و بەرھەم دی؛ من و ئیستاش لە پیستی خۆمدا نەماوم، من نازام کیم، ھەر جاریک بە تارەزی خۆیان ناستامەیک بە ژمارە و ئیمزایەکی نویم بۆ چاک دەکەن، منیش ھەر ئەوێندە دەزام دوو دەستی کارم پیو، بەلام لە بواریکدا بە کاریان دەھینم، بواری من نییە؛ ناو لەپم بە ھیچ ناو لەپ خوینیک ناخویند ریتەو، جا چی بۆ خویندن بدۆزێتو؟ ھەر توشی سەر ئیشە دەبن؛ ھەر ھیلیکی بەرەو لایەک سەری ناو، دوو نێە کابرا خۆی بدۆزیتو ھەر ریکەوت نییە ئەگەر بلیم ھەمان شت رووبەرووی شوین پی ھەلگەریش دەبیت، ئەمیش لە ناو ئەو ریگا و بانانە پیدارۆیشتوم ویل و سەرگەردان ئەبی، مەگە قەرچەکان یا ھەوت خوشک و براکە ئەم بەر و ئەو بەر، ریگای گەرانەوی بۆ مالو پێشان بەدن، کەچی ئەوان کۆت و زنجیرم دەکەن، دەمسوتین، لە زیندانم دەتاختن و قەنارم بۆ دادەمەزینن؛ دەلین شتیکیان داھیناوە لەش دەبریت، گولە بەنی ھیچ شیخ و مەشایە خیک ری ئی ناگریت؛ ھەروا دەلین ئیستا زۆر مۆدیرنتر بیردەکەنەرە؛ لە بری دەرکرنی چەند کەسیک لە سەر کار، ئیستا فیروون بە کۆمەل کریکار دەردەکەن" دەزانن کریکار ھەزی لە کرداری کۆلەکتیقایە" لە سەنتەری شارستانیەت ناویان ئی ناو سەردەمی پۆست مۆدیرن، گواپە زۆر بەزەبیان بە مەزھ دیتەو، بە دیتنی خۆین، دەژینەو، بە پیستنی ھاوارو داد قەلس دەبن، بۆیە بۆمبە لە ناو بردنی بە کۆمەلیان داھیناوە، بە جۆرە چۆنایەتی، ھەموو زاناکانیان بەلین دەدەن و سویند دەخۆن کە بۆمباکانیان ھیچ نازاریک ناگەینیت، ئەوێ بەری کەویت یا ھەلی مژیت وەکو مندال خەوی ئی دەکەویت، بە ھەمان شیوھە دلی تاقە کەشیشیان نەشکاندوو" تاقە کەس و مولکەکی بوونیک پیۆزە"، زۆر بە مەعریفەتن، ئەمی چۆن، مەزھیش شەرمەزار کردوو، دەبی ھەموو کەسیک لە جیگای خۆیو ستایشیان بۆ بکات؛ بە زبانی خۆیان بلیت: براقۆ، زیر گود، دانکە، فیلن دانک!!

لەنکە شارستانیەت دەری ژەرەوی بەبەھایان ھیناوتە تاراو، لەمە باشتر ھەر نییە، پێش ئەوی لە کەسەکی بەدن، دەبەن بۆ ژوریک چوار گۆشەیی سپی رەنگ، لە ناو راستە کەیدا جیگایەکی تاییەت بە مەراسیمی بەریکردنی ھەتاهەتایی ریکخستوو، ناخۆشیکە ھەر ئەوێندە بە ھەتا دەستەکان بە دیوی خۆیان بە قایش توند دەبەستن و قاچەکان لە تەنیشتی یەکەو بە ھەمان شیو توند دەکەن، ھەر ئەلیی فیستیقای لە خاچ دانە، لەم چرکەیدا مەزھ دەمریت، ئەوێ لەپاشاندا دیت ختو کە یەکی بچو کە و ھیچی تر، ھەموشان دەزانن ختو کەدان چەند خۆشە خت خت خت بەبە گیان پیبکەنە بۆم رۆلە گیان و رۆژ ھەلھات بۆ ئەوێن بەلکو بیی بە باوان بۆ منالانی گشت جیھان خت خت ھا ھا ھا ھا!

تۆ بلیت ئیرە ئەستیرە یەکی تر نەبیت؟ نامان برا نامان، لەم ناو چێ روونادات؟ دایک و باوک گەواد ی بە سەر ساوای ناو قومات دەکەن !!

لۆژیکی چەک دروستکردن و بازرگانی ریگا بۆ ئەو جۆرە درندەییەش خۆش دەکات، لە پشتیانەو خاوەندی قازانچ راوہستاو و فرمانرەوایی دەکات؛ بوو بە ھۆی ئەو رەو ملیونیە و مەزھەکان لە باشوری ئەوێندە روو و باکور رییان گردەبەر و سورکیو و فەرھاد، دوو کورەکی میمکە گولبەھار ناشنا بوون بە کەنیشکەکی مام سیرقینۆ تیراپیکی دانیشتوی گەریک فیئزەویلا، بەبوہری مالی قادر چکلیتی و کەنیشکی خالۆ لەیتۆن مۆرکای، ھا کاتی خۆی ھاوسی مالی ھەمە لەر بوون لە تەنیشت چاخانەکی فەرھج لە کۆلانی نیکاراگوا، کورە باوانت شیوی چۆن نایانناسی، ئەمانە ئەوێن زادەن، ئیستایش ھەر رەنگ و بۆی ئەوێن نیان پیوہ سەرەرای کۆچی پێش و ختی باپیرە گەورەیان لە دەروبووری سەدە سێھەم، دەگیرنەو" ئەمانە ئیستاش بە رووبارو ناو دەلین ئەوێن!!" خۆ وەکو بەکر نین بلین" کەنیشکیک ناسی، ئیژن جاری نەتەقیایگە" یا وەکو نامەدی و کورەکی عەبدولمەلیک و عەبدولجەعفر نین خەریکی

قاچاخچیتی بن، به خوینی خه لک ئالتون له ده ست و مل بکه ن و سویند به کوردایه تی، به رهنگی زهرد؛ به سهوز بخون، بازرگانی به ره و به و به کان بکه ن و ا ئیستاش له سه ره ریگادان به ره و باکور!

ته مانه ده لین "کاکه ئیره دیموکراتیه ته، دیموکراتیه ت و شه رت چه قو، مروّق ئازاده !

ده لین: کاکه خوم قاچاخچیتی به خراب ده زانی، مه یکه، ئاخه به تو چی، بوچی ناوی خه لک به خرابی ده هینیت؟ هه قه ت؟ حیسابت؟ چ ئیشیکت هه یه !

ده لین: جه ناب بو ئاگاداریت، ئیمه چاکه و پیاهو تی بو خه لک ده که یه ن، کورد له و به دبه ختیبه رزگار ده که یه ن !

- یه للا، نه فر له ئو کرانیاهو بو ئه لمانیا به دوو هه زار دؤلار "پاره که یه لهوی تحویلی ژماره ی براده ریک ده که ن، لهو ته نه ا پیاهو تی ده کات!

- ئه ری ته نه ا پیاهو تی، کوریکی زور دلسوزه بو کورد، هه قی به کاری قاچاخچیتی به نییه!

- له یونانه و به بو ئه لمانیا به سی هه زار دؤلار!

ده لین: ریگاکه سه ختت بووه، کونترول زور بووه "له ئه لمانیا به بو سوید به ۱۵۰۰ دؤلار به نرخه کرینی له بانق !

- به ئورؤ ناییت؟!

- من بو کونکان ده چم ته قیم !

- شه للا هه لا هه لا بیت.

- قاچاخچییه کیان وتی: نه م کاره، کاری گهوادی و بی ناموسییه ا به لام زیره، زیر!

له ولایشه و هه ر پینج مارکی ده خریته ناو جیهازی یاری قومارکرده که وه، کابرا به هه موو میشکیه وه ده یه ویت ته قله به کومپانیاکانی جیهازی قومارکردن بدات"

- بو ده نیمارک به ۱۲۰۰، کاکه نه گه ر په یمانی ماستریشته نه بوایه، وه للاهه به سه ره هه ردوو چام به نیوه ی لهو نرخه برا کورده کام

ئاودیو ده کرد، به لام ئه لیلی چی هه ی که له قوزی داکی ماستته هه مده و ماسته وه لیره سلیمانی!

- برام ته وه ی بگریت ۲۰۰ دؤلاری ده دریته وه!!

هؤشیا ری داموایش سه ره ده هینی و سه ره ده بات نه لوه نی هه یه، نه مه یسه به قه د بالا جووی لی هاتووه و ده سه ته قلیشا وه کان شاهه ی شاهانیته، له به ره خو یه وه وتی "په کووو، ئیجا بهو ئه ی خه ره له ی خه رگا وه، قه رزاریشه ده که ن، برا بویشه نه پیم، نه فر به چه ن ته وه ن بو ده ره نه دی هه رمز له پیش و پاش رزگارکردنی؟"

ده لین ته مانه میزه به سه ره و چاوی نه لوه ندا ده که ن و پاشان به ردی تیده گرن و به خه یالیشیه ن نایه ت! له هاویناندا مندا له کانی نه م به ره و نه و

به ره بو سه ره نه لوه ن ده چوون وله گه لیدا یاریان ده کرد، به ردی پانیان ده دؤزیه وه و یه که به یه که هه لیانده دا، بزانه به ردی کی زیاتر ماچی

رومه تی ده کات، یه که م ماچ زور خیرا بو، له دوا ماچدا به ره ده که و نه لوه ن یه که تریان له ئامیزده گرت، براوه لهو که سه به بو به ره ده که ی

ماچیکی زیاتری بکرده یه!

به لام لیره به ردی پان ده ست ناکه ویت و نامون به ترادتسیونی نه م یاریه، کوره تیلا هه مویشی هه بیت، نه لوه ن دیار نییه؛ له ناو گلینه ی

چاوه، که ده یهینی، سه ره ده که ویت به سه ره چیا هه زار به هه زاره کانی ته لپ و ده شه ت و ده ره کاندان تا ده گات به که ناری خزی، بو لهو جیه گیایه ی

وا جارن محیدین راهه ماسی ده کرد؛ له ویدا ده بی به ته نافییک بو جلوه برگ به ناهه ق ماندوو و خویناویکانی هه رسو گو قینا و نه لبان و سه رب

وکروات و کورد و عه ره ب و تورک و فارس؛ له پاش نیوه روانه کاندان دانیشتوی ماله قوره که ی سه ره سوچی ریگای قاچاخچییه پاسکیل

سواره کانی ریگای تو له فروش و یوسف به گ، قاتیان ده کرد و ده یانغسته ناو له بو خچانه ی و (عه مه) جو ره ها وینه ی ره نگاره نگی

که له شیر و کچی جوان و فریشته و ته ستیره ی له سه ره چنیبوو؛ له ماله که ی سه ره ریگای هه مامی پیوان و ژنان؛ دیواری سه ره بانه که ی وه ک

زوربه ی خانوه کانی شاره که زور نه وی بوو، ژوره که ی پیشه وه یان دوو تاقی بچوکی شوشه ی پیوه بوو، هه موو ریگاکه تاده گات به

چایخانه کان لیبه وه دیار بوو؛ له ناوه راستیدا داره خورمیه کی به به ره هه بوو؛ نزیکه ی بیست و دوو که سی تیدا ده ژیا؛ سی خیزان و

نه نکیکی به ته مه نی هه ر سی خیزانه که؛ هه موویان له ناو شه ش ژوروی بچوک و تاراده یه که تاریک جیه گیان ده بووه؛ که چی جار بکیان

لیره دوو ناسیاوم به میوانی هاتن، کرسیتینا خان وتی: من نه سراحه تم لی براوه، جیگام نییه تیدانیشم! ماله کهش پینج ژور و موبهق و باخچه یه کی گهوهی هه بوو! له بهر نه وهی نه دیبه به بهر گدووری تا راده یه ک ژیاننی شهش کهسی مسوگه ده کرد، ماله که به بهر ده و ام قه له باله غ بو، بیجگه له میوان و هه راوه وریای سیزده مندال!

(۶)

دەلین گوايە من يەكەم لەوانەى وا لەم جيهانە کاولکراو وياں و بەرینەدا بۆ خۆيان دەگەرین "من بۆ ناتوانم بە شيوەيەکی ناسايی بژیم؟ بۆچی ناتوانم رۆژیک لە خەم هەستم و بە رووخۆشیه کەوه پەیمانێ تاشتی لە گەل گەردوون بیهستم؟ ئەم گەرانە هەتا کەى، ئەلیی سەگی پا سوتام؟! بۆچی دەبى بۆ ئەلەنێ گلچۆم بگەریم؟ بۆ ئەلەنێک نە قبول دەکات فەرمانەرەوايەکی لە سەرەو بیت بونە فەرمانەرەوايی بەسەر کەسیکەوه بکات!

ئەم پرسیارانە وای کردووه بکەومە گومانیکى زیاتر "خەلکی ئیرەش بە هەمان شیوه لوت وگوى و برژانگیان هەیه" بۆچی ئیرە کوییه؟ تايبەتمەندییەکی جوانی هەیه تا ببیت بە ئاوات یا وەك دەلین بە پەناگا؟ هەر بەراستی سوارە بۆ ئیرە هاتوو؟ ئیرەیه؟ یا لەوییه و من خۆم لە لای ئەو حەشار داوه؟" ئەگەر ئەمەن و پۆلیسەکان پى بزانی، هەم ئەو دەگرن و هەم قورى (دیادن) بە سەرم دەکریت؛ بە قاچاخچیم لە قەلەم دەدەن و دوو سالی تر زیندانیم دەکەن؛ بە ناردنی نامە لە دواى نامە رۆح دەردەکەن، هەمیشی نامەى سزادانە، بەلام ئەوەندە بەریزەوه دەینوسن پیاو خەجالەت دەکەن: جەنابى زۆر بەریز و لە کۆتاییدا دەنوسن لە گەل باشتەین سەلاو! لە نیوان ئەو پيشەکی و کۆتاییدا قازوخیکیان تاشیوه و دەبى مرۆڤ بە خۆیشی، بە هەموو ریزیکەوه وەریبکریت!

لەناو ئەم دەرد و سەرشیواویدا، دەبینم سوارە لە حەببەتاندا حەپەساوه و نازانیت چى بەسەر هاتوو، ئەو دەچیت بۆ ولامیک، روونکردنەوهیەک بگەریت منیش بە بى ئەوهی بە خۆم بزانی، ئە سوچی تەنیشت تەلەفۆنەکەوه دانیشتم وەك بلیسی چاوهروانی تەلەفۆنیک؛ چاوم لەسەر گوێگرە کە بوو و بە پەنجەکانم دەمدا بە سەریدا کلاودیا خیراکە دەى؛ بۆ ژمارە کەم لى نادەى، چاوهروانم تەلەفۆنم بۆ بکەى! ماوهیە کە دەنگت نییه، منیش بیرت دەکەم، هەرچەند دەزانم تۆ یە کسەر بە گلەیی وباسە درامیکان دامدەگریت!

لە وەتی دەیناسم پیم دەلیت: "من تەنهاییم زۆر کیشاوه، چیت نامەویت بە تەنھا بۆ، تۆ نازانیت تەنهایى چیه!"

ئەرى ئەم کابرایە چی دەلیت؟ هەى قور بە ئەقلى، من کەى بە تەنھا نەبووم، ئەى لەوه !

ئەوان رەش بین بوون لە هەنگاوانان بۆ پيشەوه، ازین بە بەسەر هاتە کەیان، تا پيشان بکریت لە گەل رۆژگار جۆر دەبن، نارازیش بن، هەر بە پاسیف روو بە رووی دەبنەوه! بەلام من بە هیچ رازی نەبووم و نام، هەر بە هیچ دەوریش نییه ئەمە هۆی هەموو تەنگوچەلمە کەم بیت؛ هۆی لۆژیکی یاخیبوونی بەردەوامم؛ دۆراندى بەردەوامم لە کیشە جیا جیاکاندا کە هەر هەموویان بە یە کەوه بەستراونەتەوه و رەنگە رۆژیک لە رۆژان گرەوه کە بباتەوه!

کلاودیا: من بە بى تۆ ناتوانم بژیم، من تەنھا لە باوهشى تۆ بۆ، تەنھا بۆنى تۆ بکەم، لە تەنیشتی تۆدا بنوم هیچی ترم ناویت، من تۆم خۆش دەویت، ئەمەش گەورەترین و بەهاترین ئەکتە لە ژیاوم

پيشەچیت لە من تینەگە پيشتوو، من لە گەل تەنهایى راهاتووم؛ هەردو کمان یەك و اتا دەبەخشین، هیچ ناویت غەیری جيهان و هیواکانى ئەلەن! ئەو منى خۆش دەویت؛ منیش وری ئەلەنم! ئەمە بەمەنەوه دیارە، هەر وا خۆیشم نە دەمەویت بيشارمەوه و نەیش پیم دەکریت بيشارمەوه !

- کى بۆى هەیه لە ئەلەن بجاتەوه؟

- هەموو کەسیک، هەموو مەلیک، هەموو دەشت و چیا و دەریک!

- کى بۆى هەیه لە تەنیشتیەوه دابنشیت؟

- هەموو کەسیک؛ هەموو سروشت؛ هەر دەره دەریک!!

- ئەلەن لە کوی کۆتایى پى دیت؟

- کۆتایی نییه، به ناو هه موو مالیک ده چیت، له هه موو جیهان وله تاسماندایه؛ ده بی به باران و به ده سته ناویه که یهوه به هار بۆ دنیا ده هینیت؛ ههتا چا و بر ده کات سهوزایی، سهوزایی، سهوزایی ده به خشیت!

دارو درهخته کان به هۆی نه لوه نهوه ده توانن راوهستن و سیبهر به مروڤه کان بدن، ومه له کان له سه ریدا لانه بکهن! ته نانهت له هه رکوی تاگر له مالی کهسیک به ربیت، په نا بۆ نه لوهن ده هینن؛ نهو تاگره بی تامانه ده کۆژینیتهوه! هه موو هین و توانا و سۆزی بۆ نه ویه و نه لوهن له چاوه کانیدا خوره ده کات!

- نه لوهن مولکی کییه؟

- مولکی هه موو کهسیکه؛ هه موو گیان له به ربیک و شتی هم زه مینه که و به ده ست دروستکه ری شه وه به شیوه یه کی چا و چنۆ کانه دابهش و لهت لهت کراوه!

نهو منی خوش دهویت، منیش، منیش، سۆز و هیمنی و شری و ده سته پاچه بوونه کهیم خوش دهویت، به لام که ده لیم، من گیرۆده ی دهستی هم به یانییه، نهو له من تی ناگات ته زانی چی، هم جار، ته نهتا هم جار پی بگم، وه کو ته سپ سوار، سواری قامیشیک ده هم و له م سه ربیهوه بۆ نهو سه ر؛ لهو سه ربیهوه بۆ هم سه ر راده کهم، نه گه ر نه خوشیش که وتم، ده چم بۆ لای مه لا هه مه، نه گه ر نه میش هیچی پی نه کرا، ده چم بۆ لای قاسم نه قه ره هه کیمی گه وری شه که، یا ژیر پیاله یه که له ناوه که ی نه لوهن ده هینم و له به ر خۆمه وه ده لیم" به ناوی نه لوهن، به ناوی هم به ر و نهو به ر" نییدی یه کاویه که، ته نهتا هم جار ده ستم پی بگات، له به یانیاندا پیش نه ویه بۆ سه ر کار برۆم، یه که م جار چا و دلم به ناوه که ی نه لوهن روژن ده که م

- کلار دیا، ئی، چاوه روانی چی ده که ی، ده وه ره!

من هه رچه ند پییم و تووه لیم گه ری ئی، من نامه ویت په یوه ندیم هه بییت، زۆر توشی گیچه ری بوگم؛ ده مه ویت بۆ ماوه یه که به ته نهتا بیتمه وه!

کلار دیا: ده تکوژم نه گه ر له گه ل که چیکی تر بتبینم، تا من دۆستیکی نوی نه دۆزمه وه، تو ناییت له گه ل ئافره تیکی تر بیت

- نه ری بوچی هم ئه ئافره ته به ر له کوشتن ده کات، قسه ی قۆر! نه مه گوا به به ئازادی به ورا گو شه گیر کراوه، پاشان نهو مافی هه ره شه کردنی وای نییه؛ دوو ریش نییه له به ر ترس له ته نهایی و ده لیت؛ ئاخ! به راستی نییه!

نهو له گرفتگی هه ست به نامۆزی من ناگات منیش نازام بوچی ئیستا له قسه کانی خۆم په شیمان بوگم؛ نه خیر په شیمان نه بوگم، بابلیم خۆشم ده ویت، به لام په یوه ندی و خیزان؛ مندا له دروستکردنم ناریت، هه زار و یه که جار پییم وت، ئۆبالی که م و کۆریکان به گه رده نی خۆت، من نامه ویت به کارت بهینم؛ من هه موو ویست و نیازه کام و ده خایه پاک کردۆتمه وه، تویش به ئاره زوی خۆت بکه، به لام نهو رکنه وله من ناگه ریت؛ دوو مندا له هه یه لییان زهوت کردوم، که چی ئافره تیکی شارستانی و ده ئۆلی خانی پوری مندا له کان که نزیکه ی چل سال ده رسی به مندا له و تووه؛ موی سه ری هه مووی سپی بووه، ده لیت" ئیلیزابیت! که چی وریا به، نه م کابرا روژه ه لاتییه مندا له کان ده دزیت و بۆ وولاتی خۆی راده کات!"

- روژه ه لات زۆر گه وریه و فره رهنگه! له به ر من هه موو روژه ه لات خراپ مه که ن! مروڤه کانی نه ویش و ده ئیره زۆر جیاوازن! من مه به ستم نه وه نییه، بلیم بۆ چونه که ی ئۆلی راستانه یه، نه خیر! بۆ چی و تووه؟ بۆ چونه که ی زۆر ئاساییه و هه موو روژیک به سو ره و کراوی؛ به برژاوی؛ به کولای گویم ئی ده بیت!

هه روا نه که ته نهتا هم خامه خاوه ن شکۆیه، زۆر کهس به پال پشت و به گو به ری یاسا و به ری باوی کۆمه لکای ئیره ته ماشای مندا له ده که ن و ده ک چۆن ته ماشای کالا ده که ن!

دایکان ده لین: مندا له کان هی منن!

باوکان ده لین: مندا له کان هی منن!

به ده گمن گوی له مندال ده گبریت، به نه فام و بوکه شوشه داده نرین، کهمس لییان ناپرسیتموه نیلا کاتی ته مهنیان گهوره ده بیست باشتر نیه گوی له ویستی منداله کان بگرن؟ مندال ههمو شتیک تیده گات، که سایه تیه کی تمواوه وده بی ریز له بیورا کانیان بگبریت، کومه لگا وده بی له حاله تی مه ترسی له گه شه نه کردنی خولقینه ریان ده خاله ت بکات، همروا دایک ویاو کیکی زوریش ههن دزی له منداله کانی خویان ده کهن، نهو یارمه تیه کهمه ی به مندال ده دریت بۆ مندال خهرج ناکریت؛ ده دریت به قومار و فیز کردن، راسته منداله کان لیهرن، به لام به داب و نه بریتی نهوی هه لسو کو تیان له گهل ده کهن، به تابه تی له گهل کچه کان، مروڤی کی بهرز وه ک سیروان نه بیست به ریزه وه له گهل کچه کهمی هه لسو کو ت ده کات، ههن دی کهمسانی خویری نه بیست له دواوه قسه به تاله کانیان ده رژینه وه. به کلاودیا خان ده لیم بیکه وه ژیانم ناویت، بارود و خوی تیره نهوه هه لئا گبریت؛ به ناشکرا و به دزیه وه زور له هاوسه ره کان" به رهش" ده رژن؛ به ده گمن دانی پی ده نین؛ نهوهش گرنگ نییه، گرنگ نهویه، له چرکه یه کدا ژنه که یا پیاهه که خوزگه بۆ کهمسیکی تر ده خوازیت؛ هه شیه ده لین" له ده ره وه هه وسه کۆبکه ره وه وله ماله وه له گهل هاوسه ره که ت به کاری بهینه " به لام نیستا من وا به م به بیانییه خوزگه ده خوازم کلاودیا ته له فۆنم بۆ بکات، ئای گهر بزانیست نیستا وا ههمو به دبه ختیکان به جاریک به سه رم ده بارین و شپرزهم ده کهن، له خوشیاندان به فرین بۆ لام دیت، خواخواهی ته ی نوزه یه کم لیوه ده رچیت بۆ حالی پهریشانم، ده ستم به سه ردا ده هینی، تیرتیر به لیوه سه ره نه ستوره که یه وه ماچم ده کات، ماچی ده که م، هه تا له ناو یه کدا ده توینه وه، نهوسا هیچم له بیر نامینی نهوه نه بیست ده نگیک له ناخمه وه به رزه ده بیته وه، و ده مباته وه بۆ لای نهو: نه ده کرا له لای نهو بمابام؟ کام نه حسی؟ کام ده رد، کام چاوی پیس به هاری نهو نیمی دایه بهر چه قۆ؟

بوچی وا ریک نه کهوت، بیکه وه له گهل نهو" لامه سه به" هه مو که له شه قیباکمان بکر دایه؟ به سنگی کی پر هیواوه به روی سه رگدا بچین؛ به روی ره هیل و شه وه نه نگ؛ به روی سنوره کان؛ به روی شه وه و زیندانه کان؟ کاتیک له دوره وه یه کترمان ده بینی چاومان ده گه شایه وه، له خوشیانه وه ههر پیده کهنین، به دلوه پیده کهنین، نهوا نیستاش بزه لیوم دیت بچ سوژیکی سه رشیتانه یه نیستا نهو سوژه بووه به شتیکی تر، پیاهه لدانی ناکریت ههر نه وه نده ده زانم که فایه ق پرسیاری نهوم لی ده کات: نهوین چۆنه؟ ده لیم: باشه باشه باش، بووه به پهری ده ریاکان و منیش ده ریاوان بایه کی فینک و سازگاره له ده شتاییه به رینه کانی باکو ره وه هه لدیت منیش روژباشی لی ده که م، له یادمه، نهوینی دابهش ده کرد به سه ره رگ و ریشه بی کۆتاییه کانی داره به رزه کانی که لکه نده. گو له کان له لیوی سووری نهوینه کم رهنگیان سوور ده بووه وه" نهوه نده سوور ده بووه وه، هه تا خوا بیژی" نه جار نه بارانی ئاسمانه دووره کان ده باری، با بلیم ئاسمانیش ماچی ده کردین! باران، ههر نهو بارانه بوو چیتز نه باری!

- چۆن؟ بروا ناکه م، له کوی شتی وا هه به؟ چه ن دین خوشه ویستی که پشت هه بوو، ههر جاریکیش ده گو: خوشیم ده ویت! هه مو یانم به خوشه ویستی هه له نامیز ده گرت؛ ماچ ده کرد، به لام له گهل ههر هه مو یان" خیانه تم" ده کرد و ده یکه م: له خوشه ویستی نهوه وه یاره کانی تر خوشه ویست؛ هه مو یان ده یناسن، رهنگه له سه ره شه قام بروات، بیناسنه وه، و چۆنی و چاکه ی له گهل بکه ن!! له خوشه ویستی له نامیز گرتنی نهوه وه ههر شوخیکی تر له نامیز ده گرم! یه که م جار نهو بوو، ئافره تیک له خه یال و مهستی! پاش روژشته کهمی، سه لاو له ههر وه نه وشه یه کی دلدار!

بوچی ده بیست به م به بیانییه دا ده سته ماندوه که م به بان سه رم دانیم وچاوم دا بجه مه وه وهاواریک قورگم بگری؟ .. هیچم له بیر نه ماوه ته وه، شه قه ی بالی کۆتره ته قله بازه کانی ئاسمانی نه م بهر و نهو بهر نه بیست وچۆن له خوشیاندان له ئاسمانی سه ره لانه که یان ته قله له دای ته قله یان لیده دا، که داده نیشته مه وه له ناوه که ی نه لوه نیان ده خواره وه !
ئاخر تو که ی لانه ت هه یه، هه ی بی لانه، زه مانیکه لانه که ت شیواوه؛ عه زیز و یاران له شاره دووره کاندان ته فروتونا بوون؛ که لاوه شرکه ی باوانت روخا کلاودیا ی خوشه ویست شه وی تو ش باش .

تۆ بلییت له قه راغی نه لوهن دانشتیبتیم؟ تۆ بلییت جی گۆرکییه ک رووی دابیت به خۆم نه زانییبت؟

ئهوئی منی لال کردوو و په کی خستوم ئه وه به بۆچی ئه لوه ن ریک له م به بیانییه شومه دا ئه مو پرسیاره پر زه بره م لی ده کات؟ ئه ی ئه مو بۆمبایه بۆچی به م به بیانییه ته قیه وه؟ ئه ی سواره بۆچی به م به بیانییه له سه رم حازر بووه؟ من له کوی؛ ئه مو له کوی؛ هه موو پرسیاره کانیش له گه ل ته قینه وه ی بۆمباکه، یه ک له دوای یه ک ته قینه وه!

- من خۆزگه به وی ده خوازم؛ ئه ویش بۆ ئیره هاتوو!

من ته لیم: ئه مرۆ له کاتژمیری و ده قه له چرکه ی کاتی گه رانه وه هاتگه!

سواره: له هه مان کاتژمیر خه لک به لیشاو ده لاین "له م کاته دا، کاتی رووه هه نده ران هاتگه"، ده شت و ده ره کان پرن؛ له شکریک به نه ینی له سه ره ریگایه به ره و باکور

من ده لیم: روژ باش

سواره: که مال وه ت "شه وه روژمان کردییه وه شه!

من ده لیم:

سواره:

پاشان ئه گه ر به سواره بلیم ئه مرۆ بۆمبیکه کۆنی فرۆکه کانی له شکره سوور له سه ره شه قامه که ی ته نیشتمان ته قیه ته وه، بروام پی ده کات؟ نه خیر، چۆن بروام پیده کات، یه که سه ره له دلی خۆیدا ده لیت "هۆشیار ده مترسینیت؛ نایه ویت له لای بمینه وه تۆ بلیست لیم بیزار نه بووی! ئه ی ئه گه ر پی بلیم کاکه که ته له فۆن ده که ی باسی قاچاخ و دۆلار و ته زویر کردنی دو کومینت مه که، لیره کۆنترۆله یه که ی بی وینه هه یه؛ گو بیان لی ده بیست "دیوار مویش دیرد، مویش گوش دیرد "به بی سی و دوو به چاوی گومانه وه چاوه له ده بریت و ده لیت "باوه توو له کوره خه فتیده، ئیره ولاتیگی دیموکراتیه، ئه را وه کو لای خۆمانه، له یره هه رگی ئه را خۆیه، که س حه قی نییه وه یه که ی تر... یا مویش، یا دیوار!"

من وای به باش ده زام، ئه وه ی سواره ده بیست، بیکه م، ده نا هه زار و یه ک گله ییم به سه ره دیت. ناچارم باسی ئه م چۆره بابه تانه نه که م و ده می خۆم بگرم، ده نا پیم ده وت "ته له فۆن کۆمپیوته ر دیرد، کومپیوته ریش ته سه جیل تۆتۆماتیگی دیرد "به لام وه ک ده زانن میوان عه زیزی ئه لوه نه، هه تا ئه روژ ئه و ئه و ده کات، هه رچییه ک بلیت، ده لیم: فه رمایشته، من ده زام له دواییدا هه ر پیاوخراب ده م، بۆیه دروشمی "ده مت بگه سه رت سه لامه ته" م هه لگرتوو

ئهوئی خیر بیت له وی چنگ ده که ویت، ئه مانه ه لیره سه رو جزمیه که ی سه ریازی پروسیان له ناو میسکدا یه "چه ند شارستانین ئه م حه شاماتانه، شار ولادیکانیان پرن له په یگه ر و گۆرستانی تۆیوو ه کانیان له جه نگی جیهانی یه که م و دووه م؛ هه موو سالیک روژی خه مباری گه ل ریکده خه ن ئه وه نده زمان پیسن، ئه وه ی "خوینی خۆیانی" نه بیست پیده لاین: بیگانه "بۆچی ره نگی خوینه که یان چ ره نگیکی هه یه؟" بیگانه بۆ ده ره وه، بیگانه! ناخر وا نییه، کی ده لی من بیگانم؟ من بۆ به بی بیگان نام ده هینن، سه یری ئه م تۆمه ته بکه ن هه ر له خۆیان هه تفه نگ به تاریکیه وه ده نین!

ئه ری وشه ی بیگانه چی ده گه یه نیت؟ بیگانه کلکی هه یه؟ یا گو بی زۆر دریزه؟ که سیک ته گه ر خۆی حه وت شۆر بکات هه ر پیی ده لاین فلان بیگانه های های، به من ده لاین بیگانه بیگانه کان دزی ده که ن، مرۆڤ ده کوژن: ده لاین: خارچیکان هیرۆئین فرۆشن؛ فۆن ده مه ینتالیست "ده سه ته روئینه که یان به گیانی من ده ساون، خۆیان له یه ک جه نگدا خوینی ۵۰۰۰۰۰۰۰ ملیون نه فه ریان خوار دۆتوه"

ئه ی هاوار کاری خراپه له کوی ناسنامه ی ناسیونالیستی هه یه؟ که ی ولاتی هه یه؟ چما کریکار یا بورژوا ولاتی هه یه! ئایا هه موویان وا ده که ن؟ پاشان گریمان وایه، بۆچی هۆکانی له ناو نابه ن؟ به من ده لاین تۆ بیگانی من ته لوه نیم، ته لوه نیش هه موو جیهانه؛ هه موو مالیک به مالی خۆی ده زانیت؛ که چی لیره دا زۆریه ی هه ره زۆری ده رگا کان به روومدا داخراون؛ ئه مو وشه نامۆیه ش دمترسینیت کی له و شاره به صویج و دایه عه ره ب و تووه بیگانه؟ کی؟ "ئه لوه نیان مرۆڤه کان وه بان ده ست هه لده گرن" ته لوه نیان، ته لوه نیان داره توو

شرینه کانی قهسریباخن؛ هه مو بالنده یه که له سه رییدا داد نه یشنه وه، هه ندی جاریش مار! ئه وه نه بییت ئه و جار ه که لاوانیان بۆ به ری خوینرشتن مل کیش کرد، له بهر ده رگای ته جنید راهه ستابون، له کاتهدا "قازیك" به ئۆتومبیله که ی له یوه دا تیبه ری، عه گاله که ی سهریان دا که ند بۆ تاسمان هه لیاندا؛ وینه گه وه که ی شه وه یان شکاند؛ بوو به یه کیک له و رۆژانه ی وا تامه زرۆیی ده کریت! ئه وانیش تانک و موده ره عه بۆ سه ر شه قامه کانیان داگرو ره ش بگیر بلا بووه وه، ئیستاش که س نازانیت چییان به سه ر هاتوه

یه کیکیان پیم ده لیت شه ر مه که! ئاخه تۆ کیی هه تا شتی وا بلییت؛ ئیوه خۆتان شه رکهن، خۆتان شه رفروشن و به ریای ده که ن، ئاخه که ی رۆژیک له رۆژان ئه لوه ن زاده کان بروایان به شه رکدن هه بووه؟ یا هه ر وا به گۆتره وله خۆزایی شه ریان کردوه؟ ئه وه چه ند سه اله کابرایه کی قومارچی، که کۆمپلیکسی دونیبه تی هه یه، بووه به ده هۆل لیده ری کاره دزیو و درنده که ی به چه که کانی شه وه "گوایه ره فیق و دۆسته ئه لوه نیکه ی جارانی له رۆژنامه ره شیکیان شتی بلاو کردوه ته وه"، ئه و جار ه که دکتۆر سه سن هاتبوو بۆ ئیره، به و به یانییه که هیشتا خیر و شه ر دابه ش نه کرابوو، به بی هیچ پیویسته یه ک و تبه وی: دکتۆر ئه و ئه لوه نیسه وای کردوه "ئافره تیکی بویر ده مکوتی کردبوو و دکتۆریش کناری بی ده نگی نه گرتبوو. ئه وه نده بی ئاسته پروپاگهنده بۆ نیاز پیسی شه وه ده کات، به وه سیله یه کی وا سوک و ئاسان هه لئه له تا، ده شیویت ده ره ندی هورمزیش رزگار بکات، خۆی باش ده زانیت، به لام ئه وه نده گیله چاو له ئاستی راستیکان ده نو قینیت، سه ریاری ئه موه ش کابرا ئه لوه نیکه نه ته نه ها بیده نگه و به بی ده نگی ده مینیته وه، به لکو ته رحی داوه تی بۆ هه موو جوینه کانی که پیی ده ییدا بۆ بیست سالی دا هاتوو؛ هه ز ده کا چی لۆری کۆمپانیای مرسیده س هه یه به جوین و قسه ی سووک پر بکات و بۆی بنیریت، به دل و به گیان پسه ولی وهر گرتنیان ئیمزا ده کات؛ ده لیت: منیش سوپاس بۆ نه و؟.

هه ر له بهر ئه وه ی ده لین "نان و ناوی یه کسان؛ زه مین و ژانیان لی کردوین به دۆزه خ. هه ندی که س هه ن ده لین" مه گه ر پیغه مبه ری ئه رمه نیکان به ئه سپه که یه وه له کونی چیا که وه بیته ده ر و تۆش به سواری ئه سپه که ی ئه و بگه ی به ئه لوه ن؛ به لام ئه و کابرایه له وساره وه له ده ستی نه یاره کانی رای کردوه و گوایه هیشتا هه ر ئه لوه ن دالده ی داوه! ده لین محیدین و تویه تی "ئه وه ی ئه لوه ن دالده ی بدات، هه رگیز به جیی نا هیلیت، هه تا هه تایه له ی ده مینیته وه؛ له گه له منداله کراس پیسه کانی کۆلانه ته نگه به ره کان یاری چاوشارکی ده کات، شه وانیش له ژیر چرای کۆلانه کان چیرۆک بۆ یه کتر ده گیرنه وه؛ یا به ریز گۆرانی ده لین: زوو زوو نابرین بۆ ناو جیگا! کی ژیان یاری ده بییت له پال به هه شتی ون بوو چاو بکاته وه؛ کی؟ ئه وه ئه لوه نیکانن؛ کۆلانه ی مندال و نوری یارانی به جه فا و ئاوازه دووره کانن!

(٧)

ټی ټم سواره ناوه لیره چی ده کات؟

مونږ ټو جاره وتی: "خوت باش ده زانی راستی هه موو جاریک هه نگوین نیه و پرسیار کردن مسافیکي سهره تایی گشت لایه کمانه: تز ده بی پرسیار بکهیت، شهاریش، به تاییهت شهرا به شاره ده کانی ناو ژیرخانه کانی کلیسا کونه کان، پرسیار له دواي پرسیار ناراسته ی لیه وشکه کان ده کمن، ټو لیوانه ی وا هه له ناو گیزاوه ی گهران به دواي ولامیکي گونجاو سهرمه ست ده بن وخهویان لی ده کهویت. ټه لوه نژاده سهرمه سته کان که وا لی گهراون پرسیار له شهرا بکهن، ده لین "شهرا بی سور رهائیه: رهائیه کی تاییه ټه نده به ټیسواری شهوی خهون بینینه دلخوشکه ره کهی قه تی!"

ټی گه وره ترین نهینی بفره، با شه قه ی باله کانت بیت، بهرز هه لفره، وا تاریکی خه ریکه بهر روژ بگریت، فریا که ره، وا داخو پرسیاره کهی ټه لوهن بهم به یانیه په یوه ندی به هاتنه چاره وروان نه کراوه کهی سواره وه نیه؟

بهش به حالی خوم نازام ټیمرو چی رویداوه: کهی دهستی پیکرد: روژ هه لاهات یا نا: له بیرشم نایهت کهی مال ناوایی لی کردین: من هه ره ټه ونده ده زام له چرکه یه کدا ژیانم کهوته مه ترسی! نه خیر، نه خیر ټه وه من نیم! شهرم ناوه نیه که سیک بترسیت، به لام من کهی ترساوم؟

هه جاریک باسی نازایه تی و ترسنوکی بهاتیا به ناروه، مونږ ده یوت: هه ندی جار له ترساندا ده بووی به مشک، بزچی دان به ترسه کانت نایی: تز کهی له ناو ترسا نه ژیاوی؟

هوشیار: ترس له وهی ټه لوهن وشک بکه نه وه یا له داخندا وشک بیته وه: ترس له وهی روژی نازاد بوونمان دره نگر هه لیته: ترس له وهی نام بیریت: ترس له وهی له ناوه ختاندان له ده رگام بدریت: ترس له وهی پی بزانیته دولبهرم هه یه: ترس له بیکاری: له کار ده کردن: له هه والی جهرگ ته زین: له وهی قهرزه کان زیاتر بی ترس ترس ترس! چی بوو ټم ترسه به نه علهت بووه به روکم به نادان، وه که ناص له ده سته ی که ده زوی کونیکه وه بو سه ی بو دانام یا وه ناحه یزیک خوین بهرچاوی گرتی، له پشت ده رگا که بوام راوه ستاوه، دلی بیمارم له کوتان بجات!

جاران، ټم بهر و لهو بهر ترس نه یه ده توانی روو له مالان بکات: مروژ له گاز یوه کاندان قومیک له مه له کوتی ټه لوهنی ده خواره وه، هه رچی ترس ونه حسی هه بو بهری ده ده! ټیستا من له کوی، ټه لوهن له کوی!؟

ده گبر نه وه، خه لکانیک هه ن له باکوری ټه لوهن، له سه روی قه لای شپروانه، له دهشت و یاله رووتاوه به پیته کانی چاته ره، له شوینه ی وا ټه گه ر باران نه باریت، مه لکان فاتیحایان به سه ر ورده به رده کان ده خویند و ده یانهاویشته ناو بیره کان. ټو ساله ی وا زور نه هات بوو، مه لکه ی گو زبان باوه شی پر کرد بوو له بهر دانه دانه یانی ده گرده ده ست: په یته په یته فاتیحه ی به سه ر یاندا ده خویند: هه لی ده دایه ناو بی پی مزگه وته که وه، بز ټیواره کهی ره هیله بارانیکي وا دا بگرت چی ده غل و دان هه بوو فهوتان، چه ند خانوویه که روخا و ژماره یه که می گه ل و مانگا مردن! جادوو که ریک وتی "ټمه بو یه رویدا، چونکه مه لکه بیست و سی بهردی فاتیحاوی زیاتری هه لدا وه ته ناو بیره که! له ویدا، ټه گه ر که سیک نه خوش بکهوی، کهوچکیکی چا خواردن له خو لی گو زره کهی حاجی مه لا موسته فا ده خاته ناو ژیر پیاله یه که و ناوی تیده کان و ده بخوات، هه یشه به بی ناو قوتی ده دات، وه که نافرته به سالاجوه کهی ناو ده واره شه کهی دهشتی شاره زور که گه ده ی ژانی ده کرد!

- پوری چووگی بز لای دختور؟

- بووم وه سیهت، به خوا دختوری به غا وسلیمانی نه ما نه چم بز لای!

یه که عه لاگی پر ده رمانی پیشاندام و وتی "هیچیان بز نه کردم".

- ئەي لە خۆلەكەي حاجيت خوارد؟

پوري ھەستايە سەر پي و تورەكەيەكي تری هینا و وتی: كورم بە خوا ئەمە دووھەم تورەكەيە دەپۆم!

كە ئەو جارە چارم بە گۆرەكەي حاجی كەوت، بېنیم ھەر دەمیکە پاشاھوی ئیسقانەكەيشی نەماو، بە پری چوار گەلابە خۆلیان لی دەرکردبوو!

تۆ بلییت حاجی زەلامیکي ئەوئەندە گەورە بوییت؟ كە پرسیار کرا بۆچی تەنھا لە گۆری ئەم پیاو دەخۆن؟

وتیان: "كاكە حاجی موبارەكە، رۆحم وە قوروانی بییت، ھەوت جار بە سواری قامیش ھەجی کردوو!"

ھۆشیار: جا ئەو چییە، زۆران و نەسردین شو و رۆژ بە دەوری ئەلەن گەراون. برادەر اتیان لە گەل خدری زیندە ھەبوو؛ ئەم کابرا ئارام لیبراو کە ناوی سواری لە خۆ ناو و وا شو و رۆژ بەرامبەری گرتووم، بەنھینی لەو بەرەو دەرچوو و وا لەلای من سەری دەرکردوو! ئەگەر بەسەرھاتەكەي بۆ زێرەك ترین دادپەرەر بگیڕیتەو، بروای پی ناکات و دووریش نیە سنوردایشی بکەن: نزیکەي پازدە کەس بووین لە گەل قاچاخچی ریککەوتین، لە ھەلەبجەو گەیشتمە مەریوان و لەویشەو شار بە شار و دی بە دی؛ جاری بە پی و جاری بە تۆتۆمبیل بە شو و بە رۆژ تا گەیشتینە دیھاتەکانی سەر سنوری تورکیا و لەویشەو بە ھەمان شیوہ جاری بە پی و جاری بە تۆتۆمبیل دی بە دی و شار بە شار؛ بە شو و بە رۆژ تا گەیشتینە ئەستەنبول؛ ھەر لە ھەلەبجەو تا ناو ئەستەنبول یەك زنجیرە قاچاخچی بوون؛ پارەكەمان لەوی تەسلیم کرد؛ ئەمجار لیرە ماوہ بەك ماینەو و گەراوین بە داوی قاچاخچی ریگای تورکیا و یونان؛ جانتای كۆل و خواردنی ھەفتە یەكمان کری؛ لیرەشدا گەورەم ھەتا سەر ناوہ ترسانا کە چەندین گەنج و ژن و مندال لە ناویدا خنکان؛ بە تۆتۆمبیل سەفەرمان کرد و لەویشەو جاری بە مەلەوانی و جاری بە بەلەم تا ناو زەوی یونان رۆیشتین؛ بەرۆژ لە ناو رەز و کەلاوہکانی سەر ریگا یا لە ژیر درەكەن دەخوتین ھەتا تاریکایی دەھات، ئەمجار بە پی ریگای دەشت و دەر و شاخەکان و بەناو تونیلە ترسانا کەوہ گرتەبەر تا ناو شاریک و پاشان بە تۆتۆمبیل گەیشتینە ئەسین و ماوہ یەكیش لەوی ماینەو؛ پارەمان پی نەما؛ ھەندیکمان یارمەتی لە خزانیانەو بە دەست گەیشت؛ ھەندیکمان کاری ھەرزانیان دەست كەوت و ھەندیکیش كە ھیچ ئومیدیکیان نەبوو و بۆ ئەوہی لەتە نانیکیان دەست بکەوت و کریی مال بەدن، ناچار کران سواری ئەحفاذە بە تەمەنە دەلەمەندەکانی ئەفلاتون و ئیپستۆتالیس و خوا بە ناو بانگەکانی یۆنان ببن؛ لیرەشدا گەراوین بۆ قاچاخچیکانی ریگای یونان - ئیتالیا؛ یونان - ئەلمانیا؛ یونان - سوید؛ جاریکیان سواری تریلە یەك کراین و پیاو تین پاش پینچ سەعات دەگەنە رۆما و دەتوان دابەزن؛ بەلام گەورەم پینچ سەعات رۆی دە سەعات بەسەر چوو بیست سەعات ملی شکاند سە سەعات بە دزیوہ لە ناو تاریکایی تریلە ناو گەشتیبەك بە بی دەنگی خۆمانمان ماتدا نەكا كەسیك پیمان بزانیست و بە زگی برسییەو لە تەمەنمان بەسەر چوو و ھەر رانەوہستا؛ بوو بە سەسی و یەك سەعات راوہستا؛ تۆخەیمان کرد؛ با و بۆنی جوانی دیموکراتییەت و مافی مەزھەب ھات بە ناو لوتماندا؛ كە و بیستمان دابەزین، پۆلیسە دیموکراتە ئازاکانی بەرەوی رۆژئاوا چاویان بە ئیمە كەوت و نەیانھیشت دابەزین؛ تریلەكە لەناو گەشتیکە مایەو و بەھەمان ریگا بەرەو یونان بەری خرا؛ كە پرسیارمان کرد ئیرە کوئیە؟" وتیان بەندەریکی فەرەنسیە "سەسی و یەك سەعاتی تر لە تەمەنی بار بە سەر بومانەو رۆشت؛ ژن و سەسی مندالەكەم دەبی سەسی و یەك سەعات زیاتر چاوەروانی ھەموال و چارەنووسی من بکەن؛ گەورەم دەزانن چاوەروانی چەند ناخۆشە، بە تاییەتی لە ھەلەھاتنیکی وادا؛ گەورەم، بە ھەر حال با سەرت نەتیشینم، ئیمە ھەر بە زگماکی وا فرە بیژین، ئەمجارەیان سەر لە نووی سواری تریلە یەكی تر کراین بەرەو ئیتالیا؛ گەیشتینە رۆما و ھەر یەك یەك ریگایەکی گرتەبەر؛ من و برادەرە ساحیرەكەم كە وا زۆر ھەز لە نوستن دەكات، گەراوین بۆ شەمەندەنەفەری ریگای ئەلمانیا؛ لیرەدا چوین بۆ لای ناسیاوہكەي مۆینشن "ھیچی پی نەكرا"؛ چوین بۆ لای ناسیاوہكەي ھامبۆرگ "ھیچی پی نەكرا"؛ چوین بۆ لای ناسیاوہكەي سیزدە سالە لەوی دەژیت؛ جاری ھەندی قسەي کرد نیوہی خەونەکانی لە گۆر نا، دوو مانگ لە لای مامەوہ "ئەمیش ھیچی بۆ نەکردم"؛ قاچاخچیە ئالتون لە دەست و ملەكان ھەر ئیمرو و سەبەیان پی دەکردم و درۆ لە داوی درۆ ھەتا یەكیکی تر كە زۆر ئەمرو و سەبەي بە خەلك ناکات بەرەو سوید بەری کردم بەلام لەسەر سنوری سوید گێرام و بۆ دەنیمارک سنورداش کرام؛ وا لەبەردەمەتان دانیشتووم و چاوەروانی بریاری جەنابتانم وەكو پەنابەریکی سیاسی قبولم بکەن؛ ھەلبەت لە باسەكاندا باسی تازار و گریان و مەترسی مەرگ و زیندان و سنورداشكرن بە دەستی پاسەوانەکانی خودا و تەتاتورك و یونان و

دیوکراتییته له ئەلمانیا نە کرد؛ هەتا پیمکرا بەسەرھاتە کەم بە کورتی گیرایهوه؛ دەنا بەراستی گهورهه ده به قهده ئەمه پەت پەتی و قوربەسەریم بیئی!

پیی دەلین: "تۆ چیرۆکی هەزارو یەک شەومان بۆ دەگیریتەوه" بۆیە سواره دەبی درۆیان بۆ بکات، درۆیەک له راستی بچیت: "له زاخۆ به مەلەوانی له رووباری (زاب) مدا و گەیشتم به زەوی تورکیا. له سلۆیییەوه سواری پاس بووم هەتا گەیشتم به ئەستەنبول، لەویشەوه به جەوازیکی مزەوەر به سواری فرۆکە هاتم بۆ ئیرە! من سی هەزار دۆلارم به قاچاچییەکه دا نەخیر ناوی نازانم؛ ئەوها به کورتی. ئەوهی راستی بیت دەبی هەر وای لی بکریت، دەنا دەبی بۆ هەر پەنابەرێک مانگیك زیاتر بۆ بەسەرھاتەکانی ریگا و بانەکان تەرخان بکەن، بیجگە له وەلامی پرسیاری: تۆ بۆچی له رۆژی مانگی سالی سنوری ولاتەکەت بەجی هیشت؟ کە رەنگە ئەگەر هەموو راستییەکان وەکو خۆی بگیردیتەوه چەند مانگیك دەخایەنی؛ جا کی ئەوەندە کات تەرخان دەکات گوی له هۆکانی پەنابەریتی بگریت؟ پیوستیشیان پی نییە؛ دەنا تەنها ریگا برینە کە شایەنی دان نانه به مافی پەنابەریتی ئەو کەسانە؛ بەلام ئەلیی چی، ئەوهی راستی بیت "ئەمانە خۆیان دەنوسن و دەلین: مرۆڤ نازادە له هەلبژاردنی جیگا و شینی خۆی، کەس بۆی نییە دەخالەت بکات" کەچی به گویی قسەکانی خۆیان ناکەن؛ وای دابین کابرا نەک بۆ داوای مافی پەنابەریتی؛ دەیهویت مال بگوزیتەوه؛ ئەویی به دل نییە؛ ئیسڵەندی به دلە؛ به وان چی؟ خۆیان و کالاکانیان بۆ هەر کوی بیانەویت به بی ئیزە دەرۆن؛ بەلام بۆ خەلکی تر دەیان یاسایان دەرکردووه؛ هەزار تەشقلە به خەلک دەکەن...

خاوەنەکانی شارستانیەت خەلک فیروی درۆ دەکەن؛ چۆن ئەلوهن هەناسە ئەم بەر و ئەو بەره؛ درۆ کردنی بۆ ئیرە وایە "کوره هەمی ریامە قەور باوگەگەمی باوگ دروزن" دەنا بۆ نایەلن هەر کەسیک باسی راستییەکی خۆی بکات؟ مەگەر نالین مرۆڤ نازادە؟ "کوره نازادی چی؟ مرۆڤ نازادە بکریت به سوألکەر؛ به بیکار؛ به کریگرتەمی هەرزان" وەقسە قەویگانیان قور خستەسە سەر عالەمەگە، شیت و هار عالەم کردنە؛ هەر ئیژید ئینتصاراتەکان گورگەگەمی عوجەس!"

بەتایبەتی ئەلای "برا" کوردەکانی خاوەن پیتزا و ریسٹۆرانت؛ کە پەنابەریکی تازە دەگات، چەند هەزار مارکیك قەرزارە یا هاوسەر و مندالی هەیه، دەیهویت به زووترین کات بۆ ئیرە بیانینیت، ئەمەش پارەیه کی زۆری دەویت، بۆیە ناچارن به زووترین کات بەدوای کار بگهرین بەبی ئەوهی فیروی زمان بن، ئەم بارودۆخە ناچاریان دەکات توشی ئەو برایانە بن!

فەرهاد: کاک شەرف ئەلدين دەتوانم بۆ چەند سەعاتیک لەلات کار بکەم؟

شەرف ئەلدين: بەسەر هەردوو چار، بەلام جەنابتان کار نازانن! دەبی یەکەم جار فیروی کارە کە بن!

فەرهاد: کاکە قاپ شۆردن و پااکردنەوه پی دەکریت!

شەرف ئەلدين: بەراستی من حەز دەکەم برا کوردیکم له لا کار بکات، بۆچی کابرایەکی روس یا سپریلانکی یا یوگسلافی سەگ باب بەینم، ئیمە باشتر له یەکتەر تیدەگەین!

فەرهاد: بیمە کارم هەیه؟

شەرف ئەلدين: ئەمە کی فیروی کردی؟ کاک مالی مامە دەیدا!

فەرهاد: ئەگەر نەخۆش کەوتم، کریی کار وەر دەگرم؟

شەرف ئەلدين: چۆن پارەت بەدەمی بەبی ئەوهی کار بکەم؟

فەرهاد: ئەی ئیجازەم هەیه؟

شەرف ئەلدين: رۆژانی تەعتیل و پینج شەمە و هەینی نەبیت، دەتوانیت مەرهەمی وەر بگریت!

فەرهاد: کریشم دەدەیت؟

شەرف ئەلدين: مالی مامە پارەمی هەمووی دەدا، مەگە لەوی پارە وەر ناگریت؟

فەرهاد: با

شەرف ئەلدين: ئی! ئیتر چیت دەویت؟

فرهاد: ئه ری خه لکینه، کاک شهرف ئه لدینی بی شهرف ههقی چیه من له جیگایه کی تر پاره ورده گرم یا وهرناگرم؟ به ئه و چی؟
ئه لئی له گیرفانی باوکی وهرده چیت! برا داینین پیش کاره کم دزی ده کم، بهرتیل له خه لک وهرده گرم، کاریکی تر ده کم، به ئه و
چی؟؟ من رۆژی ههوت سهعات قاپی بۆ ده شورم زهوی بۆ پاک ده که مه وه و چه ند کاری تریشی بۆ چی به جی ده کم، ناخر به ئه و چی؟؟
شهرف ئه لدین: چۆن به من چی؟ ته گهر به دلت نییه، برۆ له جیگایه کی تر کار بکه! ئه وه چه ند زمان درێژی ده که ن! وه لالا کابرایه کی
روس یا سریلانکی بهینم به نیوهی ئه و پاره یه رازیه و زۆریش مه منونه، و ئه وه نده چه چه نه ییش ناکات!

فرهاد: کاک شهرف ئه لدین، که ی پاره کم بۆ زیاد ده که ییت؟

شهرف ئه لدین: برا به کوردستان، به گۆری شه هیدان پاره کم بۆ زیاد ده کردیت، به لام وه ک خۆت ده زانیت: کریه کی زۆر ده ده م، مه واد
گرانه، کار که مه، بیه یه کی زۆر به حکومت ده ده م، قهرز، هاوینم له به رده مه دایه، هه تده ..

فرهاد: که ی کریه کم ده ده ی؟

شهرف ئه لدین: سه به ی یا دوو سه به ی کار هه بوو، پیچ سه د مارکت ده ده می، باقی که ییشی دوا یی، من پاره ی که س ناخۆم!

فرهاد: ناخر پیوستیم به هه مووی هه یه، ده مه ویت

شهرف ئه لدین: کابرا تۆ زۆر سه بیرت، من پی یه ت ده لیم نیمه! برا به کوردستان نیمه، وهره بمکوژه! عه یب وشوره یی!

ئه م پیاوه به که رامه ت و ماقولانه ئه لئی تفیان کردووه ته ناو ده می یه کتر، هه موویان به یه ک زمان قسه ده که ن، خوام کردیت خاوه ن
کاره که خه لکی چواره ئه ستیره ی پاش خۆر بیت! مرۆف شه رمه زار ده که ن ئه وه نده (مه قته سه لی ئیمام حوسین ده خوینن)! له م ده سه اله
دوا ییه دا، نرخ ی پیداویسته کانی ژیان چه ند جار یه ک به رزکراونه ته وه، به لام یه ک نرخ هه یه هه ر وه کو خۆی ماوه ته وه و ده مینه ی: نرخ ی

کریی کار له لای ئه مسالی کاک شهرف ئه لدین!

شهرف ئه لدین: کاک قاسم به خیر بیت

قاسم: خۆشیت، تۆ چۆنیت؟

شهرف ئه لدین: وه لالا برا باش نیم!

قاسم: خیره کاکه!

شهرف ئه لدین: وهره چاکه بۆ کورد بکه، ئه و خویره م خستووه ته کار، هه یشتا ئه و دیت داوا ی حه ق و حه ق له من ده کات! ئه مه هه له ی
خۆمه، نه مه یشت خویری خویری شه قامه کان بیویت، تا نرخ ی خزمه تچیت که ی بزانت!..

ئه و منیش به م به یانیه توشی ئه م گومان و ئازاره بووم و هه ر چر که یه کی زیاترو زیاتر ده هه نکینیت، بۆ چی گومان نه که م؟ له وه تی
میشکم به شته کان ده شکیت، ده زانم مامۆستا وه لید مامۆستای وانه ی هونه ر بووه، ده رسی وینه کیشانی به خۆم وتووه، که چی سواره
هاتووه و درۆی ئه وم بۆ ده گیریته وه گوایه وه لید ئیستا "شوفیری ته که سه یه!" له وه ده ترسم سواره ئه فه ندی خۆی به سه ر من به درۆ
را ده هینیت! کاک ی برا "خۆ من داد په روه ره که ت نیم" وه لید چی هیناویه تی به سه ر شوفیری؟ په نه جیه کانی بۆ سوکان گرتن دروست
نه بووه! په نه جیه کانی هه ر له ئه زه له وه بۆ وینه کیشان دروست بووه! ده لیت "شاره که کی مایه له ناوی، چۆل و هۆل بیه!" هه ی قور وه ئه قه لت
به ده بخت بۆ خۆت و قسه به تاله کانت "هه ی زوانت بورن پده ر سه گ" شه رم له خۆی ناکات! قسه ی خۆی نازانیت، به بی ئه وه ی قسه که ی
بجوی، ده ری ده کات، ئه مه یه مه سه له که !

ئه و نازانیت ئه م باسانه چی به سه ر من ده هینن! نازانیت چاوه کامم ئه گهر کویر نه بن به جیم ده هیلن! نازانیت ئه گهر قاچه کامم ئه فلیج نه بن
وه کو ئه سه یه که ی ئیباو سه ر هه لده گرن! ده سه ته کامم گۆج ده بن!

قسه کانی ئه م کابرایه بۆنی خوینی لیه دیت! به راستی کابرایه کی که م ئه قه له ئه وه شه وه به و هه موو ده سه لاته یه وه، سه الهه ی سه اله
ده کوژیت و ده بری، خانوو ده روخینیت، باخ له ناو ده بات، به زۆر خه لک له شاره که وهره ده کات، لاوه کانی دوچار ی کوچکردن کردووه، به لام
شاره که به هیزو سۆزی ئه لو، و پرده قاره مان هه ر وه کو خۆیه تی، ئه لو، ده یچینی و سه وزی ده کات و له و لاوه ئه لو، زاده کان گۆرانی :

له خانه قین کردمه دارا

وه زه بخیر وه قه ی دیوارا

دهن له لیم وه خوّم نیزام
روژ وه روژ زیبای بوگ ئیمانم!
له خانه قین تا که راهه
خوینمان رژیا به له جاده
دهن له لیم وه خوّم نیزام
روژ وه روژ زیاد بوگ ئیمانم! ده لین

له م کاته شدا نه لوه نیش سنگ بهرز ده کات و ده نگی تافه که می جوّش و خرّوشت ده بیت! نه و تافه می وا هیشتی خوداداد عه لی " نه می نه لوه م، نه می نه لوه م" بلیت وجه عفره حسه نی فیر گۆزانی وتن کرد؛ که چی نیستا سواره هاتوره و ده لیت: "نیسه باوگ و دایگه گان حه ز له مناله گانیان نیکه ن، نیزانن چه وه پیمان بکه ن؛ ماله گان فره ی نه سه لاجه ونه غه سه لاه یان مایه؛ گه چشتیگ فروشته نه؛ ماله گان فره یان ته نیا به ره ها تی...!

- راستیکان له کوی خو یانیان قایم کردووه؟ تو بلیت نه م باسانه راست بن؟

به دوری نازام، به لام بو پیشتر گویم لیسان نه بووه؟ من بو گویم لیسان بیت؟ بو چی من له کویم؟ کی پیم ده لیت "چیم لی هاتوره"؟
- تو هیچت لی نه هاتوره، مه گهر یوسف پیی نه وتی: "نه لیبی نه م ده ساله له دۆلی باليسان بووی" وجه ماعه تیش ده ستیان به سنگه وه گرت ئیتر بوچی گو مان له خو ت ده که می؟ مه سه له که زیاتر نه م به یانییه قیزئاوهره به و نه م کابراه یه که ناوی خو ی ناوه سواره و ته قینه وه ی بو ماباکه و نه م روژه دوووه ویرانکه ره به !

نه مه من نیم، نه خیر، نکولی له م بوونه ده که م گهر خویشم م، نه مه من نیم .. نه مه که سیکی تره ترس دایگرتووه! نه وه سواره ی مال شیواوه سواره ی کراو به ژماره یه ک؛ به رها قورسیک له لای کارمه ندانی کاروباری "بیگانه کان"

هه رچهنده سه رهنج له سه روسیمای سواره دده م، سواره کوریکه سه لاربوو و هه ره وها به سالاریکه می ماوه ته وه: هه مان ره نکه گه نیه که می جارن، هه مان رویشتنه هیمنه که می، به رسمیلی گرتووه و پرچه کورته که می وه کو جارن بو سه ره وه شانده کردووه، کراسیکی ئوتو کراوی له به ره که ره نکه بو شاییه که می له به ری کردبیت؛ پیلاویکی بریقه داری قاوه ره نگی له پییه، به گشتی له وه نه چیت بو دهرس وتنه وه یا بو به رده م چایخانه که می کردی بروات، له می له گهل مامۆستا براده ره کانی ده مه ته قه وباسه بی کوتاییه کان ده که ن. هه موو سالیک وله هه موو مانگ ورژیکی هاوین وپایز له هه مان کات وشویندا هه مان که سه کان کۆده بنه وه؛ له پشته وه چایخانه که می مه دهوش ودوکانی فیته رچییه که هه بوو که مال وبرا که می له لای کاریان ده کرد، که به ره وه سیننه مای (خه زرا) ده چوی ریک له سوچه که، دوکانی حه کیم (دۆلدرمه) فروش بوو، نه شوینه ی وا ساله های سال ئۆتۆمبیلی کریکاره کانی نه وتی لی راده وه ستا؛ ئۆتۆمبیلیکی سه وز ره نگ، جیی دانشتنه که می له ته خته دروست کرابوو؛ سه ره که می به چادر گیرابوو. له ناوه راستدا فلکه می کریکاران بوو، به یانیان ده یان کریکاری بیناسازی بو ده رکردنی نانی روژانه یان له می راده وه ستان، له هاویناندا، له کاتی پشودانی گشتی قوتایخانه کان، ژماره ی کریکاره کان زیاتر ده بوون "کریکاری چی، منال وردگه بوون" زۆر له مندل و تازه پیگه یشتووی دنیای مهینه تی بنه ماله هه ژاره کان، له به ری سه فەرکردن وپشودان، زووتر له خه وه لده ستان، به ریگاوه له لای خالو واران (باوکه هیمن و به ریزه که می مه جمود؛ نه مه جموده ی وا ئیستاش که س نازانیت بوچی کاتیک له ریزی ناوه له کانی به سه رچه ماندن وچاو به ستراویه وه بو دادگا فالتۆکه می هه یئه نه لخاصه که می که رکوک ده بران، میخیک به ناو پییدا چه قی وتیدا چه مایه وه!

هه ندی که س هه بوو ده یانوت "میخه که زانیبوی مه جمود دارتاشه !!!"

هه ندیکیش ده یانوت: "فسه ی قۆر، پیاو کوژه کان میخه که یان به نه نه قه ست له سه ر ریگا که به شیوه یه کی وا دانابوو به پیی نه سپره کان بچه قیت) ماستیان ده کری و خیرا خیرا ده چوون بو چایخانه که می ته نیشتی یا له چایخانه که می به رامبه ری له ته نیشته که باب خانه که می

مەنسور كەبابچى، بە نامەو لە گەل چای دەباغخوارد و دەچوون بۆ لای فلکەكە؛ ئەگەر بەختیان ھەبوايە یا ئۆستايەكى ناسیاو بەھاتبایە دەبران بۆ سەرکار "چەندین ھاوین ئەوی رۆژم کردەو"؛ ئەوی بۆ سەرکار نەبرایە بە خویری ناو دەبرا، توشی جۆرەھا قسەمی سووک دەبوو و پیی پیدەكەنن ھەندی خاوەن کار ھەبوو بەفیز و کەشخەییەكەو دەھاتن بۆ کرینی ھیزی بازوو؛ تەنانەت ھەندی جار جینیشیان دەدا؛ ھەموو ھیزفرۆشەکان لییان کۆدەبونەو "ئەتگۆ کۆرەپانی مەشتکردنی سەربازە"، ھەمویان بە پیووە رادەوستان، دەبی راوەستن، جا کی کریکاریکی دانشتوو بۆ سەر کار دەبات، ھاواریان دەکرد "من بوو ەتو خودا من بوو، گیان کورەگەد، باوگد نەمرد من بوو خودا منالەگاند بیلد"؛ ئەوانەئى نەدەبران سەبریان بە خۆ دەدا، ھەتا دەرووبەری کاتژمیری ھەشت و نیو ئەوی رادەوستان "بەلکو گەلابەھەکی خشت ھات"، کە رۆژەكە ھەر نەھات ببوايە، بە مەلویەو ریگای مالمویدیان دەگرە بەر؛ ئەتوت ھەوت برايان کۆژراو؛ بەر چاویان رەش دەبوو "چەقۆیانن لی دابا خوینیان لی نەدەھاتە دەر"...

ئەو رۆژە ھاوینەئى و ئەحوڵە بەنا، ھۆشیاری پازدە سالی بۆ سەرکار برد، بۆ (ھەئەلەسکەری) یەكەجار ئاوی دەخستە ناو خەباتەكە، بەلام کاتیک یاسین خەلیفەئى موقاویل ھات، ئە جیگایەکی بەرزووە ھاواری کرد: "عەمالەگان بان ئەرا ئیرە" ھەموو کریکارەکان لە دەرووبەری کۆبونەو، وتی: "ئەئى کیسە چەمەنتوانە گشتی بوون ئەرا ئەو رە"!

ھەلبەت ھۆشیاریش کریکارە و دەبی کیسە چەمەنتو ھەلگرت، بەلام بەو لاوازبەو چۆن ئەوی پیدەکریت؟ یەكەم جار چاوی پەر ئەسر بوو، دەترسا نەتوانیت کیسەکان ھەلگرت ورسوا ببیت، جاریکى تر بۆ سەر کار نەبریت؛ ھەتا پیی کرا ھیزی بە خۆی دا، کیسەكەئى ھەتا بان ئەژنۆئى ھەلگرت و بە خشکە خشک گەیان بە شوینە دیاریکراو کە. ئەمەییە سەرکەوتن، کام پالموانی کرماشان وقەسر شیرین ئەمەئى پى دەکریت؟ دەموچاوی گەشایەو، دەتگۆ رۆژە و ھەلدیت؛ ئەلەوئە وقورگی شەوئى گرتووە! خەوئى پیدەبیینی، بە شانازیەو بۆ ھەر مالیک برۆشیتبایە باسی دەکرد "ئەزانن چى، من" "ھەتا رۆژیکیان مەھمەد پى و ت: "دە بەسە، چمان قن تەیارە صونع کردیدە" ھۆشیار نەیزانی لەو دەوا بە شەق بۆ سەر کار دەینیین، ئەگەر بلیت "ئاتوانم کار بکەم، یا ئەمرو ناچم بۆ کار" تازە خوینی کەوتە کاسەو، ناتوانم چى شەر و مرفاھى دنیا دەبوو ئەگەر بۆ کارکردن نەرویشتبا، "ایکى پیدەوت" کورم دەزانیت موحەئى باوکت بەشمان ناکات"!

ھۆشیار ئەم کارە مەزھەئى ئەنجام دا کەچى ھەر کریبەکی کەمتری پیدەدرا، ئەلای تەھا بەنا نەبییت، کریبی کاری ناسایی بازارى کاری پیدەدا، کاتیک تەھا خەریکی دروستکردنی دیواری ھوتیلەكەئى تەنیشت پردە سەوزە ئاسنەكە بوو، لە سەروى دیی کاریز بەرەو ریگای پالوتنى ئەلەون (مصفى الوند) بوو، پىش ئارایی دارا کە وا بەچکە شەوکان خشتیان بەسەر خشتەو نەھیشت؛ ھۆشیار خشتى بۆ بەردەستى دەھینا، براکەئى تەھایش چەمەنتوی دەھینا، رۆژیکیان براکەئى وىستى دەسلاتنى خۆئى بە من پىشان بەدات "تو بچو چەمەنتۆگە بار" ئۆستا تەھا براکەئى دا بەر خشت ووتی "خۆت ئەرا نیچید باریدەئى" تەھا چەند بە خۆشەویستى و بەحورمەت لە گەل کریکارەکان ھەلسوکەوتى دەکرد، ئەوئەئى تر لە لای من خۆشەویست تر بوو

وتیان "برا تۆ کابرایەکی کەمالەئى، دانت لە گەل دانى ئەم شارستانیەتە مەزھەدا ناکولیت، برۆ، لە کویووە ھاتوویت بۆ ئەوی بگەریو، تۆ بە ئیمە دەستەموو ناییت، برۆ بۆ بناری ئەلەوئەكەت، برۆ بۆ رونی، بۆ لای دەنگى ھۆرەكەئى حاجى عەبدوللا، ھەئى کیوی! تۆ ھەر باسی ئەوی دەكەیت!!

ھۆشیار: بەلام چۆن؟ تازە من ئیستا خۆم لەناو دوریانیکدا دەبینمەو، نە لەوی ونە لیرە لە من تى دەگەن، منیش ھەندی جار ترسم ھەئى لەوان تینەگەم، نە دەتوانم مل بۆ ئەوی کەچ بکەم، ونە بۆ ئیرەئى کەچى دەكەم، ھیشتا بە ریگا دژوارەكەئى خۆمدا دەروم، زمانیشم یاخی ویاخی تر بوو، ئەئى چ بکەم؟ من ھەر دەبی بۆ ھەلھاتنى رۆژى خۆم بژیم دەلین: کار مەزھەئى دروست کردووە!

کو؟ ئەو لەم شارستانیەتەشدا کار کراو بە کورەخانەئى مەزھە سوتاندن و دەبی سوپاسیش بییت، ئەو نییە کابرایەك بە ناو سوارو، بە پىی خۆئى ھەزاران کیلومەترى پەر مەترسى بریگە!

تهم کابرایه سوارهی نه لوانزاده نییه!! نه خیر، من سواره دناسم، با، با، چون نه لوهن دناسم نهوها سواره دناسم، نهو کاتی گویی ده گرت، نه لیوی به یه کهوه دنوساند نه ناو چهوانی گرت ده کرده وه نه چاوی زهق ده کرده وه ونهیش پیرچ و ریشی سپی بوو، به هه موو ته مهنم به چاوی پر نه سرین نه مدیوه

- بۆچی فرمیسیک ده ریثیت؟ نهو فرمیسیکانه بۆ چاره رهی منه یا بۆ حالی خو به تی؟
نهو جا چون نه گری؟ بۆ یه کهم جاره دولیهر وسی منداله کهی بۆ ماوه به کی نه و نه ده زور به جی هیشته وه "شهو و رۆژ له زکر و فکریان غافل نیه".

هۆشیار گومانه که له میشکدا ده رناچیت و سه ر له نوی له خو ی پرسیار ده کات: "تهم کابرایه کییه؟ تو بلیی خدر زینده نه بیت؟

تهمه چ گیتاوه به که ریشی گرتووم؟ نه خیر گیتاوه نیه زیاتر گومانه لهم کابرایه که ناوی سوارهی له خو ناوه. گومان له بونیکی ناشنا ده کهم، له هه مان کاتدا به نابه جیی ده زانم بلیم" جا سواره کییه؟
نه خیر نه وه من نیم؛ پاکانه ده ده م لهم پرسیاره گهورم (له بهر خو موه و تم) هه مرچهنده نهو گویی له هیچ وشه یه که نه بووه به لام داوای لیبوردنی لی ده کهم، خایش میکوئم تاغا!
من ری به خو م ناده م پرسیاریکی وا پوچ لهم کابرا به ریز و سالاره بکه م. تازه کار له کار تر از او وه ده بی وه ک پرسیاره کهی نه لوهن بیئوشم! جا چی بنوشم؟

نه خیر من به هیچ شیویه که یاسی نو شینم نه کرده وه، کاک سواره ریک له بهرام به مرادا داد نه شیت، که هه لده ستم، نهویش له گه لدا هه لده ستیت، نه مهش مه سه له یه کی زور ئاساییه وه هه موو رۆژیک به شیویه که له شیوه کان له هه موو شوینیکیدا دوباره و ملیون باره ده بیته وه و منیش نه وه نیم خوا نه خواستا بلیم" ته مه یه کهم جاره رو به رووی یه کتر بینینیکی وا ئاسایی بو مه ته وه. ببورن نه وه من نیم، یه کتر بینینی ئاشنایه که به ئاسایی دابنیم، نه خیر حاشا ده کهم، جا بۆ ئاساییه؟

پیم وا بی مه سه له که چاوپیکه وتنی ئاسایی ئاشنا کهم نیه، هه رگیز، مه سه له که زیاتر ته م بیانیه سیس وره نگ زه رده یه وجیگای یه کتر بینینه که یه، دوو ریش نییه ئاوازی تانگۆ که بیت: نه خیر من هه رچییه که روو بدات ئۆباله کهی ده خمه سه ر نه وه کانی دی: ته مه کاریکی ئاسانه و به هه موو که سیک ده کریت: مه سه له که خو م، خو م، به لام به کهس مه لین: یه کهس مه لین کهوا دلیکی ویران بووم بیوه یه!
ئا نه وه کاری خه ونه دوره کانه: ده زانم، ده زانم به م زووانه منیش ده رۆم و چاوم پی ناکهویت: بستیک خاکم بۆ ته رخان ده کریت و رۆژیک له رۆژان ئاسه واریشم نامینیته وه وه کو هه ر چۆله که یه که: هه ر گلا یه کی پایز: هه ر هه ژاریکی لی قهوماوی ته م به ر و نهو بهر" که که سیک ریگای ویلی له به رده م بیت، ئیتر نه وه کهی تر ئاساییه، ئاسه واری چی به سوودی چی دیت" به لام داخی گرانم هه ر ده مینیته وه: بیلاوه کان قوما ر و سه ودا کاری به چاره نووسی نان لی برا وه کان ده کهن: ژه ره کانپان ده خنه ناو میشک: ده یان بهن شه ریان پی ده کهن: دنیا یه کی ده ویت هه تا درکی پی ده کهن، نهو سایش دلم هه ر بۆ دله هه په سا وه کان: بۆ چاوه روانی منداله کانپان ده قرچیت!

جا نه وه چ سوودیکی ده بیست؟ هیچ، نه وه نه بیست منیش وه کو نه وان گۆزانی به بالای ئاواته نه وینداره به جی ماوه کانی میژوو ده لیمه وه" به رز بیت ته م ده نگه، به رز! هاوری! ته م ده نگه ده ناسمه وه، نه وه ده نگه خو مه: مه سه له یه خو مه، له گۆریشدا م گویم لی بیت ژیانم دیته بهر! نه خیر، نه وه هیچ په یوه ندی به سواره وه نیه: ته گه ر سواره ییش نه بوایه و نه بیت من خو م سواره یه کم به هه موو که مو کوزیه کانیه وه .
مه سه له که هه رچییه که بیت یا نه بیت، ته م بارودۆخه هیچ لهو راستیه ناگۆری کهوا من هه ست به ناتارامیه کی ئاسایی ده کهم به دهستی راسته وه جگه ره به جگه ره داده گیر سینم و به دهستی چه پم سه رم ده خو رینم: خیرا خیرا میز ده کهم: قووری و کتری به پیچه وان هه وه چای تیده کهم چونکه قووریکه بچوکه و بهرگه ی چای خوارده وه که مان ناگرت: به در یژایی رۆژه که چای لی ده نیم، وه هیچ یه کی که مان با یه خ به ساردی و گهرمی چایه که نادین، چونکه خاوه ن ماله که لهوی تیده په ریت: ده بینیت په نجه رهی مو به قه که به هۆی هه لمی چای کولان یا

ھەلمى چىشت لىنان تەماۋىيە؛ ئەترسى خانم شوتە دەبى بەبەردەوام يەككىمان پەنجەرەكە بسىرىت، ۋاي لى ھاتوۋە رقم ھەستىت لە خۇراكى گەرم

كاتىك پىرسىارى لى دەكەم: "ئى ئەحوالت چوئىنە، خاسى؟" ئەو لە ۋلامدا دەلىت "خۇشبىت ھىياتە گەم تەلەفۇن كىردىد؟ كە رۇژ باشى لى دەكەم. لە ۋلامدا دەلىت "خۇشبىت ھىياتە گەم ۋە سەيارە بەنەمان؟

كاك سوارە شەۋ باش.

لە ۋلامدا "خۇشبىت كاكە ۋە قەتار چىم خاسترە؟ نەنەمە ناۋى؟

(۸)

دەبى ئەم كابرايە ۋا ناۋى سوارەى ناشنامى لە خۆى ناره كى بيت؟ بۆچى ۋاى لە خۆى كىرەۋە؟ سەرلىسى شىۋاۋ وگىژ؟
بۆچى ئەۋەندە درۆى زل زلم بۆ دەكات، شەرت بيت زمانى بىرەم هېشتا تۆخەى ناكەم
ئاخ گەر مىۋان نەبۋايە!

دەلى: بەچكە شەۋەكان لە تۆلى سەرھەلگىردى دارەكانى كەلات، دارە زلەكەى ناۋەراستى فلەكەكەى مەسفا ئەلەۋەندىان سەربرىۋە تا
خەلكى شارەكە لە سىبەرەكەى بى بەشى بىكەن: ئاخ بلى ھەى نامەردەكان، بۆچى ھەسادەتان لە سۆزى دارەكەمان دىت؟ خۆى باۋەشى بۆ
بى چارەكان كىرەتەۋە ۋ لە نامىزىان دەگىرت: دىيان بە يەكترى دەگىرتەۋە؛ بەسەرھاتەكانىان بۆ يەكترى دەگىرنەۋە، ئەلىى ئۆركىستراى
ماسى فورىلەى شۆبەرتەن، ھەروا باسى فرۆشتنى لولەۋ نامرازەكانى نەۋتەكە دەكات: باسى تالان كىردى كۆيدى ۋ رووخاندنى وىستگای
شەمەندەنەفەرەكە "خەرە مردىگە" دەكات: ئەى خەلك بە چى بچن بۆ جەلەۋلا "ھەسىبە دەپوت: جەلەۋلەۋ" ئەۋ ھەموۋ مەر ۋ مرىشكانە بە
چى بۆ شارەكە بەيىن؟

ھىچ دور نىبە ئەم كابرايە مەن بە گىلە پىيار بزانىت، ھورۋ، جا كى دەزانىت ئەم كابرايە چۆن بىردەكاتەۋە؟ پىرسىيارەكانى سەرسامى
كىرەۋەم، ھەروا ھەببىش نىبە دان بە ترسەكانم بنىم ئاخ سەيارەى چى؟ قەتارى چى؟ نەنەمە ناۋى چى؟

ئەم بەيانىبە بۆ گومان كىردن لە داىك بوۋە؛ بۆيە مەنىش ھەتا دىت گومانەكەم قولتۇر دەبى! ئازە ناشتوانم بەشىۋەيەكى تر بىر بىكەمەۋە"
ئارىگ بىرژىگ گىردەۋ نىۋگ!"

گومان لە ھەموۋ شتىك دەكەم: شەۋ بوۋ، لە پارىسەۋە بۆ ئەمستىرام بەقەتار سەفەرم دەكرد، ئافرەتىك بە فەرەنسە ئىۋارە باش كىرد ۋ
رستەيەكى ۋت، بە ئەنگلىزىيەكى شەرەۋ پىموت زمانەكەت تىناگەم، ئەجا ئەۋىش بە ئىنگلىزىيەكى شىر ۋبە دەست قاچ ۋتى: تۆ لە دەست
سەددام ھەلھاتۋى؟

ھۆشيار: نەخىر!!!

ئەى لەم چارەيە! بىرەم كەمە، ئەمەش ھاتۋە ئەۋەندەى تر بىرەنەكانم دەكولىنىتەۋە، مەن لە كۆى دەتوانم بەرگەى ئەم ھەموۋ بىرناھە بگىرم؟
ئافرەت: قاۋە دەخۆيتەۋە؟

ھۆشيار: بەلى

ئافرەت: كە قاۋە ۋ كۆلا ۋ ناۋى دامى لە گەل سەموۋن ۋ گۆشت! ۋوتى "بىرە ناخۆيتەۋە؟

ھۆشيار: نەخىر

ھۆشيار: تۆ خەلكى كۆبى؟

ئافرەت: خەلكى تائىتى.

ھۆشيار: خەلكى ھائىتى؟

ئافرەت: نەخىر خەلكى تائىتى، لە پاسىقىكە، ھائىتىكان رەنگى پىستىيان رەشە، ئىمە رەنگمان ۋەك دەبىنىت ئەسەمەرە؛ بەروۋىيەكى خۆشەۋە
ۋتى "مەن جوتەم لە زكدايە!" باى!

ھۆشيار چى پارەى خورەى ھەبوۋ خستىيە ناۋ گىرفانى ۋ سەفەرىكى خۆشى بۆ خواست!

بۆچى ئەۋ ئافرەتە بەۋ شەۋە لەناۋ ئەۋ قەتارە ئەۋ پىرسىيارە ئاراستەى مەن دەكات، بەبى ئەۋەى وشەپەك لە گەل يەكدا بلىين؟

- ھەر ئەلىى كۆترە سىپكەيە!

دەۋتى لەۋ مالا دەژىم ھىچ كۆترىك لە تەنىشت پەنجەرەى مالاكە دانەنىشتتەۋە؛ بەلام ئەۋ رۆژە لە بەردەم تەلەفزیۋنەكەى (ھەۋت برا)
تەماشای ھەۋالەكانمان دەكرد: فرۆكەكانى ئەمەرىكا بۆمبىبارانى عىراقى دەكرد، لەم كاتەدا كۆترىكى سىپى جوان لەبەرەم پەنجەرەكە
نىشتەۋە؛ ئىمەش لەۋ ناۋەراستەدا گىژ بېۋىن.

فهره ادها تهو کوتره سپیبه!

هوشیار: جهنگه، جهنگ، تو چی ده کهی لیره؟

کونتراستیکی ده گمن دهسه لاتداریتی کرد؛ چاویکمان له تهله فزیونه که بوو و چاویکمان له کوتری ناشتی: ته ماشای ده کردین: سه بر نهوه بوو لیلی نریک ده کهوتینه وه، نه ده فری، زهق زهق چاوی به چاومان دهنا! دوور نیه گالتی به نیمه هاتی: ناشتیتان دهویت؟
- فرموون نهوه جهنگ!!

کارتان دهویت؟

- نهوه بی کاری یا خزمه چیتی!

بیکه نینتان دهویت؟

- فرموون نهوه جهرگ سوتاندن!!

سورکیو وتی! "لهویه بهو نیگایانهوه پیمان دهلیت! دنیا وا نییه که نیوه بیری لی ده که نهوه: کویلا یه تیبه: نیوه کویلهن: تازادی له بری کویلا یه تی به کار ده هیئریت: زیره که نهوه کهسه یه لهمه تی بگات!"

سورکیو وتی! "نشتنه وهی تم کوتره سپیبه لهم کاتدها له تهنیشت په نجهر که هیما یه که بۆ نیازه کانی نیمه: نیمه نه جهنگی شه وه مان دهویت و نه جهنگی شارستانیه کان: تم جهره شهرانه، شهریه نیمه نین: دوو قهله ره شه کهن و به یه کتری ده لین: "رووت رهش": دووریش نیه ویستبیتی پیمان بلیت: "لهوه تی زه مین زه مینه: ههروا به دست دهسه لاتداره کانهوه ده سوتینریت: به لام دنیا هه نهوه نیه: ته ماشای من بکهن: دنیا هه شهر نییه: خو شه ویستی و جوانی شه: اخم مه خون نهمه تهنها چاره نووسی نیوه نییه: نهمه چاره نووسی ملیونان مرزقه!
بۆیه "دل هه یه کیگه و سهوزه بردگه سهی!"

لهم لایشهوه کابرایه که به ناوی مام سواره ته و قهه له گهل ده کات!

تو بلیت شتیکی نااسایی رویدا ییت؟ جا نهو شته چیه و او روی داوه؟ هیچ دوور نیه تم کابرایه ریباریکه ریگاکه وون کردیت، دووریش نییه هه ناگای له نامانچی ری گرتنه بهر که شی نه ییت، ههروا به هوهس ریگه گردووه ته بهر" کی دهلیت تم کابرایه ریباره "هه مان تم پرسیارانه له خو م ده کهم" جا کی دهلیت من منم؟؟

ته ماشای دهورو بهری خو م ده کهم، ده بیتم ژوره کهم جیاوازیه کی وای نییه له گهل ژوریکه تاسایی ناو مالیکی هه ژاری قهراخی نه لوه، هیچ به لگه یه که نییه که تم ژوره به شیکه له جیگایه کی ناسراو به شارستانیه ت: سه ر دیواره کان به تابلوی رهنگاوره نکه جوان و پرمانا کانی شیرین و ژبان رازاوه تهوه له گهل وینه یه کی گهوه ری نافرته تیکی به ساللا چوو، چاوه پر پرسیاره کانی پیم ده لین: "تو لیره چی ده کهی؟ پیت و بوو لیره رزگارت ده ییت؟ پیت و بوو لیره شهرو شوژر کوتایی پی دیت و به تاسووه یی رۆژگاری داهاتوت به سهه ر ده بهی؟ روخساره گرژولۆ چاویه کهی وینه ری رهنج و ماندوبوونیکه بی وینه ده رده بری، هه ندی جار خو م پرسیار ده کهم" بۆچی تم وینه یه له ناو ژوره کهم هه لواسراوه؟ "به لام ولامیکه و ام پی نییه هه ره نهوه نده ده زام هیزیکه زۆرم بیده دات.

هه ندی جار ده لیم "هه ره لیلی میم حوسنی یه، نه خیر ده قاده ق خۆیه تی. بروانه ناوچه وانی، بروانه، بروانه، چۆن گهرمی به رده سپیکانی چه مه وشک بووه که رهنگی پیستی قاده یی کردووه: سه ریچه کهی سه ری له هه مان نهوه سه ریچه ده چیت و اعیز بۆیی هینا بوو": کتیبخانه یه کی بچوک، ناسیاریک پیشکه شی کردم، کتیبخانه به پهرش و بلاوی له سه ر یه ک دانراون و له سوچه کانی ژوره که رۆژنامه، کتیب و په ری به که لک و بی که لک بلا بوونه ته وه: ته پله ی جگه ره که له جیگا خو شه ویسته کهی خۆیدا به ریزه وه جیی خۆی گرتووه، منیش به هه مان ریزه وه نهوه خۆی بیهویت دهیده می، سوتکه جگه ره و پاشماوه ی جگه ره کیشراو و نه کیشراوه کانی تی ده کهم، به راستی هارمۆنیه کی له بهرچاوه له نیوانماندایه: جیی نوستنیک کاتی خۆی یاد وسوعاد پیشکه شیان کردم: بۆ من وه کو جیگای نوستنی رهزا شایه، هه ره لیلی باشتین دارتاشی دنیا به شیویه که تاییه ت بۆ منی دروست کردووه. کاتیک له سه ریدا پال ده کهوم شا به گوم

نازىم ھەروا مېزىكى نووسىن كاتى خۇى جەبار پېشكەشى كىردم. مېزى نووسىنە كەم كە گابرىيەلا سەردىنى كاتى خۇى پېشكەشى كىردم، جەبار بردى بۇ ئەتەلى بە بايەخ و بە ھاكەى؛ فەرشە كەش يەككىك لە دوروۋە بېيىنى ئەلى فەرشى كاشانە، ئەمەش دانىشتوۋى پېشووۋى ئەم زوورە پى... ش كە شى كىردم! ئەۋەى بۇنى شارستانىيەتى پېۋە بېت تەلەفۇن و فاكسە كەيە، كەچى ئەمەش بوۋە بە تاگر و دەمسوتىنىت كاتىك زەنگ لىدەدات بەتەرس و لەرزىكەۋە دەستى بۇ دەبەم، چونكە ھەر جارىك تەركىكى زىاتەرم بەسەر دىت؛ ئەرك لە دواى ئەرك؛ جارىك داۋاى چەند ھەزار گىلايە كەم لى دەكەن، مەنىش تەنھا گىلاى پازىم لەلادا دەست دەكەۋىت! پېيان وايە لە سەر بانق دانىشتووم يا بۇ لە چاپ دانى دە بۇ پازدە لاپەرەيەك و چەندىن ئەركى تر كە بە دل و بە گىان جى بە جىم دەكرد ئەگەر كات و پارەيەكى كەم ھەبوايە!

مونىر سەرلەنۋى دوۋبارەى پەرسىيارەكەى دەكات كە رەنگە پېنج سەد ھەزار جار لىى كىردىتەم: بۇچى ھېچت نىسە، ئەى ئەۋ ھەموو سالاھە چىت كىردوۋە؟"

ھۆشيار: تەنھا قاچاخچىتى و دىزى و جەردەيى و گەۋادى و جاسوسىتى و ماستار كىردەم نە كىردوۋە، دەنا ھەر لە كىركارى بىناسازى و كەناسى و دەۋاجن و ۋەرگىرى و پىتزا كىردن و قاپ شۆردن ۋەلەتە دروست كىردن ھەتا فەرمانبەرى و كەلنەرى و مامۇستايەتى و چەندىن كارى تەرم كىردوۋە؛ مېراتى باۋكەمە بۇ مەۋتەۋە، كىتومەت لە باۋكەم دەچەم، نەك تەنھا بە رەنگ و شىۋە بەلەكو لە بوۋارى كار كىردىشدا، كۆيىيەكى ئەۋم، ئەۋ لە خوا ياخى بوۋە رۇزى كىركارى نەۋت سازى بوۋە، رۇزى بىرىن پېچى لەشكر، بارەلەگر، پاسەۋانى بىناسازى، شاگرە فېتەر و فەرمانبەرى شەركەتى بېمە، خاۋەن ھەۋت سەنەتە و ھېچى لە گىرفاندا نىسە!

مونىر: كارەكانى لە يەك ناچن!

ھۆشيار: پېش ئەۋەى بەرنامە ئابوۋرىيەكانى تاتشەر و رىغان بەسەر جېھان بەسەپىت، لە سەر باۋكەم تاقىكرايەۋە، پاش سەرگىردنى ئىستا وا بەسەر مەنى دەسەپىن!

مونىر: ئەى بە چى دەژىت؟

ھۆشيار: بە ھىوا!

مونىر: كىلۋى بە چەند دەفرۇشەت؟

ھۆشيار: مەن سەر لە كىرىن و فرۇشتەن دەرنەكەم، ۋەك پېم وتى، زۆر كۆلەۋارم، ئەگەر كەسىك لە ھىواكانى بویت، باقىشى دەدەمەۋە!

مونىر: جا بانكۇرۇت دەبېت، بە بى ھىۋاى دەمىنىتەۋە، ئەۋجا چى دەكەى؟

ھۆشيار: ھەتا ئەلۋەن بە رىۋە بېت، ھىۋام دەبېت!

ھەتا ئەم بەرۇ ئەۋبەرى ھەبېت،

مەنىش بەقەد بالاكەيان ھىۋام دەبېت

ھەتا بۇنى چاترەيەك، ھەناسەى ئەلۋەنزا دەيەك،

كەلاتىك، خەندەى سەر لىۋى مندالىك ما بېت

مەنىش لە گەلىاندا ھىۋام دەبېت!

مونىر: ھىواكانت باسى چى دەكەن؟

ھۆشيار: بالاي مەۋق ئەۋەندە بەرزىبېت، رۇزۇ بچەنە بن دەستى راست، مانگ بچەنە بن دەستى چەپ، پېسەكىان لەم بەر ئەلۋەن بېت و پېسەكىان لەۋبەر، ئەستېرەكانىش لە دەۋرىاندا گۆرانى "ۋەى لە مەن ياخى، تۆ گولى ناۋ باخى" بىلەن!

مونىر: بۇيە قەرەچەكانىش لەۋەتى ئەلۋەن ئەۋەن بەرەۋ ئاۋاتەكانىان بەرىگاۋەۋەن! ھىشتا بى تاقەت نەبوۋن لە چىرىنى گۆرانى:

ئىمە دوۋرىن، ئەۋان دوۋرىن،

ھىواكانمان ھىشتا دوۋرىن

دوۋرىن، دوۋرىن

بهلام ئیمه له سه ر ریگاین

رۆژیک دادیت

هه ر رۆژیک بیت

هه ر به هیوا کاتمان ده گه یین هه ر پیمان ده گه یین

بهلام ئه مه هه ر نا کریت! وه هه مه وه هم!

هۆشیار: ده بی هه تا پیمان بکریت گه شه به خه یال و خه ونه کانیشمان بده یین! ئه ی سمبۆله که ی سه ده ی بیسته م، نه بیوت "با ریالیست بیین، ئیمه هه ولی ناگو نجاو ده ده یین!"

سه رباری هه موو ئه م بارودۆخه بیفه ره، کا برایه ک هاتوو به ناوی سواره و له ده رگام ده دات!

راسته هه ندی که س هه ن ئه وه نده شارستانییانه هه لسه کهرت ده که ن، ده رگا له هه ندی ریبار ناکه نه وه، مرۆف ده بی یه که م جار ته له سه فۆتیان بۆ بکات؛ به هه موو ریزی که وه پرسیار بکات "کاتتان هه یه جه نا بتان کاتتان ده بیته بۆ یه که تر بیین؟ ده توانم سه ردانیکتان بکه م؟ به لام هۆشیاریک خه لکی شاریک بیت له دیرزه مانه وه کاروان سه را بو بیت، چۆن ده رگا ناکاته وه؟

ئه لوه ن وتی: ئه وه بیست و چوار بلیۆن سه له ده رگام به رووی که س دانه خستوو ئه وه ش، ئه ی ئه وانه ی وا به رووتی له دایک ده یین، ده رگا کاتتان به رووی که س دامه خه ن. ده رگا ته نها به رووی شه وه و به چه که کانی دا بجه ن، سه نگه ریان بۆ دا بجه زرینن، راویان بکه ن ر...و...ی...ا... ن بکه ن! هه ر بۆیه ده رگا بۆ میوان له سه ر پشته، مال مالی میوانه، به لام هه ی رووی پاره و پوول ره ش بیت وا به م شیویه رهنگی زه رد کردووم!

به هه مان شیویه ش ده لین: ئه وه نزی که ی سه ده یه که، بگه ره زیاتر، ئه وه ی روو له ماله کانی قه ره ئه نگوی وقومرغان و قه له م پاشا و یاغسه مه ر و مالمومه و گاپیلۆن و ئولاغلو و ده ور به ریان بنی، پرسیار بکات: پوری میوان راده گرن؟ پوری: میوان به خیر بیت، وه ی به خیریین به سه ر چاوان کوری خۆم.

بهلام ئه م کا برایه به راست میوانی منه؟ یا من میوانی ئه وم؟

رهنگه هه ردو کمان میوانی ئه لوه ن بێن؟ هه یچ دووریش نه ئه لوه ن بیت خۆیی لیم کرد بیت به سواره بۆ ئه وه ی هه والی به ماسی بوونی مامۆستا محیدین، ریاز، وه رگی، ئه سماعیل خاتمه پی بگه یه نیت و چۆن هه موویان خه نیون به گه یشتنی محیدینی ئه لوه ن زاده و چۆن وه کو جارن بی ده نگ و هیمن نبیه، هه ست به ئازادی و ئاسوده یی ده کات، گۆزانی ئه چری و هه موو دانیشتوانی بنه که ی هینا وه ته دوان، پرسیار له دوای پرسیار ده رباری ئه م به رو ئه وه به ری لی ده که ن، ئه میش به ده نگی به رز، به زبانه شرینه که ی، جوان بۆیان ده گه ریته وه، ئه لیبی ئه وه چهند سه ده یه که له هه وال و مه رگه ساتی ئه م به ر و ئه و به ر ئاگادار نین، هه ر وا وتی "ئه وه ئه چیت زۆر ده مه یکه چاوه روانی محیدینن، ئه وا به یه ک شاد بو نه وه".

له ناو ئه م به سه رهاته دا بووم، چاوم به هه سو و باوکی هیلانه که وت، چاوپیکه وتنیکی ئاسایی وه کو جاره کانی تر، هه یچ هیمایه کم به دی نه کرد بۆ هه والیکه شوم، هه والیکه به راده یه کز و که سه سم بکات، ئه وه نه بیته کاتی بیسم وت ئه مرۆ ناتوانم بیسم، هاتنه که م دره نگ ده کات، با بۆ سه ی بیینیته وه. ئه و وتی "قه ی ناکات، ناخه وم ئه گه ره نه یه یته! پرسیاریکم له خۆم کرد" بۆچی باوکی هیلانه وام پی ده لیت؟" تومه ز هه والی مه رگی له خوا یاخیکه یان پیسه.

هۆشیار: که ی؟

هه سو: نرۆژی هه یینی را بر دوو!

واته ئەو رۆژە و کورە گەورە کە گولبەهار، کەوا پیکهه له ئەبو غریب هەتا سەر دەشت و تاران و جوهروم جۆره ها شەقی دنیا مان خوارد: بە مەرکی باوکم زانیبوی بۆ یە کراس و پانتۆ له رەشە کە پیشکەش کردم: تامادە ی کردم بۆ بیستنی هەوالی کوژانەوی ناگریکی کورە ی کار: مەرگی دوژمەنی پارە و یە کیک له ناتارام ترین له خوا یاخی و لاوترین به سالاجوی شارە ویرانکراوە کە ئەم بهر و ئەو بهر تۆ بلیت مەرگه پر ئەمشکەنجە کە شرینی شرینه کان له ناوهه داینەرزاندیبت؟ دویر نیه وهل عیدینهو مەوعدی بیه!! دوریش نییه شەرمی له لاوازی وبی هیزیکی هاتیبیت: چونکە نەیتوانی وه کو جاری جاران به پۆستاله سەرباز به کە یهوه کە لەی سەری به چکە شەوه کان شەق بکات، چۆن به شەوافەکانی کرد. مەن ناشکرای دە کەم بۆ هەموو لایە کەوا دوا پالەوانی گریان بۆ مەهداوی سەری نایهوه!

کە مانگی گەلاویژ دەهات، وه کو مندال پەلپە دەگرت، بن ژووره تاریکه کە دەگرت و لەسەر تاقە قەنەفە می ماله کە هەلا دەژیا و فزە لیوهه نە دەهاتە دەر: بۆ چایخانەش نە دە رۆیشت!

- باوکە با نان بخۆین!

- له یادت چوو؟ "ئەمرۆ دلم نان نابات"

زۆر جار باسی نە بەردی سەربازی شوعی هەسەن سەری دە کرد: "هاواری کرد! بەرهو بەرگری! بەرهو بەرگری! ئەفسەرە شو عیکان وتیان "هیچمان پی ناگریت": نەهاتن به دەنگیوه! نەهاتن به دەنگیوه! نەهاتن به دەنگی سەربازە هەژارە کە سەربازگە رهشید: کە بیک له راستیکانی له گەل فیشە کە کان خستبوه ناو شانە ی چە کە کە: تەنھا خۆی و پە له کە مانهوه: ئەجار خۆیانیان نە دا بە دەستەوه...

له گەل هاواری بەرگری!

بەرگری،

بەرگری،

مروّ فکوژە کان سەریان بری!

ئەو هەموو رنجە دە دا کە چی هەر به هەژاری دە مایهوه: دوو عانە ی زیادیشی له گیرفاندا هەبوا به ماله کە ی شلوق دە کرد: پەنجا فلسی دە دا به ئەم، بیست فلسی دە دا به ئەو، کراسیک بۆ کچە گهوره کە ی پیلاییک بۆ کچە کە تری: قەد له دلی نەهات ئە لون به جی بهیلیت: به دە گەمن سەفەری دە کرد: هەتا شار بە دەر کرا: یە کە جار چاوی به سلیمانی کەوت، ئەوهش به دیلی!

نەخیر، بروا ناکەم، چونکە به خۆشییهوه پیشکەشی کردم، بی گومان ئەمە تەنھا ریککەوتە وه کە هەر ریککەوتییکی تر کە له ریگای مروّق دیتە پیش، هەفتە یە کە پاش هەر به خۆی سەرە خۆشی لی کردم و وتی "تۆ هەفتە ی را بردوو باست کرد، بۆچی نەتوت سەری هە لگردهوه؟".

نەم دەویست بروا بکەم، هەر وا بۆ مە ئیستاش دە ژیت: لەه لای مە نەمردوهوه: هەر ئەوه نە یه وه کە رۆژانی را بردوو گویم لی ناییت و نایینم: تەنانەت پرسە یشم بۆ دانە نا: بۆچی دایینم؟ زۆر کەس دین فاتیحای لەسەر بخوینن، بەلام ئەو خۆی هیچ بروا به کە به فاتیحاً نەبوو، هەندیکیش به ناوی فاتیحاً خویندەوه هەتا بیست و یە کە دە یژمیرن: مەنیش پیویستیم به هیچ یه کیکیان نییه: تازارە کانیش لە بن نەهاتوون، هیچ شتیکیش تەسکینم ناکات:

وای چه دەست یاران،

وای چه دەست یاران

دل بی وه نەرگس

سال کەم واران... ئە لون نە بیبت، ئەمیش له ژیر چە پۆکی شەوه چاوی کز بۆتەوه:

هە ی ئە لونە کە ی چەم وه عەسره وه

چەند جار واتم مە شاخه وه دەو

گەل گەل نازداران ببیدار مۆ نه خەو

داخم تۆ چه نیم هه ر چه قینه نی

په ری به خت من تۆ چه شینه نی

له ناخدا دهنگیک به رزه بیته وه "که سیا چه مانه ی ئه م به ر و ئه و به ر به شه وان پاسه وانیم ده کات" ئه وه چه نیکه وا که هه میسه پاسه وانیم ده کات؛ پاسه وان ی ده که م "بوچی ریک دوینی شه و خه و له چاوی که وت؟

ئه وه وا دوینیش شه و به سه ر هات؛ شه و یک؛ شه وان ی دریز؛ به دریزایی میژووی زه وت کردنی مرۆف بوونمان

ئه و سه ر له نو ی شه و هات!!

که ده یزانی ئه م به یانییه میژوو کۆتایی پی دیت، بوچی هه ر به تاریکی کۆتایی پی نه هات؟ له و کاته دا که گه ر دوون پشو ده دات، بوچی هه ر به جاریک نه بوو به دوا پشوودانی؟ رۆژی داماو بوچی ئه م ئه ز به ته به به ر خۆی ده دات؟

ئه و له خۆشی مرۆف هه لدیت، که چی مرۆف داری دراوه ته رۆحی! به راستی ئه مه کار نییه ده ی کات؛... نه خیر؛ نه خیر؛ نه خیر وه ره؛ وه ره؛ ژوره که م پر بکه له تیشکه ئالتونیکه ت؛ نایه لن بیی؛ چی؟ نایه لن بیی؟

(۹)

هرچند ده بیهنم و ده بیهم، نه م به یانییه، تنهها به یانییهك نییه؛ بیست و چوار سه عاتیه؛ هه موو روژیکه؛ هه موو باری ژیانی
نه مروی زوربهی مروڤه کانه؛ گالته به خۆم ده کهم، نه گهر بلیم "هر من بهم شیوه به ده ژیم و بیرده که مه وه" نه خیر هر من نییم، به تاقی تنهها
له م سوچه به دهستی نهو هیزانه وه گیرم خواردوه که مروڤ بوئم زهوت ده کهن! هر وا هر من نییم که ناچاری تاوانباریم ده کهن؛ من
نامهویت تاوان بکه م! من ده مهویت به بی گپوگرفت و ناحهزی و دوشمن کاری هه ناسه بکیشم؛ نامهویت بۆ له ته نانیک رسوا بکریم؛ چی
زۆره؟ نان زۆر! کوره چی زۆره؟ بهرد و ناسن؛ تاو و قور و که رهستهی زۆر و زه بهن بۆ مال دروستکردن! چی زۆره؟ ههستی دلداری و عهشقی!
جه میل: تو کهی واز له م قسه قۆرانه ده هیئی؟ میشتکت بر دین، ده بیبره وه مالت تاوه دان نه بییت، نه م هه موو فره بیژییه فلسیک
ناکات، به راستی من خولقی چه قه چناوه یی تو م نه ماوه!

شاخهوان: جه میل بروانه، بروانه نه وانه چۆن له گهل یه کتر ده دویسن؛ به په نجه یه کتری حالی ده کهن؛ ده میان ده جولیننه وه به لام زۆر جار
دهنگیان له ده ست داوه، ده نگ ده رنا کهن، هه ندی جار تنهها هاوار ده کهن؛ له چرکه یه کدا دوو کهس ده بیته خاوهن پاره و هه زاران و ملیونان
کهس برسی و ویران ده بن! به هیمای چه نجه یه کیان نرخه خۆراک بهرز و نزم ده بییت! له سه ر ناستی دنیا به کۆمپیوتهر له گهل یه ک ده دویسن
و یه کتری ده ناسن به بی نه وهی روژیک له روژان چایه کیان پیکه وه خواردییت!

نه مانه و خاوهن مۆنۆپۆله زل هیزه کان موو ناچیت به به یانیانه وه، نه مانه سه ری مارده کهن، ده بی ده سه لاتی نه مانه پان بکریته وه!
جه میل: جا نه مانه هه قیان چییه؟

شاخهوان: چۆن هه قیان نییه! نه مانه، نه مانه ناچارم ده کهن دهستم به خۆینه که یان سوور بکه م؛ دوو چاری ده سریزکردنم ده کهن؛ سنگیان
هه لته کینم؛ وای له م روژه ترسناکه؛ وای له فرمیسیکی دایکان و رهش پۆشه کان!
جه میل: من هه قم نییه به م به زمه وه، من له ربی خۆم دیم و ده چم، برواش نا که م نه وان کاریان به منه وه هه بییت
شاخهوان: نهی بۆچی دوینی نرخه کیلۆیه کی برنجی شاره زوور له سه نجا فلسه وه بوو به دوو سه د دینار؟
جه میل: برا شاره زوریکان هر وا گران جان بوونه!

که مال: جه میل، باسی شاره زوور به خراپه یی مه که، نه وان هه قیان چییه! نهو قوربه سه رانه ده بی باریک پاره به دن به بانزین و نهوت و جگهره
و پوشاک!

شاخهوان: جه میل ده بی هیرش بهی! تاوان بکه ی، تا سستی می تاوان و ره گباره کانیا ن بجه یته ناو مۆزه خانه ی به ره به ریته، بیانکه یته به
پهن! چیتر کهس شانازی به چه کی سه ر شانی نه کات!

که مال: ریگایه کی تر نییه؟

شاخهوان: نه خیر؛ چه کفرۆش ناشتی بۆ چییه؟ ناشتی ئیمه ی نایه ویت و له هه رکوی دهنگی ناشتی بهرزیته وه، نه وان له ژیر پیی
داده نین! گیله پیاویک بروای به قسه زله کانی نه مانه ی کرد، هات بۆ ئیره، پییانی گۆ: من هاتوم بۆ ناشتی!

نه مانیش هه موو قسه کانی خۆیا نیان له بیر چوه وه، کاریکیان کرد، یه کسه ر که له په چه ی بکه ن و به نامه ردی ناردیان بۆ ژووری
هه لواسین؛ نرخه گیلایه تیکه ی دا! ناخر جه نه رال و چه ک فرۆش و ناشتیان وتوه؟ له وه یش سه یر تر، چی نه نه دازیار و پزیشک و مامۆستا
هه یه به، به هه موو ته قلیانه وه نامه یه کیان بۆ نه ته وه یه ک نه گرتوه کان و ریکخراوی مافی مروڤ و شهش و حموتقرا تیکانیا ن ناردا!

جه میل: چاکیان کرد، نهی چی بکه ن؟

شاخهوان: گۆرانی: هه ی ربوی ربوی .. هه ی

ربوی بی ئیمان ... هه ی بلین!

نه مه وه ک نه وه وایه، داوا له جوتیاریک بکه ی، زه ویکه ی نه کیلیت، به بی نه وهی پولی بده یته ی یا نان و بهرگ! نهی به چی بژیت؟؟ یا داوا له
کریکاریک بکه ی چیتر کار نه کات، به بی نه وهی بیژنیته! ناخر ده مریت!! کی گیلایه تی وا ده کات؟

ئەم كابرەيە ئە سەر وتارى رۇژنامە كەياندا ناماژە بۆ قازە سەيرە كەي كىرد ، ھېچ نەمابوو حىزىكى بى وەي بە قران بدات، ئە بەر بلاو كىردنەوى چىزۇكى قازە سەيرە كە كە بە روسى بۆ مندالان نووسراو و بە ھېچ شىو ەيەك پەيوەندى بە بارى راميارى لاي خۇمانەو نەبوو، چىزۇكىك بوو كە تەنھا يەك تاقە مەبەست زۆر بە باشى دەپىكىت: خۆ پەرەستى شتىكى نابەجىيە!

جەمىل: عەجايىب!

كەمال: ئەي چىنى پىرۇلتارىيا چى دەلىن چى دەكەن؟ ئەحوالىيان چۆنە؟ شوكر باشن؟

شاخەوان: دەستەكانت ماچ دەكەن، سەلاوى ئىنتەرناسىيۇنالىيان ھەيە زۆر ئەحوالى ئىو دەپرسن، بەيانىان زوو لەسەرە ريگايان بۆ فرۇشتىنى ژيان و تەمەنيان، رۇژنامەي (بىلد) دەكەن، ئەكاتى پشودانى بەيانىاندا، زىگان تىردەكەن، بە رۇژنامەي بىلد مىشكىان: ئەكاتى پشودانى نيوروان ئە خوئندەنەوى تەواو دەبن! رۇژانە نىزىكەي دوو مىليون دانەي لى دەفرۇشدرىت: بوو بە سەرچاوى سەرەكى پەرورەدى سىياسى و كۆمەلايەتى ھۇشى پىرۇلتارىياي ئەلمانى، يەكەم لاپەرەكەي ھەمىشە بە ئافرەتتىكى روت رازاوتەو و ئە ژىرى وىنەكەش بۆ نمونە، ھەر جارىك و تەيەكى پۆست مۆدىرن نووسراو: ئەم كىزۇلەيە زۆر ھەزى لى دەكات وماندوو نايىت، بە شەو و رۇژ نامادەيە، ھەز ئە سەفەر دەكات بۆ ولاتەكانى كارىبى! ئە ناوەرەستىشى وىنەيەكى تر و وتە زەردىكى تر ...! كايىنەي جلوبەرگ كۆرىنەكەيان بە وىنەي ئافرەتى روت رازاندۆتەو!

جەمىل: ئەي بەرپا كىردنى شۇرشى كۆمەلايەتى؟ يەكسانى؟

شاخەوان: باشەكەيان چلكاوى سۆسىال دىموكراتەكان دەخۇنەو!

جەمىل: ئەي نەقابەكەيان ؟

شاخەوان: چلكاوخۆرى دەستى بەكىتى خاوەن كارەكان: ادەسگايەكى پىروكراتىيە دژى بەرژەوئەندىيە راستىكانى چىنى كرىكار، بۆ نمونە، ئە ياساى ژمارە يازدەي نەقابەي بىناسازى نووسراو: ئەوئەي ئە رىكخستنىكدا كارىكات دژى سىستىمى دىموكراتى و ئازادى يا دژى دەستور يا بۆ بەرژەوئەندىياندا چلاك بىت دەردە كرىت! ئەمە بە پەلەي يەكەم شوئىكان دەگرىتەو!

جەمىل: ئەي ھاورى شوئىكان ؟

شاخەوان: بە حال دەنگىان دەبىستىت! ئەمانىش گوايە ھىشتا بە شىنەيى خەرىكى پىلان دانان و رىكخستنى شۇرشن بۆ دوا رۇژنامىنن، بە بىلم دەبىنن رۇئىمەكانى ئىيرە، لەم دورورەو، ھەموو رۇژىك ھەزاران ھەزار كەس لە ولاتەكانى ئەو خوارە دەكۆژن و برسى دەكەن! ئە خۇبىشانانەكاندا وىنەي گىقارا ھەلدەگرن، بەلام كارىان بە چەكەكەيەو نىيە: ئەو بقىيە! ھەندى لىيان دەلىن: ھىشتا كاتى نەھاوتو! ئەگەر لىي پىرسىت: بەخىر كەي كاتى دىت؟ پىدەكەن!!

كەمال: واتە ئەوى تىئورى و پىراكسىس لە يەكتر دورن!

عادىل: پىش چەند سالىك كۆمەلىك ھەبوو بە كىردەوش رفتارىان دژى ئەم خوئىنخۇزانە دەكرد: بەلام لەبرى ئەوئەي ھىرش بەسەر سترىكتورە ئابورى و بنكە جاسوسىكان و بەرھەمەينەرەكانى چەك و تفاقەكانى بكن، دەچون بەرازىكىيان لى دەتۆپاند! بەرىوبەرى بانقى ئەلمانى ھىرھاوزنىان كوشت، ھەي دەستەكانىان خۇش، بەلام بەرازى پۆست مۆدىرن وەك ناو براو زۆرن! دەبوايە بنكەكەيان بتەقاندەيەتەو!

كە ئەم ئەستىرە سورانە، درك بە ھەلەكانىيان كىرد، بانگەشى ئاشبەتالىيان كىرد!

شاخەوان: مەن بىستومە، كە رىكخستنىك ھەست بە ھەلەكانى دەكات، ھەول دەدات بە ئاشكرائى رخنەيان لى بىكرىت: چارەسەرى بىكات ودرىژە بە خەباتەكەي بدات! كەچى ئەمانەش وتيان: "كار مەن تمام شو!"

كورە بىكەن بە خاترى عەول، بىكەن بە خاترى ھەژار كراوكانى ئەندەنوسىا: قوربانىيەكانى ناو بالوزخانەكەي يابان لە پىرۇ: كرىكارە موچە پىنەدراوكانى سىبرىا و ئۇكرانىا: كورە بىكەن بە خاترى قوربانىيەكانى چىپاس و بى كارەكانى فەرەنسا و كرىكارە دەركراوكانى بىشۇفە رۇدە، غاين ھاوزن و قولكان: بىكەن بە خاترى كرىكارە مانگرتووكانى فۆلكس فاگن لە مەكسىك و كرىكارە مانگرتووكانى لە توركىيا يا قوربانىيەكانى كوردستان: كرىكارەكانى كۆرباي خوارو! ھىچ سوودى نەبوو، ھەزار نەقىزەشىان لى بەدى ھەر ھىچ! ھەر ئەلىي ئىستەكەي رىگاي قەلەم پاشان: ھەفتا خودايش بەھاتبىيە خوارو، پىيان بگۆتايە" باوكەكەم، براكەم بىكەو رى ھەر سوودى

نه بو، " تازه پشتی گویی نه فندی تاره قهی کردووه! به خوم چهند جارم پیگو " برا گیان وا تاریکی دادی، خولقی گورگ و جاش و کمه تارم نییه! نزیکی سعات و نیویک له جیگاکی وشک ببووه و نه ده جولا، پاشان هر به قسمی خویی کرد!

جه میل: نه مه کی؟

شاخه وان: له سهرده می لیبرالیزی نوی، له ترسناکترین قوناعی نوی مروڤایه تی!

جه میل: نهی هاوریانی نه نتی فاشیست؟

شاخه وان: نه لیبی بنکه ی ناگر کوژاننه ون، که تاوانیک روو ده دات، پوئیس ناماده ده بیت، پاشان نه وان ده گن، نه ختیک هات و هاوار ده گن و بلاوی لی ده گنه وه و ده چن بو باره کانیا ن!

جه میل: نهی ته کیر؟

شاخه وان: نه وه ده چیت سهرده می راپهرینی گشتییه له ولاته کانی خواره وه، هه له کونه کان دوو باره ده کریته ره، واته شکستی نوی!

جه میل: که وایت، ده بی کولی لی بده یان، دنیا یان چهند کاولکردووه، با نه ونده ی تر کاولتری بکن! هیچ برا هیچ... تازه هیچ سوودی نه ماوه، روژگاری خوم ده به مه سهر!

شاخه وان: نه خیر، نه مه ش چاره سهر نییه! تو ش مه به لیم به پوره ره عنا، نه وه ی پی بوتایه: پوری نه م جلویه رگه شره چیه له بهر کردووه، تو نه ونده پاره ت هه به دوو ده سته جلویه رگی تازه بده ی به دوورین!

ره عنا: نه و جا رو له بو چیمه؟ بو چی؟ من سیه ی نه مرم!

- پوره ره عنا ماله که ت له که لاه ده چیت، نه ختیک ده سستی پی بهینه، به دوو کیسه چه مه نتو ده بیته شتیکی تر!

ره عنا: جا بو چیمه رو له، من نه مرم! نه مرم! ...

تیتر، ره عنا، نه مه بکه، نه ولامدا: نه مرم... نه مرم... نه مرم!

جه میل: نهی چی چاره سهره؟

شاخه وان: من فته حفال نییم! به لام ده بی ریخراوه شو عیکان ته نها باسی " روژی حشر" نه کن، نه روژی وا هه موو کریکارانی جیهان له روژیکدا مه سه له که لابه لا ده کن، ده بی ههر نیمرویش دس به کار بن، به شی هیزی چه کداریان هه بیت، به رازه کان له ههر کوی تاوانیک ده کن، له ناو جهرگه یاندا به ریه رچیان بدریته وه!! هه ولی کاریک بدریت، مرؤف نه ونده می شکی به نان دهر کردن و خه خواردنی پرکردنه وه ی پیداوستی منداله کانی سهرقال نه بیت؛ روژی پاره و پورول له به یان بریت، دوا هه ولی مرؤف بو ههرچی زورتری نه بیت، نه بیت به به رزترین مه به سستی هه ول و کوشش! پاره چیه؟ چلکی ده سته! نه وه ی باسی دیموکراتی و مافی مرؤف و په رله مانی کرد، پی بلی: نه و، نه مه گالته جاربه کی کونه، باوی نه ماوه، کاتی خوی زور کس پی هه لئه له تان، نه و نه قله بو خوت هه لبره، من پوئیس و له شکر و ده زگا کانی تاسایش و زانیاری و دادگایی ناو هه لئه کان و نه هه موو بیرونی فرمانبرایه تی و هیراشیانهم ناویت، نه و هه موو یاسانهم ناویت، که به بی ناگاداری من دهرکراوه! خو شه ویستی بییت به زاده ی مرؤفه کان! نه مه بکریت به یه که م هه نگاو!!

جه میل: له کوی شتی وا هه یه؟ نه مه خه ونه! پاشان به رازه پوئست مؤدیرنه کان هه موو روژیک تاوان ده کن، واته نیمه ییش ده بی هه موو روژیک به چک به ریه رچیان بده یته وه! من هه قم نییه، به چه کیش هیچ نا کریت!

شاخه وان: بو م هه یه خه ون به شتی جوان بیینم؟ نه خیر خه ون نییه! به لام تو وای دابنی خه ونه! تو که خه ون به کچیک یا دیده نی که سیک یا فیلمیک، جلویه رگیک ده یینی، هه ولی جدی بو پی گه یشتنی ده وه، بو نه و خه ونه ش هه مان هه ول بده! پاشان چه هه یه کی رامیاری، کومه لایه تی، ئیدو لوژی، پرویا گه نده یی هه یه ریگا له وه بگریت بنکه کانی تاوانباری له جیهان سهر و خوار بکرین؟ به لی! نه زمانم تویش همز ده که ییت بییت به میوانی به شهرم، به له پالیه وه نه ختیک خه ریکی ریفورم بییت، ونه ختیک باسی سیاسی بو کات بردنه سهر بکه ییت، وا نییه؟

جه میل: نه خیر وا نییه! به لام به ریگای دیالوگیش گرو گرفته کان چاره سهر ده کریت، شته کان یه که جاری وا له کونتروله ی نه قل و لوجیک دهرنه چون اتو دنیات به جاریک کاول کردووه!

شاخەوان: چما كەم كاول بووه؟ مەن پيموايه، بەم ھەولە مرۆڤ ھەست بە مرۆڤى خۆى دەكات، دەببیت بە بەشىكى ھارمۆنى لە گەل ئەلوان؛ با بلييم وەك ئەو نىگا پر سۆزە؛ ئەو ھەستە كە داىگرتم كاتى بينىنى شتيفى؛ برا نە رۆ، برا نە رۆ؛ چاوم بە كەمال كەوت، بينىم، بە چاوى خۆم بينىم، چەند مەزەنە مرۆڤ، چەند بەھايە، ھىچ پەپولەيەك ناگاتە ناسكى ئەو ھەستانە تەنھا ھەستى ناشتى و خوشەويستى ھەبو و ھىچى تر، پيوستيمان بەوھيە رۆژگارمان بەو ھەستە بەسەر ببەين!

كەمال: ئى! دە دوو قسەى گەشيبىنى وا بكە! واتە ئەم ھەموو گەرمين و كويستانەتە بۆ شتيفىه؟

شاخەوان: نەخىر!

كەمال: كورە نەخىرى چى، ئەم جارەيان تى كەوتى! ئەھا، بۆيە!!

شاخەوان: بە ناو چى كەوتم، مەن مەبەستم تەنھا ھەست كردنە كە بوو، دەنا ھىچم لە گەلدا نەبوو، و نايشى ناسم، رەنگە جاريكى تريش چاوم پى نەكەويت! ئەو ھەندە خەويكى جوان بوو، بە ھىچ جۆرى لىي نزيك نەبومەو، دەترسام زەدەيەكى لى بكەويت، ھەندى جار وا باشترە، چونكە پاراستنى ئەو جۆرە ھەستانە ھىزى سەد سال ژيان بە مرۆڤ دەدات! ھەز دەكەم مرۆڤەكان ھەر ئەمرۆ لە ناو بەھارى ئەو جۆرە چركانەدا ژيان بە سەر ببەن!...

ئەلوان نە چەكى ھەيە و نە چەكى دەويت؛ تىنویتی رىبوارەكان دەشكىنیت بەبى سەوداكارى؛ ھەر وا، ھەر وا بە ئازادى! ھەر وا سوياسيشى ناويت؛ نەختىك سەرتى بۆ دانوینە، ناو لەپت قول بكەرەو و بىخۆرەو، بەكسەر يەك تاڤە وشە دیتە سەر زارت؛ ئۆخەى!

ئەمەيە ئەلوان، جا مرۆڤ لە ئۆخەى زياتر چى دەويت؟ ھىچ، ھىچى ناويت، تەنھا ئۆخەى... ئۆخەى ئۆخەى!

(۱۰)

كى وتى ميژوو كۆتايى پى ديت ؟ميژوو ئەلەنە، ئەلەنەش بىجگە لە ھەر شتىكى، دايك و باوكە!!
جا چۆن كۆتايى پى دى؟

ئەلەنە خرگە لە ۋەر، برسى و ماندوو چۆن رادەۋەستى؟ تازە بە تازە بەر بارە زەلەلەيەۋە، ئاۋازى بۆ پيشەۋە دەلىت؛ ھىچ قايبە و تاشە بەردىك ناتوانىت ريگاي پى بگريت؛ ھەمىشە بۆ پيشەۋە... بەرەو يەكانگىرى خەون و راستىكان دەروات؛ دەچىپىنىت بە گويى ئەۋانەى وا دەستە گول و مۆم نەبىت، كەس بۆى نىبە پى لەسەر نىت!
ئاخر ئەلەنە برسى و ماندوو چۆن چۆك دادەنى؟؟ چۆن؟
ترسى لە چى ھەبىت تا چۆك دابنىت؟ گەر بە چۆكدا چو؛ ئەۋە وىنەيەكى سەنگەرگەرتتە؛ تەماشاكردنى قەدوبالاي ئاسۆكانە؛ بوژانەۋى ئومىدى لەپ قلىشاۋ و نىگا چاۋەروانەكانى مشتىكى ئازادى!

ئەلەنە ۋەرزەكانى سال چۆن چاۋ دەنوقىنى؟

ھەموو رۆژىك باۋەش دەكات بە فرمىسىكى دايكى سەرنگوم كراۋەكان؛ بە سەرما و سۆلى دەركراۋەكان؛ بە دوا وشەى ھەلۋاسراۋەكان؛ پەيامەكانيان دەكات بە لافاۋ و بەگژ پايتەختەكانى تاوان دىت!

چۆن ئەم بەر و ئەۋ بەرى زىباى بەجى دەھىلى؟

زامە قول و بە تىنەكانيان بە كۆل ھەلدەگريت؛ دەستيان دەگريت؛ قامەكى بۆ ئاسمان بەرزەكاتەۋە و پىيان دەلى؛ خۆرى ئىمە ھىشتا ھەل نەھاتوۋە!

چۆن لە رى وبانان ۋە كەساسى دادەمىنى؟ ھاۋارەكەى؛ ھاۋارەكەم؛ چۆن كپ دەبى؟ ئەۋان ئەمەيان دەۋىت!

داستانەكەى ئەم بەيانە دەس پى دەكات؛ داستانى كەسانىك؛ قوۋلى دەرياكان؛ چىرى دارستانەكان و بەرىنى بىبانەكان لە بەردەم ھەست وئاۋاتەكانياندا چۆك دادەنن؛ قسەكانيان ھەنگوینە؛ پىكەننەكانيان چاۋپىكەۋتتە؛ قەقنەسىكن ھەتاۋ لە ئامىزىان دەگريت؛ بە ھىچ رازى نابن؛ رازى بوون، خۆ بەدەستەۋە دانە؛ خۆ كۆت كۆتە بۆيە لە دەرگاي خەون بەدە و لە باۋەشى رۆژ بەرەۋە؛ پىرسىبارى ئاسۆى پاش خەونەكانى لى بکە؛ ۋە ئەۋانە مەكە كە وا بە سەگە مەرگ لەتە نانىك دەرتەكەن و دەلەين "شوكر"

دەلەين: نىپىت بە قەد بەرەكەى باوكت درىژ بکە!

دەلەين:...

- بەرازى بوون، بوونت دەخەيتە مەترسىيەۋە!

ئەۋان ھەول ئەدەن چاۋەكانت بە پەيوەندى و رەنگە باۋەكان رابەينن، تۆيش يەك ريگات لە بەر دا ھەيە: سەرکەشى بکەيت؛ ريگاي ياخى بوون بگريتە بەر؛ بەم شىۋەيە خۆت و كۆمەل دەبەيتەۋە؛ ئەم بەيانىيەش ھەرچەند سەختىن بەيانىيە؛ سەرەتايەكە بۆ كپ كۆرندەۋى ميژووۋەكەيان لە سەرتاسەرى جىھانى ئەلەن؛ لە ولاتەكەم!

ته لوهن ولاتی مننه، روو باریکه: دایه دیرینهی شاره کانه: شاره کهمه، کورته شروال دراو له بهریکه: کوده تا له دواي کوده تا: پیلان له دواي پیلانی؛ جهنگ له دواي جهنگ بۆ خنکاندن ریک دهخن: ته مییش وک (زیی مراویکان) به سمر پهجه کانی دهروات: موژده بهری ناشتی و دهس له مل کردنه، کهچی پۆلیس و باج وهرگرانی سمر سنور داواي شناس نامه و پاسپورتی لی دهکن!

- من ته لوهنم!

- له کویوه وه هاتوی؟

- من نام، پاسپورت بۆ چییه؟ مروڤ پاسپورتی بۆ چییه: به سه که من مروڤم؛ سهروهری نم بهر و نهو بهرم

- قسهی قۆر مه که، نهو قسانه تۆ دهیکه، بۆ خۆت ههلیبگره ناوی خۆت، باوکت و باپیرهت و نازناوت؟ خه لکی چ ولاتیکی زه جمهت نهییت!

- نام ته لوهنه، ته لوهن: له وهتی هم همر پیم ده لین ته لوهن: خه لکی ولاتی خهون و خویین و خاوه و خورشید و خه م!

- ناو نیشان؟

- نم بهر و نهو بهر!

- بۆچی بۆ ئیره هاتوی؟

- کهس نم پرسیاره لی نه کردووم، من بۆ هه موو جیگایه ک ده رۆم: مالم له گشت جیگایه که!

- تیروزیسته سووره کان هه مان قسه ده کن و له هیچ شتیکی رازی نیین! بیگرن

- من گیرام!

- هیشتا باش به خیو نه کراویت: زمان دریژی ده کهیت: به نارامی له ناو کونه مشکه کهت غه لیه غه لب ده کهیت...

- جا چی تیدایه!

- سکت به... ئیثم سکت به!

- "من سکت بووم!" تهوه نه گۆمی بوو که نزیکه ده ساله چاوم پی نه کهوتهوه: له خولگی فیروونی زمان یه کترمان ناسی: به هه لکهوت له سه ره شقام بینیم، پاش چۆنی وچاکی وتی: نهوه هیشتا ماوی؟

- نه مه نییه، نهی تۆ؟

- نه گۆمی: منیش مارم، تۆ چی نه کهی!

- به هه زار حال پالی پیوه ده نیم، نهی تۆ!

- نه گۆمی: من پیش چهند سالیکی بۆ مالهوه گه رامهوه، و کارم کرد، به لام گپو گرفته کان زۆر بوون: هه رچییه کم کرد سوودی نه بوو، نه متوانی لهوی بژیم، ناچار کرام سه ره له نوی بۆ ئیره سه ره له لگرم، به م زوانهش سه ره بۆ نه مریکا هه لده گرم!

- لهوی چی هه یه؟

- نه گۆمی: (به پیکه نینهوه)، نهی لیره چی هه یه؟

- هیچ، مندا له کام نهییت!

- نه گۆمی: له هه ر کوی شوینت تهسک بووه وه به جیی بهیله و برۆ، مروڤ نابی سل بکاتهوه: تا قی بکه ره وه!!

- تا قی چی بکه مه وه؟! "ئه شه مگه، نهوه جمگه، نهویش دهر دو به لای حه مگه!" ده بی بارود زخیکی باشت هه بی بۆ ژیان: نه مه ژیان نییه!

- نه گۆمی: وایه نه مه ژیان نییه، به لام هه ر نه مه مان له ده ستدا هه یه، نه مه ش وه ستاند و واوه یلا کردن قبول ناکات!

- منیش باسی راهه ستاندنم نه کردووه: به لام مه ینه ته کان زۆرن

- نه گۆمی: مه ینه تهت زۆره یا زۆر نییه، که یفی خۆته، ده بی هه ر به خۆت چاره بان بکه ییت یا که میان بکه یته وه، ده ستوانیت پشت گو یان بخه ییت: نه وان کهس نانسین، تۆ بۆ نه وان ته نه ا مشکیکی، مشکی ژماره... له ناو شوشه ی ژماره مؤذیل بۆ تا قی کردنه وه "یان گا

دینن یان په مو!" چی زۆره مشک زۆره!

- من مشک نیم، من

نه گۆمی: قسمی نه سته وقت زۆر لایه، نه زانی تو عهنتیکهی! تو خۆت وا ده بینیت!

- سه ره رای نه وهش، من مروڤم؛ بووم و هیوا کام له ده ست نادم، با ژیانم نه وه ندهی تر بکه ن به دۆزه خ!

نه گۆمی: تو هیشتا له زمانی پۆست مۆدیرن تی نه گه یشتوی؛ ده نا قسمی وات نه ده کرد؛ چهنه کۆنه رسته کانت!

- چهنه روخینه ره نه م سه رده مه!

نه گۆمی: به لام هه رکه سیک هه ول ته دات له گه ل باری ژیانی خۆی جوت ببیت!

- بۆیه ناله ناله کردن له گشت لایه ک به رز ده بیته وه!

نه گۆمی: من ته نها گویم له ناله ی خۆمه: گویم له ناله ی که سیکی تر نییه! ناشه ویت گویم لیان بیست، بۆچی خۆم دارزینم؟ چما که م

دارزاوم؟ من ده مویت ته نها بۆ خۆم بژیم!

- تو نه ته نه ای و نه یس ده توانی به ته نه ایی بۆ خۆت بژییته: ته گه ر وا بکه یته خۆیشت له ده ست ده ده ی به بی نه وه ی؛ ده نگیکی ناره زایی

که م تر رو له به رازه کان ده کات؛ به و حاله یارمه تیان ده ده یته، به بی نه وه ی مه سته یارمه تیدان یانته هه بیته! نالیینی تو ده نگیکه له نار

جیهانیکی پر له ناله ی سته م!

نه گۆمی: سته م بیسه ی ژیا نه؛ به منیش هیچ ناکریت!

- به رگری پیشه ی مروڤه: هه میسه به رگری هه بو وه، له هه ر کوی نامرۆڤایه تی حاکم بو وه، له وه ی به رگری هه بو وه!

نه گۆمی: چۆن؟ هه مووی تا قی کرا وه!

- ته مجار ده سته ی پی ده کریته وه؛ له وه ده چیت بۆ ما وه یه ک پشودانیک؛ روژیک بۆ لیکدانه وه و خه ون بینین پیویست بیت: زه نگیه بۆ ما وه یه ک

باره که مان هه ر وا سیس بیت؛ به لام هه ر خۆیان بۆ گۆره پانی لیکدادان بانگمان ده که ن؛ که ته م جۆره به یان ییانه له لای هه ر که سیک به سه ر

یه کتر که له که بکه ن ته مجاره ده بیته به دوا جاریان به دوا جاری شکسته ی؛ به ده ست پی کردنی ژیان!

نه گۆمی: من نازام، به خیر بچیت!

- هه روا تو ش! ...

تیوه ش یاران، هه رچه نده ته م به یان ییه زه فه ری پی بر دووم، به لام تیوه به زیان و ناوازیکی تر؛ به وه فاداری بۆ هه ر ژان و شاهیک، به یان ییه کی

تر، به یان ییه کی نوی بۆ ناو مالان ده هینن؛ چیت نه بانگ و نه زه نگی؛ ته نه نه ایی و نه ره شبینی؛ به بی نه وه ی وشه یه ک بیژین؛ ده س له نار

ده سته ی یه کتر ده نیین و ده روژین؛ ده روژین؛ هه تا پیمان ده کریت ده روژین؛ به بی ترس و خه می نان؛ به بی ناوی زیندان؛ یاران؛ یاران؛ بالا به رزی

ژیان، مه چه کتان به رز و بیر... چاوه کانتان گه ش و دواروژمان... ته م به ر و ته و به ر به یان ییمان باش! ... داوا ی لی بوردنتان لی ده که م؛ ده بی

ته وه نده ی تر به رگه بگرین؛ هه ول بده یین ژوره کانتان پر خۆر بکه یین؛ اجا من سه رم بۆ کوی هه ل بگردایه ته گه ر ژیان نه بوایه!!

بزه ی سه ر لیوان ...

ته لون؛ هه موو چوار چیه کان بشکینن؛ به هیچ ده رگا و په نجه ره یه ک رازی مه بن، هیچ شتیکی پیروژ نییه؛ ته نه نا نازادی تو پیروژه، ته نه نا تو! یا

هه مووی به جاریک، یا هیچ ...

- ته واو -

فەرھەنگۆك

- ۱/ كەلات: ناۋى چىيايەكە لە نزيك شارى خانەقېن.
- ۲/ ۋە پەرى سەرى بى: بە پەرىك سەرى دەبردېت. قورچوگە سەر: قورى چۆتە سەر.
- ۴/ بويشم: بلىم.
- ۵/ سويد: ۋەستاند.
- ۶/ مايدە: ماۋى.
- ۷/ ئى جارە: ئەم جارە.
- ۸/ مامر: مريشك.
- ۹/ سىنم: دەكرم.
- ۱۰/ رەسىسە كورە: گەيشتۆتە كوى.
- ۱۱/ ھا كو: لە كويىيە.
- ۱۲/ مە: من.
- ۱۳/ ئىيى مېنەى موختار كەيگن: ئەلىي بۆ موختار دەگەرېت.
- ۱۴/ زەويگە: زەمېنەكە.
- ۱۵/ چەفتە: چەوتە.
- ۱۶/ عافىت ئۆلسو: (توركومانييە): عافىتت بيت.
- ۱۷/ مەلوچك: چۆلەكە.
- ۱۸/ ھوندرت قەسەر: ناۋى مالىكى بەناۋبانگە لە قېن، زۆر چوان رازاۋەتەۋە.
- ۱۹/ مالى چۆلم مالى ساردم: گۆرانىيەكە، نوسەرەكەى ناناسم، بە دەنگى سالار عەزىز بىستومە.
- ۲۰/ فستگلاس: كوردىزىرە كوردنى وشەيەكى ئەنگلىزىيە (فرست كلاس) واتە: بەكەمە
- ۲۱/ ئاخرنە باخ: (توركومانى)، واتە بروانە كۆتايەكەى: بزاق چىت بەسەر دىت!
- ۲۲/ خۇنستاق: خويىندىن
- ۲۲/ زەعيف كەد: لاۋاز دەكات
- ۲۳/ دار، دور: (عەرەبىيە) وانەيەكى پۆلى يەكەمە، واتە مال، مالان
- ۲۴/ البلبل الفتان، يىگەر فى البستان: (عەرەبىيە) واتە بولبولى جوان، لە ناۋ باخ دەفرىت.
- ۲۵/ شويشە بشككىگ جەم نيوگ: شوشە بشكىت كۆ نايىتەۋە.
- ۲۶/ ھەشتە لە سەر مەشتە (كناپەتە) ئەمىش بەسەر ئەۋەكانى تر.
- ۲۷/ ئەۋەنە: ئەۋەندە.
- ۲۸/ جمان: جويىن.
- ۲۹/ كەلكەند: باخچەيەكى زۆر جوانە لە ناۋەراستى شارى ھەۋلىر.
- ۳۰/ لە كورە خەفتىدە: لە كوى خەوتويىت، واتە - تۆ ئاگات لە ھىچ نىيە.
- ۳۱/ مويش دىرد: مشكى ھەيە
- ۳۲/ گوش: گوى
- ۳۳/ زوانت بورن: زمانت بېرن.
- ۳۴/ ئىياۋ: ناۋى پىاۋە ، كورتكرادى ئىبراھىم.

۳۵ / كەمالەيى: تېرەيەكى عەشرەتى جافە، لە دېھاتەكانى سەروى كەلار دەژين (گۆيان، ميلان، كانى چايلى، رونى، سەيد خەليل، و لە دىيى بۆيسان سوورى نزيك عەربەت).

۳۶ / باشكى: تېرەيەكى عەشرەتى جافە، لە سەرووى دېھاتى كەمالەيەكان نىشتەجىن.

۳۷ / خۆد ئەرا نىچىد بارىدەي: خۆت بۆچى نارۆي بېھىنىت.

۳۸ / بار: بېھنە

۳۹ / بىدو: تراكە

۴۰ / خايە: هيلكە

۴۱ / لىرەۋە تا مانگ، و لەۋيۋە تا ئىرە يەكترمان خۆشەۋىت: لە چىرۆكەي بۆ مندالان ۋەرگىراۋە

۴۲ / نەتھوردگە: نەتھىناۋە

۴۳ / بەيانەگان: بەياننامەكان

۴۴ / بەعزە: ھەندى

۴۵ / قەھار: ناۋە

۴۶ / لەۋەرەگان: لەبەرەكان

۴۷ / بەچە: مندال

۴۸ / مۆچ: ماچ

۴۹ / ھىندۆ: ھىندە سوورەكان

۵۰ / بەستا: (ئەسپانىيە) بەسىەتى

۵۱ / قىقالدى: مۆسىقارىكى ئىتالىيە، خاۋەن سىمفونىيە چوار ۋەرزە، لىرە مەبەستەم تەنھا ۋەرزى پايزە!

۵۲ / تىئۆرىكان رەنگيان بۆرە، بەلام دارى ژيان ھەمىشە بەسەوزايى دەمىنىتەۋە - لە ماركس ۋەرگىراۋە، سەرچاۋەكەي نازانم!

۵۳ / كەۋاچى: كەبابچى

۵۴ / ژنەفتىس: بىستۈيەتى

۵۵ / بەستا: سپانىيە، بېرىتەۋە

سوپاس و بیزارن

سوپاسی بیپایانی ته م برایانه ده کهم که پشتگیریان کردم له چاپدانی ته م رۆمانه:

محمد غه زیان، نه به ز روسته م، ره حمان قوریانی، هه وراز محمد، محمد سه عدون، پشتیوان له شکری، کاروان عه بدوللا، شیرزاد کهرکوک، زیبا خانه قینی، مامۆستا هۆشیار، ماجد محمد، ئامانج هه ورامی، حه سه ن مه نسور، فه یسه ل حوسین، لوقمان حوسین، مه نسور دیلامی، به ختیار حویز وه هاب، کاک حه مه نه مین، محسن مه نسور، که مال محمد، سه لاج حه سه ن، کامه ران موسسته فا، سه لاج خانه قینی، هادی موراد، بیسی شهوقی، کامل حوسین

جاریکی سوپاس